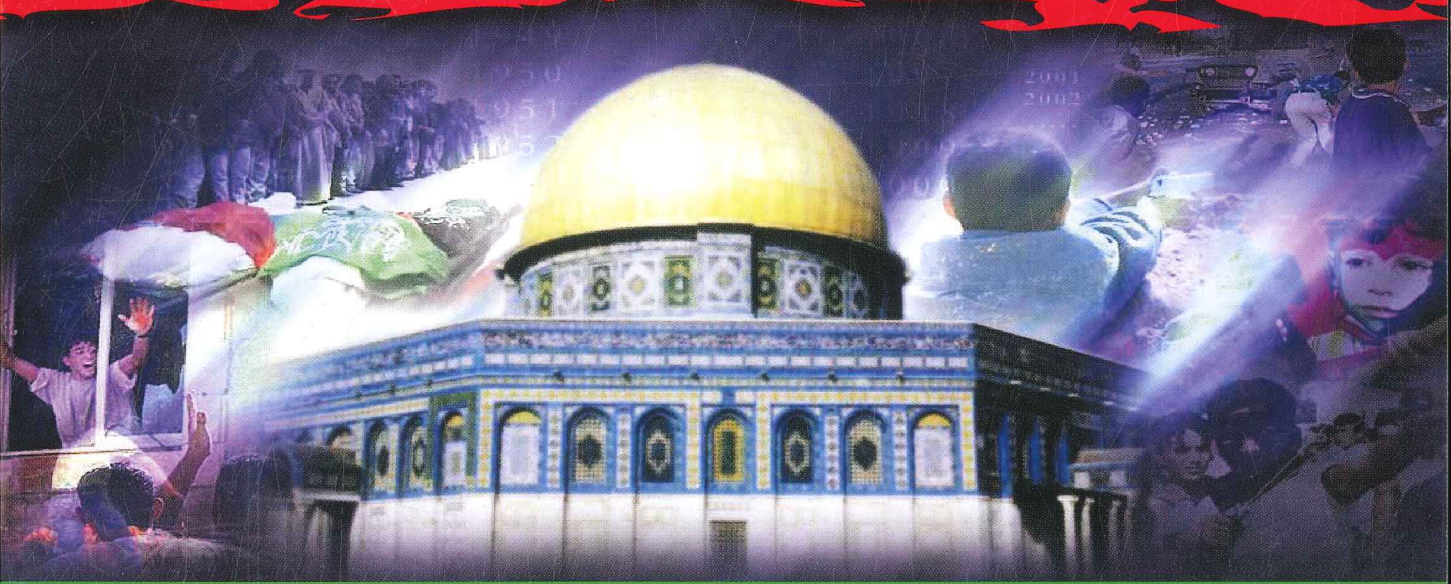

Genç Öncüler

Şubat - Mart 2009 • Sayı 47 • 3 TL. • Aylık Gençlik Dergisi

Hasan El Benna
ile RÖPORTAJ

ezberler bozuluyor

ümmeT diriliyor

- **“ Hamas Olmadan Çözüm Olmaz ” UDO STEINBACH ile Söyleşi**
- Bereketin ve Kardeşliğin Sigortası: İNFAK, Murtaza Koçak
- Havuç olarak Demokrasi, Abdullah Şanver
- Mehmet Babacan ile “ Filistin’i Düşünürken Zihinleri Sorgulayabilmek ”
- Murat Kekilli ile Soru-Yorum

ISSN 977-977130700-7

9 779771 307007

Enbiya Suresi

16-18

Biz, (şunu bilin ki,) gökleri ve yeri ve bu ikisi arasında var olan hiçbir şeyi bir oyun, bir eğlence olarak yaratmadık;

(çünkü,) eğer bir oyun, bir eğlence edinmek dıleseydik, bunu herhalde kendi katımızdan edinirdik; ama hiç böyle bir şeyi diler miyiz!

Tersine, Biz (gerçek bir yaratma eylemiyle) hakkı batılın başına çarparız da bu onu paramparça eder ve böylece o, yok olur gider. O halde, (Allah'a) yakıştırdığınız şeylerden ötürü yazıklar olsun size!

Bir Millet “One Minute” diyor...

Sayın Başbakan'ın Davos'ta yapmış olduğu çıkış hiç şüphesiz her birimizi oldukça sevindirdi. Türkiye siyasetinde belki ilk defa halkın tepkisi, uluslararası arenada Başbakan'ı sert çıkış yapmaya zorladı. Bu çıkış da dengelerin aslında sanıldığı kadar sağlam temelli olmadığını göstermiş oldu. Geçen ay başta Çağlayan olmak üzere yapılan mitingler, gösteriler, boykot çağrıları, İsrail Konsolosluğu'nun önünde her gece gerçekleştirilen eylemler; ülkemizde zulme karşı duran kitleselleşmiş bir bilincin oluşumunu ortaya çıkardı. Yine bu yaygın eylemler Davos'ta oluşan dik duruşun ortaya çıkmasına sebep oldu. Şimdi milletin beklentisi bu dik duruşun fiili sonuçlarının ortaya çıkmasıdır.

Dergimizin Şubat sayısı için ekip olarak bir araya geldiğimizde Filistin meselesinin halkımızda nasıl algılandığını konuştuk. İsrail, kanlı saldırılarıyla Filistin'de fiziksel tahribatlar yaparken, diğer coğrafyalarda ise bu saldırıların zihinler hedef alınarak gerçekleştirildiği kanaatine vardık. Bunun için Filistin meselesinin bilinmeyen yönlerini masaya yatırmaya çalıştık. Bu bağlamda Ortadoğu Uzmanı Profesör Udo Steinbach ile “Dökme Kurşun” saldırısını konuştuk. Udo Steinbach ile yaptığımız söyleşiyi bir gazetecilik başarısı olarak görebiliriz. Abdullah Şanver, “Demokrasi” konusunu ilgi çekici bir bakış açısıyla “Havuç olarak Demokrasi” yazısıyla anlattı. Mehmet Babacan ile gerçekleştirdiğimiz söyleşiyi okuduğunuzda toplumda oluşmuş yanlış algıların çoğuna, cevap bulabileceğinizi düşünüyoruz. Arkadaşımız Murtaza Koçak, “İnfak” konusunu ele aldığı “Bereketin ve Kardeşliğin Sigortası: İnfak” başlıklı yazısıyla Asım'ın Nesli Genç Öncüler'in bir diğer güzel özelliği olan infak etmek üzerinde duruyor.

Genç Öncüler yeni ekibiyle yoluna, mecrasına sadık kalarak devam ediyor. Temelleri çok önceleri atılmış olan, Moso ağacı misali kökleri yıllar içinde güçlenen mücadelemiz artık filizlenmeye başladı. One Minute: Artık sıra bizde. Siz neredesiniz?

Sahibi

Umraniye Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

Zafer Özdemir

Yayın Kurulu

Emir Timur Kafkas
Abdullah Muhsin Yıldız
Hüseyin Buladı
Elyesa Koytak
Abdullah Şanver
Alperen Gençosmanoğlu

Şubat-Mart Sayısına Katkıda Bulunanlar

Murtaza Koçak
Serpil Dursun
Feyza Saygın
Burak Yakupoğlu
Abdülvahid Yakup Sipahioğlu
Tahsin Ay
Beyza Devecioğlu
Ömer Dervişoğlu
Yunus Babacan
Enes Bayram
Ammar Kılıç
Şeyma Özel
Şeyma Nur Ekren
Kevser Alamehmet
Esra Aydın
Ayşe Kalın
Merve Kor
Safiye Karabacak
Elif Koçak
Zehra Yurdan

Adres

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@gencunculer.com
gunculer@gmail.com

Grafik Tasarım

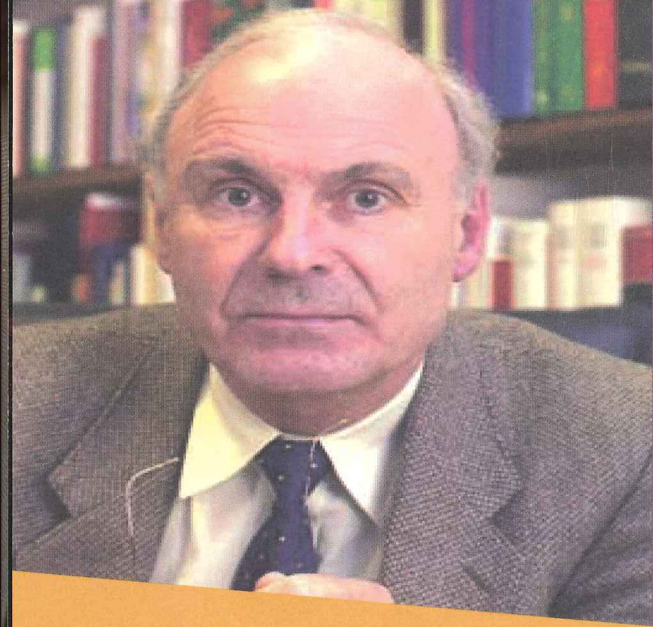
Furkan Selçuk ERTARGİN

Baskı: Artus Basım

Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Gürel İş Merkezi No:14/1
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

32

*hasan el
benna
ile röportaj*

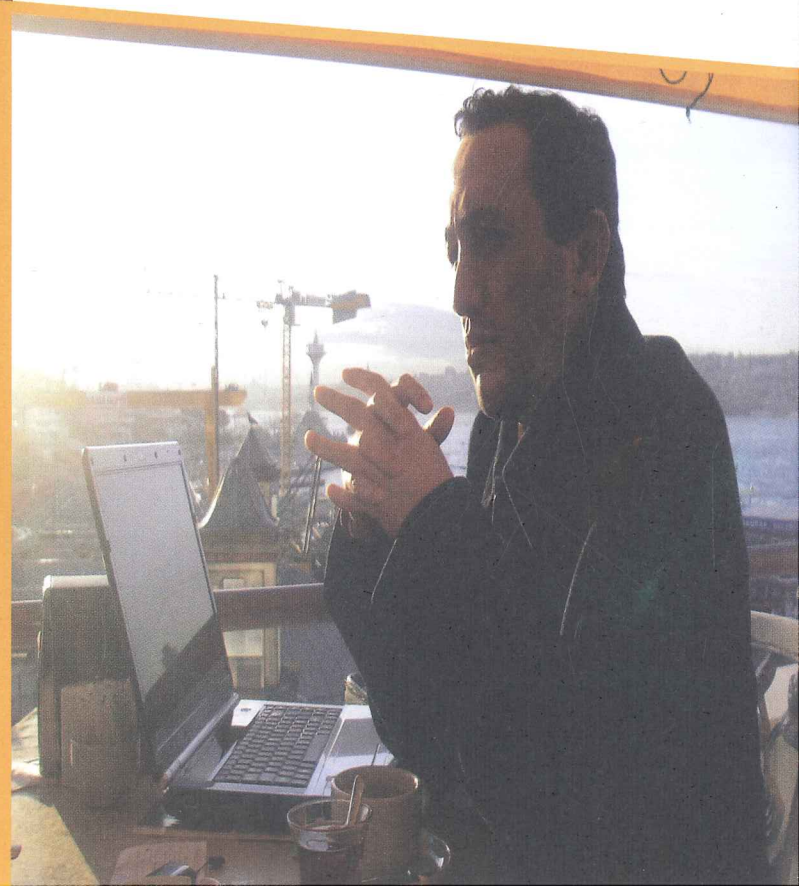

*Udo Steinbach
ile
söyleşi*

7

13

*mehmet
babacan İle
söyleşi - yorum*

İÇİNDEKİLER

12

Havuç Olarak
Demokrasi

18

Kan ve Gözyaşı
Üzerine Kurulan İsrail

21

Okullardan Haberler

25

Merkez'dekiler Çevre'yi
de Sahiplendi

28

Etkinlikler

31

İnsan Ne İle Yaşar

38

Tarihte Bu Ay

40

Objektifime takılanlar

42

Söz Sizde

43

Soru-yorum

44

Kültür Sanat

bereketin ve kardeşliğin sigortası: infak

4

Bereketin ve Kardeşliğin Sigortası:

Murtaza Koçak

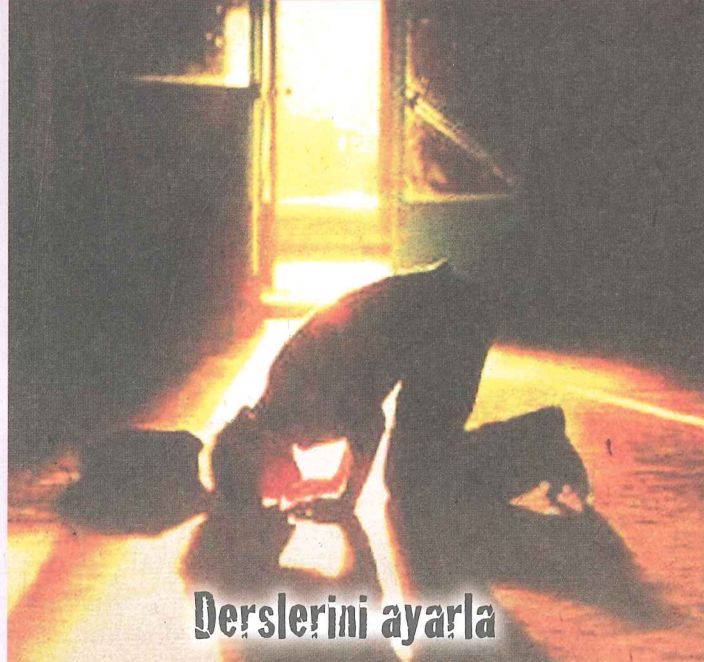
Hazırlanın uzun soluklu bir yürüyüşe çıkıyoruz. Yol uzun, yol meşakkatli, yol çetin... Ama yolun sonunda mükâfat büyük ve değerli. İnanıp hayırlı işler yapanların ve yolun bütün aldatmacalarına, ülizyonlarına kanmayıp sabredenlerin kurtuluşa ereceğini vaat ediyor Allah. Kurtuluşun reçetesini sunduğu yüce kitabı Kuran-ı Kerim'i bizlere emanet ettiğini söylüyor: **"Biz emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik. Fakat onlar bu emaneti yüklenmekten kaçındılar. Onun sorumluluğundan çekindiler. O'nu insan yükledi. Fakat O'nun ağır sorumluluklarını tam yerine getirmedi. Doğrusu bu tarz insanlar çok zalim ve çok cahildirler."**¹ Bu yolda yükümüz çok değerli ve bir o kadar da ağır. Eğer iman ediyorsak ve yolun sonunda altlarından ırmaklar akan cennetleri arzu ediyorsak bu yükün sorumluluklarını yerine getirmemiz gerekiyor. Teslim olmanın yani Müslüman olmanın ve iman etmenin gereğidir bu.

İnsanlık olarak zor zamanlardan geçiyoruz. Altı milyara yakın insanın yaşadığı yeryüzünde mevcut nüfusun on mislini besleyebilecek seviyede bir üretim yapıldığı halde milyonlarca insanın açlıkla pençelediği bir dünyada yaşıyoruz. Bir tarafta zenginlik ve refah alabildiğince artarken öbür tarafta fakirlik ve yoksulluk alabildiğince çoğalıyor. Küresel sistem bu gün insanlığa "hep daha fazlasını iste" diyerek, insanın mal ve para tutkusunu kamçılıyor. "Komşunu düşünme, arkadaşını düşünme sen kazandığına bak, fakirden sana ne, sen daha fazlasını iste" diye telkinlerde bulunuyor. Her koyun kendi bacağından asılır diyerek, bireyselliği ve yalnızlığı telkin ediyor. Oysa bizim geleneğimizde komşu komşunun külüne muhtaçtır denerek, yardımlaşmanın ve komşuluğun önemi ifade ediliyor. Bizim inandığımız Peygamber(s.a.v.) **"komşusu açken tok yatan bizden değildir"** diyor. Ama maalesef bu düşüncede olan insanlar teknik ve ekonomik olarak güçsüz ve za-

yıf durumdalar. Böyle düşünenler bu çağa yabancı durumdalar. Muhammed Abid El Cabiri'nin de söylediği gibi bir uyanışa ve bilince ihtiyacımız var. Cabiri bu uyanışı şöyle anlatıyor; "Oysa, bu uyanış çağında bile modern uygarlığın ürettiği bilim ve teknoloji ile bizim aramızdaki uçurum günbegün derinleşmektedir. Öyleyse burada mesele, salt uyanış meselesi değildir. Çünkü ertesi gün uyanmak üzere uyuyan kimse hayatını her zaman olduğu gibi normal bir tarzda sürdürebilir. Fakat Ashab-ı Kehf veya onların durumunda olanların, hayatlarını normal akışı üzere sürdürebilmeleri için sadece uyanmış olmaları yetmez. Zira onlar, yeni hayatın gerçekliğini anlayabilmek için, bilinçlerini yenilemeye muhtaçtırlar."² Müslümanlar sahip oldukları yüksek değerlere, insanlığın kurtuluşu reçetesine sahip olmalarına rağmen seslerini dünyaya duyuramıyorlar. İşte bütün bunlardan dolayı insanlık olarak zor zamanlar geçiriyoruz. Sosyal adaletsizlik ve gelir dağılımındaki uçurum insanlığın geleceğini tehdit ediyor. Kapitalizm bir insanın başka bir insana karşılıksız yardım etmesini enayilik olarak vaaz ediyor. Her insanın malında fakirlerin, yolda kalmışların, sakatların da hakkının olduğu inancını inkâr ediyor. İşte böyle bir dünyada yaşıyoruz ve bu dünya ne insani ne de İslami bir dünyadır. İnsan, insanın kurdudur diyen bir dünya ne kadar insani olabilir ki? Kaliforniya'da portakal bahçelerinde portakal toplamaya çıkmış yüz binlerce tarım işçisinin günde üç portakal karşılığında bütün gün çalışmaya mecbur bırakıldıkları için karınlarını doyuramadıkları, fakat bahçe sahiplerinin fiyatları düşürmemek için toplanan portakalları denize döktükleri dünya ne kadar insani olabilir?

Başta da söylediğimiz gibi eğer iman ettiğimizi söylüyorsak ve Müslümanca yaşamak istiyorsak yukarıda anlattığımız dünyanın telkinlerini kabul edemeyiz. Ve Müslümanlar gençler olarak yepyeni bir dünya hayal ediyorsak, yepyeni bir hayatın inşası için çaba sarf ediyorsak "Allah yolunda harcayanların durumu, kendisinden yedi başak çıkan ve her başakta yüz tane bulunan buğday tohumuna benzer; Allah dilediğine kat kat verir ve Allah her şeyi kuşatan ve bilendir"³ ayetini bilebile, karşılığını sadece Allah'tan bekleyerek

Derslerini ayarla

Günü belirle

Alarmını kur;

Kendin için,

Bütün Müslümanlar için

Ve Mazlumlar için bir gece...

T'eheccüde kalk!...

"Asım'ın Nesli Diyordum Ya...

Nesilmiş Gerçek"

Başına savaştın
Başına yaşamadın
Başına ölmedin!..
Sezai Karalar

yoksullara, yolda kalmışlara, garibanlara yardım etmenin enayilik olduğunu nasıl iddia edebiliriz? Servetimizde yoksulların da haklarının olduğunu bile bile yoksulları nasıl görmezden gelebiliriz? **“Allah yolunda harcayın. Kendi elinizle kendinizi mahvetmeyin. Ve iyilik yapmaya azimle devam edin; unutmayın ki Allah iyilik yapanları sever”** ⁴ ayetini okuduktan sonra nasıl iyilik yapmakta azimsizlik gösterebiliriz.

Müslümanlar olarak çok yakın bir zaman önce zor bir imtihandan geçtik. Bize çok ta uzak olmayan bir diyarda, öz kardeşlerimizin yaşadığı Filistin’de vurulduk, öldürüldük, evlerimiz yıkıldı. Açlığa mahkûm edildik. Ekmek bulamayacak duruma geldik. Bir yanımız kan ağladı. **“Müminler bir vücudun azaları gibidir, vücudun bir parçası kanayınca bütün vücut sancı çeker”** hadisi gerçekleşti ve bütün İslam dünyası sancı çekti. Zengini fakiri herkes **“Siz ey müminler, kendiniz için özenle ayırdığınız şeylerden başkaları için harcamadıkça gerçek erdeme ulaşmış olamazsınız. Ve her ne harcarsanız kuşkusuz Allah ondan tamamıyla haberdardır.”** ⁵ ayetini hatırlayarak en sevdiklerini Filistin’e gönderdiler.

Hasılı biz inanıyoruz ki tarih dediğimiz olgu hak batıl mücadelesinden ibarettir. Bir tarafta hakkın taraftarları varken diğer tarafta batılın taraftarları vardır. Hz. Adem zamanında da bu durum böyleydi, şimdi de böyle, gelecekte de böyle olacak. Batıl zihniyet, yukarıda da anlatmaya çalıştığımız gibi belli kesimin menfaatlerini öncelerken diğer insanları görmezden gelen ve onları sömürülecek yığınlar olarak gören bir zihniyettir. Bu zihniyet yardımlaşmayı, sadakayı yanlış

gören bir zihniyettir. Çünkü bu zihniyet seküler olduğu, pozitivist ve pragmatist düşündüğü için sadakadan, yardımlaşmadan, infaktan bahsedemez. Bu gün yaşadığımız dünyayı bu hale getiren işte bu zihniyettir. Ve eğer hakkın taraftarları üzerine düşenleri yapmazsa batıl zihniyet dünyayı daha fazla kirletmeye ve karartmaya devam edecektir. Yazının başında da belirttiğimiz gibi yüklendiği sorumluluğun farkında olan, verdiği sözün arkasında duran hakkın taraftarları yepyeni bir örneklik ortaya koymadıkları sürece karanlığa küfretmenin ötesine

geçemeyeceklerdir. Batıl(ı) sistem çökmüş durumdadır. İnsanlığa sömürüden, tüketimden, kölelikten başka sunabileceği bir şey kalmamıştır.

Burada uzun soluklu yola çıkanlara, Genç Öncüler’e, o ağır ve mukaddes yükü taşıdığı için farkında olanlara çok iş düşmektedir. Okullarında, mahallelerinde, ilçelerinde yepyeni bir örnekliği ortaya koymaları gerekmektedir. Ceplerindeki her kuruş parada fakirlerin, yoksulların da haklarının olduğunu bütün dünyaya yaşayarak göstermelidirler. İsteyeni, dileneni geri çevirmeyen, sırf Allah rızası için veren ve karşılığını yalnızca Allah’tan bekleyen insanların sayısı artmalıdır. Kendisi için özenle ayırdığı şeyleri sırf Allah rızası için insanlara vermekten çekinmeyen insanların sayısı artmalıdır.

Sıkı durun yolculuğumuz bütün bereketi ve kararlılığı ile devam ediyor. Karşılıkların en güzelini veren Allah’tan bekleyerek karşılığı; yardımlaşmayı, sadakayı ve infakı yeniden insanlığın merkezine yerleştiriyoruz...

Dipnotlar;

(1) Ahzap Suresi, 72. ayet

(2) Abid El Cabiri, Muhammed: Çağdaş Arap İslam Düşüncesinde Yeniden Yapılanma.

(3) Bakara Suresi, 261. ayet

(4) İbrahim Suresi, 31. ayet

(5) Bakara Suresi, 92. Ayet

“hamas olmadan çözüm olmaz”

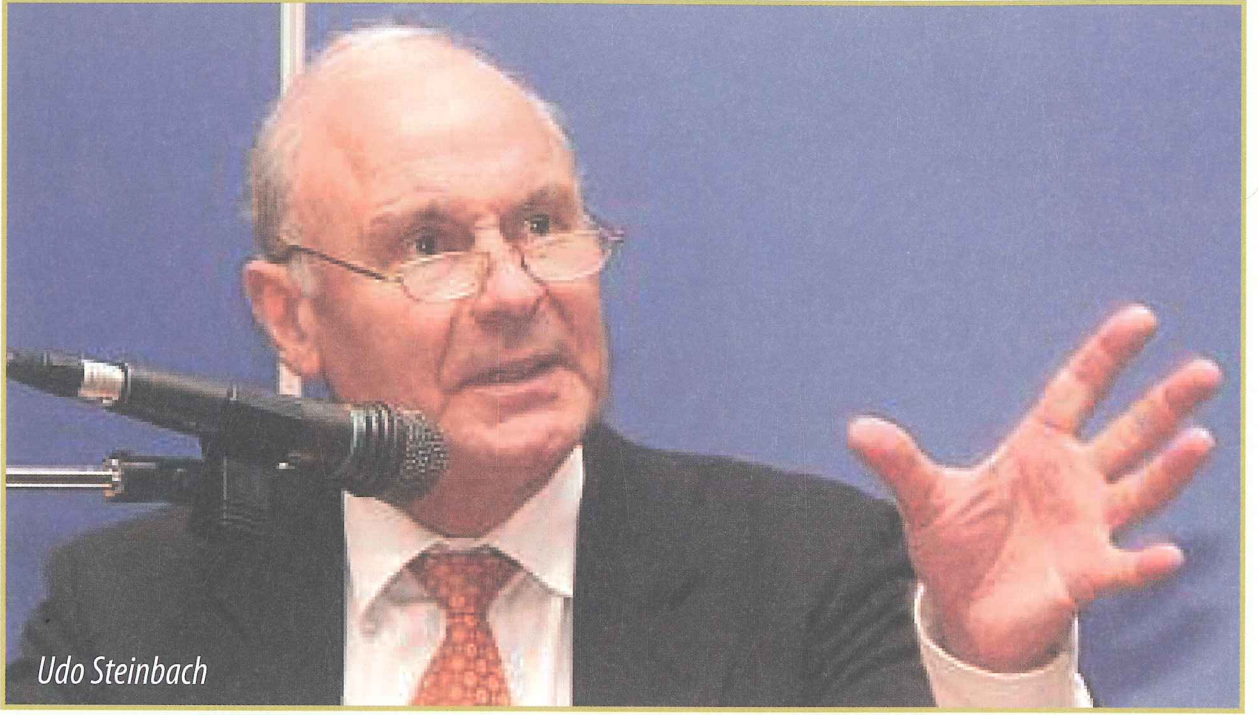
Udo Steinbach ile söyleşi

Emir Timur Kafkas

Kendisini Alman televizyon kanallarında Ortadoğu uzmanı sıfatıyla görüp vermiş olduğu cevaplardan vicdanını satmadığını, klişeleşmiş cevaplar vermeyerek bir duruş sergilediğini gördüğümüz Udo Steinbach'dan Hamas-İsrail gerilimi üzerine konuşma talebinde bulunduğumuzda bu söyleşiden mutluluk duyacağını belirtti. 1943 doğumlu Ortadoğu uzmanı Alman Profesör ve ayrıca emekli yarbay Udo Steinbach, akademik kariyerine “Klâsik filoloji ve Arap Edebiyatı” okuyarak başladı ve doktorasını “Anonim Arap Masalları” üzerine yaptı. 1966 yılında yayınlanan “20.Yüzyılda Türkiye: Avrupa'nın Zor Partneri” adlı kitabı ile kendisinden söz ettirmeye başlayan Steinbach, 1973 yılında kurulan ve Avrupa`da kendi alanında en saygınlar arasında yer alan Alman Şark Enstitüsü'nün kurucusudur. İsrail'in Gazze'ye saldırmasının hata olduğunu, başından beri İsrail'in yanlış yolda olduğunu, Hamas'ı dikkate almadan yapılacak arayışların bir çözüm getiremeyeceğini savunan, Almanya gibi Yahudiler hakkında tabuların olduğu ve söz söylemenin kolay olmadığı bir ülkede, çıktığı televizyon programlarında ezber bozan, duyulmak istenenden farklı şeyler söyleyebilen biri olan Prof. Dr. Udo Steinbach ile yaptığımız ve bir Batılı tarafından İsrail'in nasıl görüldüğünü anlatan söyleşimizin okuyucularımıza farklı bakış açıları kazandıracığını ümit ediyoruz.

Genç Öncüler: İsrail savaşa hava saldırılarıyla başladı ve kara operasyonuyla devam etti. Bu saldırılar sonucu İsrail tarafından çocuk, kadın ve yaşlı insanlardan oluşan birçok sivilin öldürülmesini ve çok büyük maddi hasar verilmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Udo Steinbach: Ben, bu saldırıları başından beri kınamıştım ve eğer İsrail ile Hamas bir şekilde görüşebilselerdi, eğer İsrail yaptırımlarla Filistin halkına baskı yapmasaydı savaş önlenebilirdi, diye düşünüyorum. Böyle olsaydı, muhtemelen savaşın patlak vermesinden önce siyasi bir çözüm mümkün olabilirdi ve bu çatışmaların hiç biri yaşanmazdı. Bu şekilde çabalar sergilenmedi. Savaşın sonucu korkunç ve tarafların kaybı açısından karşılaştırılması mümkün değildir. 1300 Filistinli öldü. Bu hiç bir surette kabul edilemeyecek bir sayıdır.

Udo Steinbach

Genç Öncüler: Siyasi bir çözümden neden kaçınıldı, sizce?

Udo Steinbach: ABD, Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği ve bazı Arap ülkeleri olmak üzere uluslararası toplum İsrail'in, Hamas'ı askeri operasyonla tasfiye etmesi durumunda rahatlayacaklarının açıkça sinyallerini vermişti. Bu yüzden doğrudan veya dolaylı olarak saldırılara yeşil ışık yaktılar. Hamas'ın roket fırlatmasını bahane ederek taraflı bir biçimde İsrail'in kendisini savunduğu kılıfıyla saldırılara meşruiyet kazandırdılar. Bu arka planı gören İsrail, operasyonu durdurma veya sonlandırma ihtiyacı hissetmedi. Bu arada üç hafta sonunda ölü sayısı 1300'e ulaştığı ve askeri operasyonun gerçekte ne tür sonuçlar doğuracağı kestirilemediğinden doğal olarak uluslararası toplumun baskısı arttı. Uluslararası toplum, savaşı durdurma konusunda daha etkin konuma geldi. Birleşmiş Milletler'den, Güvenlik Konseyi'nden, Genel Kurul'dan sinyaller geldiği için İsrail, geçtiğimiz günlerde son derece tehlikede olan bir tek taraflı ateşkes ilan etti.

Genç Öncüler: İnsanların çoğunda belki bilgi eksikliğinden şöyle bir algı oluştu – bunu İsrail de saldırılarına meşruiyet kazandırmak için bahane olarak kullandı:- Hamas ateşkesi bozdu ve savaşı Hamas başlattı. Halid Meşal bu bağlamda, Hamas'ın Gazze'deki kıtlığa, ilaç eksikliğine ve diğer hayati ihtiyaçlara İsrail'in uyguladığı ambargoya rağmen ateşkesi bozmadığına dair bir açıklama yapmıştı. Siz bu konuyla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Udo Steinbach: Biraz önce de belirttiğim gibi, benim düşüncem, bu ihtilaflar zincirinin diplomasi yoluyla önlenileceği yönündeydi ve İsrail tarafının Gazze'ye yönelik baskısını Gazze halkına yönelik olarak artırmaması, Hamas'a yönelik olması gereken yaptırımları Gazze halkına uygulamaması ve bütün halkı zarara uğratmasına rağmen Hamas, başlarda askeri strateji olarak roket fırlatmaktan kaçındı. Ancak siyasi liderliğini icra edememesi ve İsrail tehditlerinin Gazze'deki bütün Filistin halkına yönelik olması üzerine Hamas, Gazze'de sahip olduğu iktidarı meşrulaştırmak için roket saldırılarıyla deyim yerindeyse karşı strateji geliştirerek şunları hedefledi: 1- Gazze'deki Filistinliler arasında meşruiyetini korumak, 2- Uluslararası toplumun olaya dahil olmasını sağlamak. Hamas, bunlarla kendisinin muhatap kabul edilmesini hedefledi.

Genç Öncüler: Hamas, hem Gazze'yi ambargodan kurtarmak ve bütün dünyaya aylardır neler çektiklerini göstermek hem de kendisini savunmak için İsrail'e kendi yaptığı roketlerle saldırdı. Bu roketler İsrail'in modern roketleriyle karşılaştırılmayacak boyutta. Bu savaşın her iki taraf açısından gerek kullanılan silahlar gerekse de ordular karşılaştırıldığında adil bir savaş olduğu söylenebilir mi? Hamas'ın, İsrail'in Gazze'de meydana getirdiği tahribatla karşılaştırılmayacak derecede az oranda İsrail'e zarar veren roketleri daha doğrusu patlayıcıları, İsrail'in tepkisinin büyük olacağını bildiği halde kullanmasını nasıl yorumluyorsunuz?

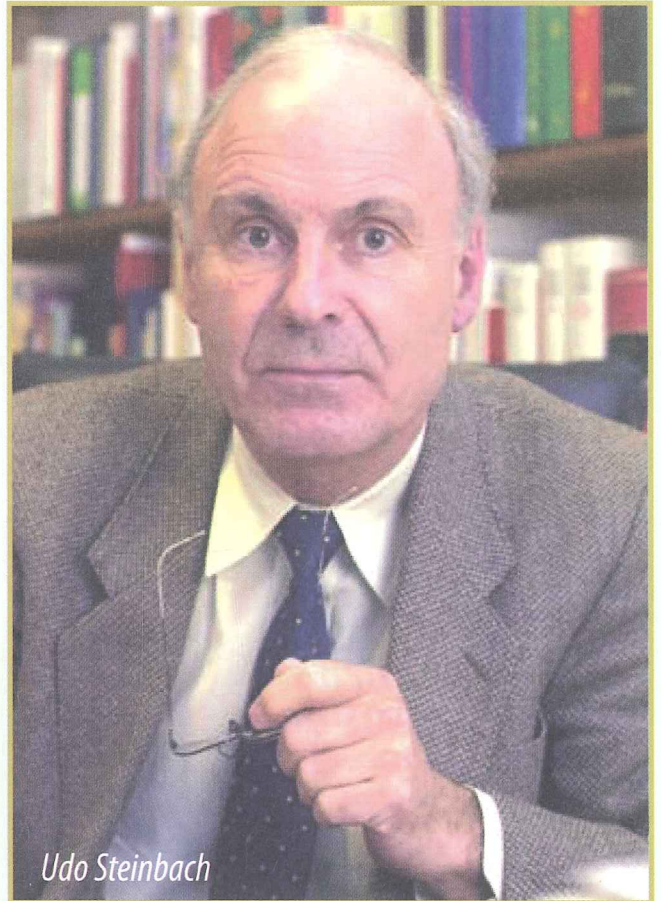
Udo Steinbach: Bu, bana göre İsrail'in güvenliğinin artık askeri harekâtlarla güvende ve sağlanabilir olmadığını gösteren önemli bir bakış açısıdır. Hamas'ın roketleri etkisizdir, daha doğrusu etkisizdi. Şimdi daha etkilidirler, menzilleri de daha büyüktür. Bununla birlikte güvenlik tehdidi de büyüyor. Bu tehdit, sadece askeri harekâtlarla ortadan kaldırılamayacak bir tehdittir. Bu, şu anlama geliyor: İsrail, dikkate alır veya almaz ayrı, ama Gazze'deki problemin ve genel olarak Filistin probleminin çözümü sadece siyasi yollardan mümkündür, askeri yollardan değil.

Genç Öncüler: Bu roketlerin, şu an daha etkili ve daha tehlikeli olmaları İsrail'in saldırılarının bir sonucu değil midir?

Udo Steinbach: Evet, doğru. Bu durum, saldırıların bir sonucudur. İsrail halkı ve uluslararası toplum, Filistin'de 2006 yılında yapılan seçimlerin sonucunu kabul etmeyerek Hamas'ı ofsayta düşürdü ve radikalleşmesine neden oldu. Böylece bu roketlerin etkisinin artmasına sebep oldu. İsrail, şimdi bu radikalleşmeyi askeri şiddetle ortadan kaldırmaya çalışıyor ve neyi görüyor? Askeri şiddetin radikalleşmeyi ortadan kaldıramayacağı gerçeğini. O halde sonuç olarak, İsrail'in güvenliğini ilelebet sağlayabilmesi için tek stratejisi, Filistin problemini barışçıl ve adil bir biçimde çözmek olmalıdır.

Genç Öncüler: Dünya orduları sıralamasında dördüncü sırada yer alan İsrail ordusu, 21 gün boyunca Hamas'ı yok etme hedefine neden ulaşamadı?

Udo Steinbach: Bu tabii ki, birinci olarak; Hamas'ı yok etme hedefinin, muhtemelen başından beri ulaşılamayacak bir hedef olmasıyla da ilgilidir. Kısmen bir gerilla örgütü olan Hamas'ı, askeri olarak yenemezler. Bu işin kuralı böyledir. İkincisi ise; 1,5 milyon insanın yoğun olarak yaşadığı bir bölgede ordu, ne kadar gaddar olursa olsun sahip olduğu bütün araç gereçlerle hareket edemez. İçerisinde bir gerilla örgütünü barındıran 1.5 milyon nüfuslu bir şehirde, hem de uluslararası toplumun gözü önünde, bir dünya savaşına yetebilecek bütün araçlarla hareket edemez. Uluslararası toplum, kayıpları, tabii ki çok titiz ve kaygılı bir şekilde gözlemledi. Bu nedenle İsrail operasyonu, uluslararası toplumun baskısı ve bölgenin ve düşmanın farklı olması gibi iki etken arasında sınırlı kalmıştı. İsrail, operasyonu bu sınırlı alanda yapmak zorundaydı.

Udo Steinbach

Genç Öncüler: Gazze'deki insan hakları ihlalleriyle ilgili sormak istiyorum. İsrail'in aşırı güç kullanması, Gazze'de kullandığı bombalar, füzeler ve bunların kullanılmasının meşruluğunu nasıl görüyorsunuz? Kimyasal silahlardan söz ediliyor!

Udo Steinbach: Bence buna cevap verebilmek için savaş sonrası başlayacak olan araştırmaların sonucunu beklememiz gerekiyor. Gazze'de bulunan gözlemcilerin tespitleri birbirinden çok farklı. Özellikle de uluslararası bir örgüt olan "Kızılhaç" bu gibi saptamalardan şimdiye kadar kaçındı ve bence de bu ihtiyatlı tavır sürdürülmelidir. Silahlar zaten yeterince vahşi. Bunun böyle olduğunu ölen 1300 insan gösteriyor. Yasak olan ve yasal olmayan silahların kullanılıp kullanılmadığının araştırılması daha sonra aydınlatılacak bir konudur.

Genç Öncüler: Bu olaylarda ben biraz da Batı ülkelerine bakış açınızı merak ediyorum. Demokratik bir şekilde başa gelen Hamas Hükümeti, ne AB ne de ABD tarafından her ikisi de insan hakları ve özgürlüklerine vurgu yapmalarına rağmen kabul edilmedi. Demokrasi olsun istediler ancak demokrasinin sonucu istedikleri gibi olmayınca bu kadar da demokratlık olmaz dediler. Batı'nın bu tavrını nasıl yorumluyorsunuz?

Udo Steinbach: Demokratik seçimlerin sonucunun kabul edilmemesi ve böylelikle Filistinlilerin bir kısmının radikalleşmeye yönelmesi tabiri caizse problemin kökenini oluşturuyor. Filistinlileri seçim galibi olarak tanımak ve resmi muhatap olarak kabul etmek yerine, onları bir kenara koydular, onun yerine 2006 yılındaki seçimlerden sonra baştan beri Filistinliler için meşru olmayan bir biçimde yapay olarak El-Fetih'i ve Mahmut Abbas'ı inşa ettiler. Bu şekilde, Filistinlilerin kendi aralarında kutuplaşmalarına sebep oldular ve bir kısmını radikalleşmeye zorladılar, ki bu radikalleşme bir biçimde gerçekleşti ve sonunda 2007 Haziran ayında Hamas'ın iktidarı devralmasında görüldü.

Genç Öncüler: Son olarak İsrail, tek taraflı ateşkes ilan etti. Tek taraflı ateşkes ne anlama geliyor? İleriye dönük olarak bu adımı nasıl yorumluyorsunuz?

Udo Steinbach: Tek taraflı ateşkes demek, İsrail'in kendisinin, yani tek taraflı olarak, bu ateşkese uyma, girme ve gerekirse feshetme kararı vermesi demektir. En belirgin hata da tam burada yatmaktadır: İsrail'in, Hamas'ı yani savaşın diğer taraftaki temsilcisini bir kenara bırakması ve görmezden gelmesi. Bence Hamas bunu cevapsız bırakmayacak ve bu ateşkesi kabul etmeyecektir. Mısır; İsrail ve Hamas ile aynı şekilde görüşmeye devam etmeli ve savaşın iki tarafı olan Hamas ve İsrail'in ateşkese karar vermelerini ve ateşkesi korumalarını sağlamaya çalışmalıdır.

Genç Öncüler: Bu bağlamda uzun vadede çözüm önerileriniz bulunuyor mu? Siyasi yollardan meselenin halledilebileceğini söylediniz. Uzun vadeli bir barış mümkün mü?

Udo Steinbach: Bunu söylemek bugün mümkün değil. Ama eğer uzun vadede bir barış olmazsa yani yakın bir zamanda barış sürecine girilmezse; iki devletli bir çözüm olmazsa, Filistinliler devletlerine kavuşamazlarsa sizin de dediğiniz gibi uzun vadeli bir barış mümkün değildir.

Gazze'deki bu savaşın sebebi, İsrail'in yıllardır yasal, meşru Filistinli muhataplarını tanımasıyla ve en azından yerleşim bölgelerinin işgalini sonlandırmasıyla başlayacak bir barış sürecine girmekten sistematik olarak kaçınmasıdır.

Genç Öncüler: Zaman ayırıp bizlerle değerli bilgilerinizi paylaştığınız için teşekkür ederiz.

Udo Steinbach: Ben de teşekkür ederim.

Yarım

Feyza Saygın

Saat yarım,
Kalbimin bir parçası kopmuş,
Yarım!
Sapanımın sapı kopmuş,
Yarım!
Şehrimize tanklar girdi,
Koş Rachel
Evimiz yarım!
Bu silahın adı neydi?
Tamam, hatırladım!
Bırak, söyleme kalsın
Yarım!

Bir şehid çığlık attı, az önce!
Bir çocuğun eline diken battı,
Elim kalem tuttu,
Kalemim kâğıt,
Mektubum, yarım!

Tırnaklarımı yesem, yarım bıraksam,
Her şeyi yarım bırakabilir miyim?
Sorular soruldu;
Cevaplar,
Yarım!

Anne, canım domates çekti!
Tohumumuz mu bitti?
Koş oğlum, ortanın doğusundan sağa sap, orda!
Bırakma işini yarım!

Koşuyorum,
Koşmalıyım,
Nefesim kesiliyor,
Ciğerlerimden birini satmışlar!
Teneffüsüm, yarım!

Anne, ağlamak istiyorum,
Gözlerim nerde?
Zehra'nın gözlerinde...
Ağlayamıyorum.
Gözyaşım, yarım!

Sazımın teli kopmuş,
Şarkım hep aynı yerde kalıyor,
Notalarım bitmiş,
Nağmem, yarım!

Elma yemek istemiyorum artık,
Yarım elma gönül almıyor.
Kirpiklerim hep yarı ıslak,
Kalbim günün yarısında sızlıyor,
Yarama hep pansuman yapıyorlar,
Kanım yarım akıyor,
Ne zaman yazacak olsam;
Ucum bitiyor, çıt!

Anne neredesin?
Sadece domates almaya gitmiştim.
Üzerimizde uçuşan bu havai fişekler de ne!
Şölen mi yapıyoruz?
Fişekler ayağıma düştü;
Ayağım, yarım!
Fırlatıyorum ayakkabımı füzelerin suratına;
İsabet etmiyor mu?
Savuruşum, yarım!

Ben fırlatamıyorum anne!
Gazze fırlatamıyor,
Ayakkabılarımız gereksiz artık,
Al toprağım,
Al kutsal şehir,
Topla yarımliğimi,
Topla ümmetin adidaslarını;
Fırlat zalimin yüzüne.

Avuçlarım terlemiş,
Yüzümdeki neşe, yarım!
Çocuk gözümdeki parıltı, yarım!
Yarım, göğe bakıyor,
Yarım, taşlar topluyor dünyadan;
Taşlar ve ayakkabılar!

Ahmed Yasin duanı gönder,
Kabe'den kunutlar yükselsin!
Hıçkırıklar yarım olsun,
Yarımız koptu.
İnsanlığımızın yarısı ayakkabılarımızın altında!
Ayakkabılarımız nerde?

Rabbim, sen eksikimizi tamamlayansın.
Utancımız;
Yarım!

Havuç Olarak Demokrasi

Abdullah Şanver

Günümüzde yaşanan savaşların, işgallerin ve direnişlerin etkisiyle hangisinin adil olduğu üzerine sorgulamalar yapılıyor. Bu sorgulamalar beraberinde bilgi ile güç arasındaki ilişkiyi ve bu ilişkinin sonucu olarak orta yerde duran ürünün anlamlandırılmasını getiriyor. Modern zihnin ürünü olarak Gazze olayları, bir orantısız güç kullanımı ya da Filistin'in kendi meselesi olarak değerlendirilemez. Başat ve dolaylı güçlerin zihinsel ve tarihsel bir arka planla sürekli olarak desteklediği bu vaziyetin, süreç içerisindeki yerine oturtulması gerekmektedir. Aksi takdirde sürekli tekrar eden bu vaziyetlere karşı tepkilerin boyutları birkaç devletten, onların devlet adamlarından öteye taşınmaz. Gazze'de yaşanan olaylar zihinsel bir dönüşümün tezahürleridir ve ciddi arka planlara, dayanak noktalarına sahiptir.

Oryantalizmin 19. Yüzyıl tanımlama aracı olduğunu iddia edenlerin aksine, oryantalizm tanımlamalarını günümüz itibarıyla de sürdürmektedir. Oryantalizmin sistemleştirmiş olduğu 'ötekî' imgelemi, onun Batı'ya yaptığı stratejik ve kültürel bağışlarından dolayı önemini korumaktadır. Zira 'ötekî' imgelemi Avrupa-merkezci ideolojinin oluşumunda kurucu role sahiptir. Avrupa-merkezci ideoloji modern zamanla gelen bir ideoloji olmasına karşın, Batı'nın güçlenmesiyle ve evrilmesiyle biriken tecrübenin ürünüdür. Bu bilgiyle gelen gücün ürünü, Batı'nın düşünme tarzıdır. Batı'nın 'ötekî' konumundakini her fırsatta tekrarlaması ve onu tanımlaması, Batı'ya hakim güç olma konumunu sağlamaktadır. Hakim güç olma da beraberinde adil olanı belirleme ve başına buyruk hareket etme hakkını Batı'ya sunmaktadır. Bu kısa çalışmada belirtmek istediğimiz esas nokta da; Gazze'deki olayların Avrupa-merkezci paradigmayla düşünen bir Batı'nın davranışı olduğudur. Peki, kısaca bu Avrupa-merkezci ideoloji nedir ve günümüzdeki tezahürleri nelerdir?

Tarihsel olarak Avrupa-merkezçilik, emperyalist dönem olarak adlandırabileceğimiz 19. Yüzyıla kadar sürekli geriye doğru dönerek ve kendini ötekinin karşısında konumlandırarak bir kimlik arayışında olmuştur. Ancak emperyalist dönemde Doğu'yla o ana kadarki en sağlam temasında bulunan Batı, aramış olduğu öz güveni sağlamıştır. Artık ötekinin hakim olabileceği bir durum söz konusu olmamakla birlikte; hakkaniyet, Batı'nın kimliği haline gelmiştir. Ve neticesinde askeri ve ekonomik başarıları artan emperyalizmin ırkçılığı keşfiyle onun teknik, kültürel ve ideolojik alanlardaki güvenilirliğine gem vurulmuştur. Dolayısıyla biricik olan değerlerin hepsi Batı'yla; egzotik ve tembel vasıflar da Doğu'yla özdeşleşecektir. Barbarlık, illiklik ve ilerlemeye manilik kavramlarıyla da bu tarihsel üstünlük dile gelecektir.

Bilgi ile gücün oluşturduğu bu ötekileştireci imgelem günümüz dünyasında da etkisini korumaktadır. Temel vasfı, kendisini diğeri üzerinden tanımlamak ve oluşan bu zıt kutuplarla hareket etmek olan paradigmanın demokrasi ve insan hakları kavramlarını tek taraflı kullanması, günümüzdeki Avrupa-merkezci tutumu irdeme şansını bize sunmaktadır. Demokrasi kavramının anlam kazanması sürecine bakıldığında, onun despotizm ile

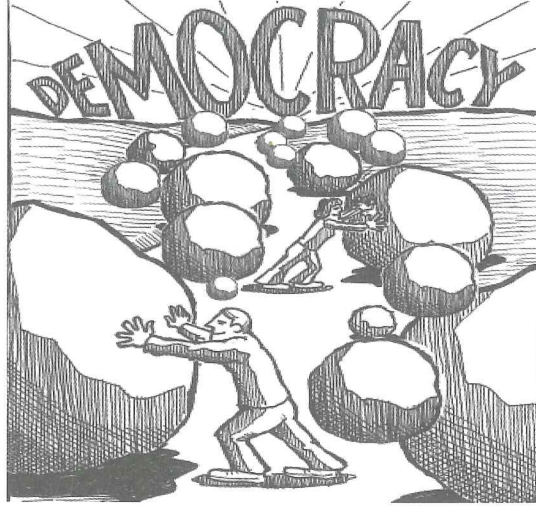
bir zıtlığa tabi tutularak paradigmayla kazandırıldığı görülüyor. Antik-Yunan dönemi, uzun bir tarihe sahip demokrasi kavramının mutant başlangıcı olarak görülür. Yunan özgürlüğü ve Pers esareti, demokrasi ve despotizm tanımlamalarındaki ilk misaldir. Despotizm demokrasinin ötekisidir. Demokrasi ve despotizm arasındaki bu büyük dikotomi, bir birlerini karşılıklı olarak kültürel formlarla kabul etmeyişi tanımlar ve bunu hiyerarşik olarak organize eder. Despotizmin Doğu'yla ilgili olduğu, demokrasinin ise Batı'ya babasından miras kaldığı düşünülür.

İnsan hakları, bu zıtlıkta siyasi bir fenomen olarak kalmaktadır ve bu siyasi karakteri itibarıyla İslam karşısında kullanılmaktadır. İnsan haklarının iki taraflı anlamlandırılması ve kullanılması söz konusudur. İnsan hakları söylemi bünyesinde, zekice oluşturulmuş detayları ve diğer söylemler gibi gizli iki taraflı anlamlara sahip olan sıkıca örtülmüş, gizemli siyasi gündemi barındırır. Bu özellikleri itibarıyla insan hakları kavramı, siyasi bir araç olarak, başat güce onu kendi amaçları doğrultusunda kullanma şansını verir.

Böylece caiz olanla olmayanı belirleyebilme hukukunu insan hakları savunucusuna ekler. Ancak bu iki taraflı anlamlandırmanın farkına varılması sonucunda, insan hakları kavramının içeriği ve pratiği arasındaki uyumsuzluk ortaya çıkar. Bu uyumsuzluk da insan haklarının masum bir kavram olmadığını, bir ideoloji ve güç söylemi olduğunu bize doğrular. Dahası, başat güç tarafından kullanılan bu güç söylemi, ciddi bir meşrulaştırma aygıtıdır. İnsan hakları kavramının evrensel niteliğinde olduğu iddiasıyla siyasi hamleler meşru bir zemine oturtulur. Bu hamleler neticesinde, 'ötekî' olan da; sözde insan haklarının karşısındaki terörizm tadında kavramlarla konumlandırılır. Sonuç olarak mevcut koşulları ve düzenli kavramsal yapısı itibarıyla insan hakları, Arap rejimleri ve ızdırıplı Müslüman toplumları üzerinde tahakküm eden bir güç

söylemi olarak durmaktadır.

Batı zihniyetinin gelişmiş olduğu, onun insanlıkla beraber hareket ettiği sahte bir gerçektir. Yukarıda kısaca bahsedildiği üzere; bu zihniyet ben-merkezci bir dönüşümün sonucudur. Bilgi ve gücün sağlanmasıyla gelen bu dönüşüm, kendi düşünme paradigmasını yaratmıştır. Bu paradigma kendi kavramlarıyla hareket etmekte veencil arzularını bu yolla meşru hale getirmektedir. Demokrasi adaleti tesis etme iddiasının aksine; bir havuç olarak mağdur ve mazlum toplumlara sunulur, onları oyalama işlevini görmektedir. Bush'un Irak'a demokrasi ve özgürlük getireceği iddiası talihsiz bir şekilde kendi içerisinde doğrudur; zira insan hakları kavramında gördüğümüz üzere ikili anlamlandırmalarla yola çıkan bu paradigma, bu iddialara olanak sağlamaktadır. Fakat burada önemli olan Batı'nın iddialarının kendi içerisindeki haklılığı değildir. Önemli olan nokta, Batı'nın kurgulamış olduğu bu paradigmanın etkisinin, Gazze'de yaşananlarda ve diğer olaylarda unutulmaması gerektiğidir. Bu gerekliliğin sağlanması ve İslam'ın sahip olduğu potansiyelle yaratılacak özü hür paradigmanın kurulması, tepkilerimizi bir boyut daha öteye taşıyacaktır.

söyleşi-yorum

bizden sizden

Mehmet Babacan ile Filistin Üzerine

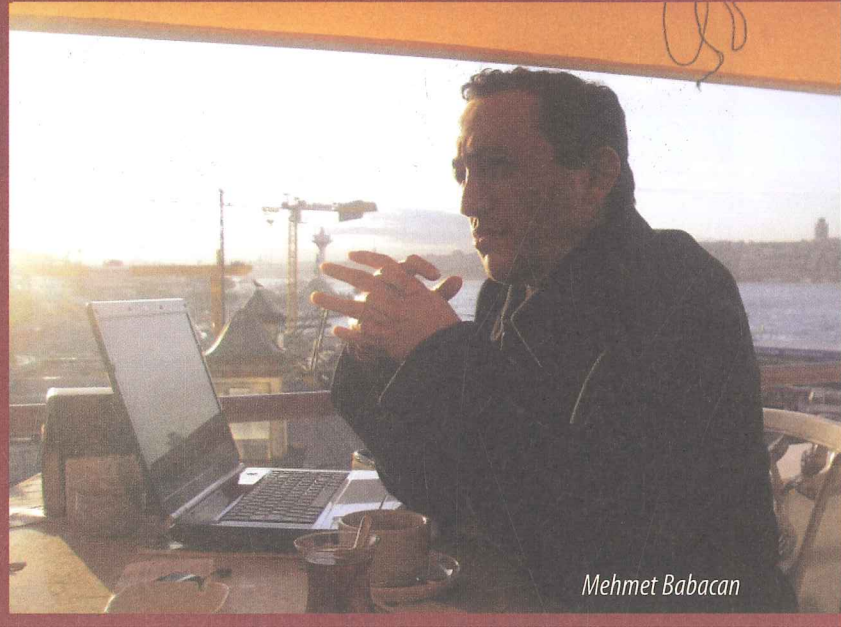
FİLİSTİN'İ DÜŞÜNÜRKEN ZİHİNLERİ SORGULAYABİLMEK

Emir Timur Kafkas, Abdülvahid Yakup Sipahioğlu, Elyasa Koytak, Burak Yakupoğlu

İsrail'in Filistin'e karşı gerçekleştirdiği ve 22 gün süren "Dökme Kurşun" adlı saldırı, Filistin meselesini insanlarımızın gündemine taşıdı. Bu saldırı, toplumumuzda Araplar ve Filistin hakkında oluş-

muş algıları da sorgulamamız gerektiğini ortaya çıkardı. İsrail'e tepkilerin uluslararası boyutlara ulaştığı hatta diplomatik dilin bile değiştiği bu günlerde, konunun temellerine inme ve manipülasyon sonucu zihinlerde oluşmuş yanlış bilgileri düzeltmek amacıyla Sayın Mehmet Babacan ile çok verimli bir söyleşi gerçekleştirdik. Mehmet Babacan, 1981 Malatya doğumlu olup Marmara Üniversitesi İngilizce İktisat Bölümü'nde doktora çalışmalarına devam etmektedir. Aynı zamanda İstanbul Ticaret Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalışan Babacan, uluslararası ticaret ve büyüme teorilerinin yanısıra uluslararası siyaset teorisi tarihi ile de ilgilenmektedir. Babacan'ın Ortadoğu üzerine çalışmaları sürmektedir. Söleşimizin ilginizi çekeceğini umuyor ve istifadelerinize sunuyoruz.

Genç Öncüler: Geçtiğimiz ay 1500 civarında insanın şehit olduğu, binlercesinin de yaralandığı İsrail operasyonuna şahit olduk. Operasyon kısmen sonlandı ama Filistin meselesi uzun zamandır karşı karşıya olduğumuz, bundan sonra da çözüme kavuşuncaya kadar karşılaşacağımız bir konudur. O yüzden hem kafamızda manipülasyon sonucu oluşmuş yanlış algıları gidermek hem de gerçekleri ortaya koyabilmek adına bazı sorular sormak istiyoruz. Öncelikle Filistin'in bugünkü siyasi görüntüsünden başlayalım. El Fetih, HAMAS gibi farklı gruplar var. Bu grupların Filistin üzerindeki etkinliği ne boyuttadır? Filistin nasıl bir devlettir önce bundan başlayalım.

Mehmet Babacan

Mehmet Babacan: 2008'den geriye gitmemiz lazım. Bu operasyonun aslında Filistin topraklarında İsrail devletinin kurulduğu ilk günden bu yana Filistin'i zorla, tehditle istikrarsızlaştırma ve bir şekilde huzursuz etme taktiğinin, o uzun vadeli planının operasyonel bir adımı olduğundan bahsedebiliriz. İsrail'in resmi kuruluşu 14 Mayıs 1948'dir ve aslında Kasım 1947'de BM, Filistin'de (iki devlet arasında paylaşım esasına göre) bir İsrail devletinin kuruluşu kararını (181 sayılı) verir. Öncesine bakacak olursak 'Balfour Deklarasyonu' vardır 1917'de yönetim İngilizler'deyken. Dışişleri bakanı Arthur Balfour dönemin İngiltere dış siyaset yüksek temsilcisi diyebileceğimiz bir kişidir. Onun bölgeye ilişkin yayınladığı raporunun ardından bölgeye

Yahudi göçü artmıştır. Aslında bu rapor İngiltere'nin ne Osmanlı'yla ne de o dönemin yerel yönetimlerle, hem Mekke Şerifi hem de diğer hanedanlarla, yaptığı anlaşmalara da aykırı bir durumdur. Ama buna rağmen 1920'den itibaren (Filistin'in İngiliz mandasına verilisinin tarihi) bölgedeki Yahudi yerleşime verilen iznin yolunu Balfour deklarasyonu açar. 1947'ye kadar hızlı bir geçiş yaparsak; o dönemde Yahudilerin kurduğu, hem İngilizler nezdinde legal temsil kabiliyetine sahip bir lobi ve temsilcilik sayesinde, hem de (Yahudi askeri teşkilatı) Hagana gibi illegal terörist örgütler sayesinde yerleşim bölgelerini hızla artırdıklarını görüyoruz. 1917'de mevcut Arap nüfusunun ki o dönemde, rakamlar bizi yanıltmıyorsa, tahminlere göre 500 bin ila bir milyon arasında olduğunu söyleyebiliriz. Ve yine bu dönemin tahminlerine göre Yahudi nüfusun çok cüzi bir seviyede, yaklaşık 70-80 bin olduğu görülüyor. Bu rakam, Hıristiyanlar dahil, %10'nun altında bir orana tekabül ediyor. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra çizilen haritalarda nüfus değişimleri önemli bir rol oynamıştır. Osmanlı İmparatorluğu'nun en büyük mirasçısı Türkiye'nin toprakları üzerinde hem azınlıkların hem de diğer etnik grupların mübadelesinde bunlar geçerli unsurlardır. Dolayısıyla o dönemin şartlarında yani ulus devletlerin kurumsal anlamda zirve yaşadıkları bir dönemde nüfus değişiminin önemli bir yeri vardı. Dolayısıyla İsrail stratejisinin iki ayağı vardır: Birincisi toprak genişletmek yoluyla alan kazanma, ikincisi de mutlak surette orayı insansızlaştırmaktır. Yalnızca 1948'de İsrail devletinin kuruluşu 960 bin insanı mülteci durumunda bırakmış, 1967 işgali ile birlikte bu rakam 2 milyonun üzerine çıkmıştır. Topraksız bir halkın nasıl toprak sahibi olduğunu merak edenler için bu son derece ibretliktir. Bu son operasyon da İsrail'in bu uygulamalarının son ayağını teşkil eder ve yarın İsrail'in tekrar saldırmayacağına kimse garanti veremez. Gazze ve Batı Şeria'dan oluşan Filistin toprağına baktığımızda zaten İsrail'in çok uzun süredir (yaklaşık 40 yıl) Gazze'yi işgal altında tuttuğunu görüyoruz. Fakat hem stratejik olarak hem de baskılar dolayısıyla Gazze'den geri çekilmişti. Ama Gazze kendi otonom statüsü içerisinde, dış ilişkilerinde ve Batı Şeria ile olan ilişkilerinde bile, geçiş hakları bakımından, İsrail'e muhtaç haldeydi. Dolayısıyla Filistin otoritesini tanımlarken bir devletten bahsetmemiz kesinlikle mümkün değildir. İç güvenlik birimi denen güvenlik birimi, Filistin Kurtuluş Örgütü, yani 1970'lerin bugünkü HAMAS'ı ile kıyas edebileceğimiz "terörist organizasyon"un uzantıları olan insanlardan meydana gelen, yani militan diye tabir edilen insanların bugün başını çektiği bir gruptur. Ve Yaser Arafat'ın 1993 Oslo Anlaşması'nı müteakip, uzlaşma trendine girmesiyle beraber FKÖ'nün kazandığı meşruiyeti baz alan bir yapılanma var orada. Bununla beraber İç işleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve sair bakanlıklar FKÖ'nün en güçlü grubu olan el-Fetih'in organize ettiği kurumlardır. Zaten el-Fetih de uzun bir süredir prestij kaybetmektedir. Hem yolsuzluklar hem de İsrail ile mücadelede başarısızlık dolayısıyla. 1991 Madrid Konferansı, 1993 Oslo barış süreci ve ardından 2000 Camp David Zirvesi bir işe yaramamıştır. Aslında İsrail işgali sürekli genişletmiş olduğu için el-Fetih sürekli kan kaybetmiştir. Bunun karşısında bulunan HAMAS bugün Filistin'de en büyük aktörlerden biridir. Sürekli olarak silahlı kanadı İzzettin el-Kassam tugayı ile gündeme getirilse de Ocak 2006 seçimleri ile Filistin'in en meşru siyasi temsilcisi ve kapsayıcı sosyal, kültürel projeleri yoluyla en önemli kuruluşlarından olmuştur. Tabii ki İslamî Cihat gibi askeri tercihi ön planda olan gruplar da vardır. Dolayısıyla parçali bir yapıyla karşı karşıyayız, yani yeknesak bir devletten bahsedemeyiz. Ayrıca devletin iç güvenlik ve diğer önemli

kurumlarının donanımları İsrail'in izni ile Arap dünyası ve ABD tarafından karşılanıyordu. Personelinin ve polisinin de maaşlarının ciddi bir kısmı Avrupa, Dünya Bankası ve ABD tarafından ödenmesi gibi bir durum olan, dolayısıyla Batı'nın ve İsrail'in (vergi gelirlerini aktarması) sürekli yardımlarıyla döndürülen bir ekonomik yapı var. Sınırlı oranda tarımdan bahsedilebilir ama bunların çoğu İsrail'in mutad hale getirdiği, düzenli periyotlarla yaptığı operasyonlar yüzünden işlemez durumdadır. Sanayi yok denecek kadar azdır. Yapılan ticaretin büyük bir kısmı İsrail'lidir ve bunun üzerinde de muazzam bir İsrail kontrolü, denetimi vardır. Tabiri caizse İsrail'den habersiz dışarı kuş bile uçamaz. Böyle enteresan bir yapı vardır.

Genç Öncüler: Bu noktada İsrail'in genişlemesiyle ilgili kafalarda bazı sorular doğuyor: Nasıl bu hale geldi, Yahudiler sınırlı arazilerini nasıl bu kadar hızlı genişletebildiler? Aslında bu soruyu cevaplarken kolaya kaçıyoruz ve Araplar topraklarını sattılar iddiasını gündeme getiriyoruz. Yani gerçekten öyle miydi? Araplar topraklarını sattılar mı? Baskı altında mıydılar? Mecbur mu bırakıldılar?

Babacan: Aslında Araplar toprak sattılar mı satmadılar mı buna bakmadan önce Siyonist rejimin bu konudaki yaklaşımına bakmak gerekir. İsrail toprak satışı meselesini önemsiyordu ama esas maksadın da bu şekilde hâsıl olmayacağına farkındaydı. ABD örneğini vereyim ben size: Bugünkü Kaliforniya 1900'lerin başında Meksika'ya bağlıydı. Kaliforniya için aklımıza hayalimize gelemeyecek kadar cüzi bir fiyat önermişlerdi. Meksikalıların vermeyeceğini bile bile yapmışlardır bunu. Ve ardından Meksika'ya savaş ilan etmişlerdir; bu önerilen ücret karşılığında Kaliforniya'yı satmadıkları için. O günün şartlarında savaşı kaybeden Meksikalılar belli bir savaş tazminatı ödeyerek Kaliforniya'yı teslim etmek zorunda kalmışlardır. Ve ABD alay edercesine savaştan birkaç yıl sonra kongre kararıyla daha önceden teklif ettikleri cüzi miktarı ödeme kararı almıştır. Bu hikâye buna benzer... Yani her halükarda o topraklarda gözü olan bir kuvvetin ve bunu her ne pahasına olursa olsun gerçekleştirmek isteyen bir kuvvetin satın almalar, kan dökmelemler gibi tüm bu operasyonları yapması kaçınılmazdır. Buradaki asıl şey Yahudi ailelerinin buraya göçü meselesidir. Yahudi ailelerinin göçü konusunda, Birinci Dünya Savaşı'nın sonu ile 1947 arasındaki otuz yıllık dönemde kimin hâkim olduğuna dikkat edilmelidir. Yani o topraklarda Osmanlı'nın hâkimiyeti söz konusuymuş veya kayıtsız şartsız Arapların kendi özel mülkiyetleri varmışçasına konuşuluyor bu mesele. Halbuki Osmanlı'nın özellikle Kudüs civarında Haremüşşerif diye bildiğimiz bölgede vakıf sistemini uyguladığını görüyoruz. Bu bölgedeki (Kudüs, Nablus, Gazze vd.) vakfiyelerin tamamı Osmanlı hanedanının kurduğu vakfiyelerdir. Ne kendi şahıslarına ne de Osmanlı hanedanına ait topraklardır oralar. Kaldı ki Osmanlı hanedanına bile ait olmayan toprakların Araplara ait olması mümkün değildir. Arazi satışı yasak ve arazi kullanıcıları bu vakfiyelerin kiracısı durumundadırlar. O arazilerin gerçek maliki durumunda zaten değildiler. Şimdi arazilerin gerçek maliki olmayan bu insanların nasıl bu mülkleri kendileri elden çıkarıyorlar? Bu soru sorulması gereken bir sorudur. Bu mülklerin tapuları vakfiyede zaten. Yani İngilizler idareyi ele geçirdikten sonra bu toprak satışları gerçekleşiyor. Ve Yahudi göçleri İngilizlerin keyfi uygulamalarıyla başlıyor. Yahudi yerleşimciler mutlaka var ama sayıları birkaç bini ancak geçer Osmanlı döneminde. Fakat İngilizler döneminde bu sayı hızla artıyor. Bu göçmenlerin İngilizlerin marifetiyle yerleştirilmiş olmaları sebebiyle buradaki "Araplar toprak sattı" argümanı son derece geçersizdir. Bir şey daha aktarayım: 1917 ile 1947 arasında kurulan en az yirmi Yahudi çetesinden bahsediliyor. Bunlardan üç dört tanesi son derece etkilidir ve bu çeteler İsrail ordusunun çekirdeğini oluşturmaktadırlar. Bunların yürüttüğü kanlı çeteleşmeleri göz ardı etmemek lazım. Yani mesela, Birinci Dünya Savaşı'nın sonuna doğru var olan 1915 olayları hep gündemde tutulur Ermeni meselesinde. Van'ı düşünün, Erzurum'u düşünün, buralar nasıl boşaltılıyorsa Ermeni çetelerin marifetiyle, burada da benzeri bir süreç yaşanıyor. O bölgede baş gösteren otorite boşluğundan kaynaklanan bir durumdur. Yani Osmanlı'nın bu olayları engellemek için yapabileceği hiç mi bir şey yoktu? Vardı. Osmanlı'nın İngilizlerle yaptığı bir anlaşma vardı o dönemde ve bu anlaşmalar çerçevesinde Osmanlı idarecileri -ki İttihat ve Terakki'yi kastediyorum- en azından Sultan Abdulhamid'in gösterdiği iradeyi gösterebilmiş olsalardı, Yahudilerin daha rahat hareket etmelerini, yani ticaret vs. yönleriyle oraya yerleşmelerini engelleyebilirdi. Dolayısıyla bu mesele son derece suistimal edilmiş bir olaydır. O dönemin şartları hem Osmanlı hem de İngiliz arşivlerinin birlikte açılmasını gerekli kılar.

Genç Öncüler: Bir de Birinci Dünya Savaşı'nda, Arapların Osmanlı'yı arkadan vurdıkları iddiası var. Böyle bir olay oldu mu? Bu iddia hangi olaya dayandırılarak ortaya atılmıştır? Ve bu olayın iç yüzü nedir?

Babacan: Bu olay, Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in ve ailesinin -ki sonradan hanedan olmuşlardır- Osmanlı'nın bölgedeki idari boşluğundan yararlanarak İngilizlerle el altından anlaşma yapması ve bir şekilde Osmanlı'ya ihanet et-

mesidir. Fakat meseleyi ele alırken şuradan başlamak lazım; bugünden geçmişe baktığınız zaman, bugünün daha farklılaşmış, daha yerleşik olan pozisyonundan geçmişin özellikle savaş şartlarının son derece girift, yanı sıra sürekli hareketli, mevzi değiştiren, pozisyon değiştiren şartlarını okumakla ilgili bir sorun var. Onun için milliyetçilik yükselmiş. Benzer bir problemi Balkanlar'da yaşamışsınız, Kafkaslar'da yaşamışsınız, güneyde yaşamışsınız vs. Fakat şunu bilmek lazım ki Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda bugün sıkça gündeme getirilen Kürt meselesi ve bu gibi tarihi vakıalar manipüle edilmiş, çarpıtılmıştır; yani eğer ki bu ülkenin asli tebaasının Türk kökenli olduğunu iddia edeceksek -ki bunun da doğruluğunu tartışmak gerekir- Türk dediğimiz bu tebaanın en yakın müttefiki ve birlikte bu ülkenin kurucu unsuru olabileceğini söyleyebileceğimiz iki unsur vardır: Bunlardan birincisi Kürtler ise ikincisi de mutlaka Araplardır. Niçin Araplardır? Çanakkale Savaşı'nda -ki Birinci Dünya Savaşı'nın kaderini döndüren olaydır- savaşan birliklerimizin önemli bir kısmı Anadolu'dandır. Azımsanmayacak bir kısmı da Hicaz bölgesinden kaydırılmış birliklerdir. Yine Mustafa Kemal'in öncülük ettiği grupların tamamı biraz Kuzey Afrika ve Mısır'dan biraz da Hicaz bölgesinden kaydırılmıştır. Dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuna kadar olan yedi sekiz yıllık periyodu Birinci Dünya Savaşı'ndan itibaren çizecek olursanız, bu süreç içerisinde Türkiye'nin kurulmasına da önemli katkısı olmuş bir unsurdur Araplar.

Genç Öncüler: Şu anda da Çanakkale'ye gittiğimizde oradaki mezarlıklarda memleketi Hicaz'dan tutun da Kudüs'e kadar olan şehitlerin mezarlarını görebiliyoruz.

Babacan: Elbette; buna mukabil Filistin'de sadece Osmanlı askerlerinin mezarlarından oluşan bir şehitlik vardır. Ben size birkaç anekdot aktarayım olayın daha anlaşılması açısından: Mesela Talat Paşa çok eleştirilen yöneticilerinden biridir Osmanlı'nın. Lübnan, Şam ve Bağdat'ta uyguladığı politikalar son derece olumsuz bulunur. Hem Türk kökenli hem de Arap kökenli Müslüman ahalinin Hıristiyan nüfus karşısında son derece negatif ayrımcılığa maruz bırakıldığı ve buna karşın çok cüzi ayaklanmalar dışında -ki bunlar da Fransız ve İngiliz konsolosluklarının marifetiyle tertip edilmiştir- çok ciddi bir ayaklanma göremezsiniz. Çok enteresandır, 1860-62 ayaklanmaları vardır Şam'da. Lübnan'a da sıçramıştır. Ve bu yıllar bölgedeki Hıristiyan nüfusun haklarının Islahat ve Tanzimat fermanlarıyla son derece genişlediği yıllardır. Bunlar, onlara vakfiye kurma izinlerinin verildiği düzenlemelerdir. Fakat burada asıl olan, bugün Ermeni meselesinin de sürdüğü gibi, adı azınlıklara çıkmış olan o günün gayr-i Müslim tebaasından kaynaklanan sorunlardır. Bu sorunlar ki o dönemin Asurileri, Süryanileri, Keldanileri gibi çok küçük azınlıklarını bile düşünürseniz, bunlar bir şekilde büyük batılı ülkelerin zorlaması ve kışkırtmasıyla harekete geçmiş durumlardır. Mesela Kudüs'te, Filistin topraklarında hiç isyandan bahsedilmez. Osmanlı'nın son iki yüz yıllık tarihinde herhangi bir isyan göremezsiniz, sayıları Balkanlarla, Kafkaslarla kıyas edilemeyecek kadar az olan ve çok cüzi isyanların dışındadır. Zaten o dönemde Balkanlar'da altı ayda bir isyan çıkıyordu. Buna rağmen o bölgelerin yerel yöneticilerinin de katkılarıyla, Akka'da Napolyon'u durduran Cezzar Ahmed Paşa veya Medine müdafii Fahreddin Paşa'nın hayatına dönüp bakarsınız mesela, o dönemde insanları son derece gözetmişlerdir. Surre-i Hümayun denilen, Surre alaylarını ve son kutsal emanetleri kalkıp muhafaza etmeyi düşünecek kadar incelik sahibi bir insandır Fahreddin Paşa. Bunun gibi yöneticiler sayesinde o bölgede çok ciddi bir kalkışma olmaz. Kudüs Osmanlıların İngilizler karşısında en cesurca savaştığı yerdir. İttihat Terakki Hükümeti'nin emri olmasa tıpkı Medine müdafaasında olduğu gibi son neferine kadar çarpışmayı göze almış birliklerin bulunduğu bir yerdir. Yani eğer bir ihanetten bahsediliyorduyorsa o bölgede, bir isyan/kalkışma unsurunun buralarda gerçekleşmiş olması lazımdır. Ve fakat Kudüs bunun en son görüldüğü yerdir. Halbuki Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in durumu ayrıdır. O bir istisnadır fakat sonraları genele şumul edilmiştir. Bunlara dikkat etmemiz ve manipülatif bir söylem olduğunu görmemiz gerekir.

Genç Öncüler: Ortadoğu açılımı denildiği zaman, Türkiye’de Ortadoğu’ya yönelik bir politika izlendiği zaman bu konu sık sık gündeme getiriliyor. Arapların bizi arkamızdan vurduğu meselesini yeterince açıkladınız. Fakat bu kadar karışmış olmasına rağmen Balkanlarla ilgili böyle bir söylem yokken neden Araplar -belki resmî ideoloji tarafından da- bu kadar kötüleniyor. Hatta şöyle bir şey de var: Sokakta bir zenci görüldüğü zaman “Arap” diye nitelenebiliyor. Karşınızdaki Zenci Afrikalı olmasına rağmen şöyle görülüyor: Siyah olanlar Araptır ve Arap kötüdür. Hatta “Arap” isminin bilinçli ya da bilinçsiz olarak evcil hayvanlara verilen bir isim olduğunu da biliyoruz. Bunun sebebi nedir?

Babacan: 1798’de Napolyon Mısır’ı işgal ettiğinde hem Napolyon’un kendi söylemlerinden hem de dönemin Fransız aydınlarının söylemlerinden bölgeye karşı oryantalistik algının aşağılayıcı tipik tavrını görürsünüz. Esasen batının İslam dünyası ve doğuyu ‘keşfe’ başladığı 15-16. Yy’dan itibaren cari söylem ve düşünce böyledir. Bu maalesef modern Türkiye’nin kuruluşuna bile sirayet etmiş bir şeydir. Yani 1900’lerin başına kadar iç içe yaşadığımız ve bir şekilde geçişkenliğin olduğu unsurlarla yabancılaşmanın önünü açan bir şeydir. Yani “Kürt nüfus aşağılanmalıdır, Araplar bir şekilde bedevi kabul edilmelidir” gibi bir anlayış ortaya çıktı. Balkanlar’da da bu yabancılaşma, 1955 yılında Mustafa Kemal’in Selanik’te doğduğu eve bomba atılması iddiası ile gerçekleşen 6-7 Eylül olaylarında azınlık olan Rumlara karşı etkisini göstermiştir. Yani buna benzer şeyler. Bu, oryantalistik bakışın, modern cumhuriyetin elitlerinin bakış körlüğünün uzantısıdır. Halbuki bir kavme hasredilmeyecek kadar uzun bir dönemdedir bu medeniyetin kendi içindeki ilişkileri. Yani karşılıklı hatalardan bahsetmek gerekir eğer illaki bir ihanetten bahsedeceksek. Zaafiyetler ve dostluklar vardysa bu hemen hemen her ırka şamil bir vakıadır.

Genç Öncüler: Son olarak demokrasi konusuna değinmek gerekirse, kısaca, 2006 yılında Filistin’de demokratik bir seçim oldu. HAMAS iktidara geldi ama batılı ülkeler HAMAS’ı tanımadı. Türkiye HAMAS’la görüş-tüğünde de bazı medya organları ve bazı güdümlü odaklar bunun yanlış bir görüşme olduğunu söylediler ve böyle bir imaj verildi.

Babacan: Evet, çok kısa bir şekilde şöyle anlatabiliriz: Öncelikle şunu anlamamız gerekiyor; Birinci Dünya Savaşı sonrasında bölgede haritaları hep bir çatışma unsuru oluşturacak kadar berbat çizen bir akıldır bugünkü akıl da. Bugün HAMAS’ı görmezden gelerek bölgede hakiki barışın gerçekleşmesini istemeyen bir aklın tezahürüdür. Yani “siz orada adil ve kalıcı bir barış istiyorsunuz ama bölge insanı istemiyor” gibi bir durum yoktur. 1947’den beri sürekli genişleyen ve BM’nin ve uluslar arası camianın iradesine aykırı olarak ve belki hakkında çıkmış olan işgal etmiş olduğu topraklardan çekilmesi ve işgali altında bulunan halka saygılı olması gerektiğini bildiren binlerce karara karşın, İsrail Devleti’ne en ufak bir ses çıkarmayan güçler, bugün de bölge dinamiklerini kendi istekleri yönünde manipüle etme peşindedirler. Yoksa “demokrasi istediler ama o bölge halkı demokrasi istemedi” gibi bir durum yoktur. Yani 1930’larda o bölgedeki olası sosyalist hareketlerin önünü alan, o bölgede hanedanları yeniden tesis eden, yine 1900’lerin başında İran’daki isyanı bastırıp ardından 1953’te yine başbakan Musaddık’ı CIA marifetiyle deviren ve bunun gibi bir dizi operasyona imza atmış bir batı var karşımızda. Dolayısıyla eğer batıların bu hususta samimi olduklarını düşünüyör idiysek Ortadoğu’nun mevcut durumu değil; Birinci Dünya Savaşı sonrasında çizilen haritalarının bir defa yeniden başlı başına değerlendirilmesi icap ederdi. Bir bölgede çok daha fazla yoğunlukta yaşayan bir nüfusun olduğunu ama o bölgenin başka bir devlete takdim edildiği, tersinin de gerçekleştiği bir durumla karşı karşıyayız. Sykes-Picot anlaşması 1916’da yapılıyor, bu anlaşma son derece facia bir anlaşmadır. Yani bakın Türkiye-Suriye sınırında bayram günlerindeki görüntüye bakarsanız bunu anlarsınız. Her iki tarafta da benzer halklar, benzer dünyalar var fakat her ne hikmetse ülkeler farklı ve sınırlar son derece estetik bir biçimde ayırma, bölme ve istikrarsızlaştırma üzerine kurulmuştur. Ve böyle bir olaydan başlamak lazım, tabi eğer demokrasi, halkların kendi özgün iradesini kendi buldukları topraklar üzerinde, kendi vatanları üzerinde yaşatma, sürdürebilme iradesi, bunun hakkı olacaksa. Öncelikle bunun sağlanması gerekiyordu. Ama siz var olan bir halkın kendi tercihlerini hiçe sayarak: “Hayır bu sizin için doğru olandır” diyerek 200 yıllık oryantalist bakışı devam ettirmeye çalışırsanız olacak budur. HAMAS’ın kazandığı seçimler dolayısıyla olanlar bunun örneğidir. Dolayısıyla 1930’larda, 40’larda, 60’larda gerçekleşenlerin devamıdır. Yeni bir durum değildir. Kaldı ki 2006 Ocak seçimleri bütün Arap dünyasında –oryantalist söyleme girmeden- en demokratik ve meşru seçimlerdir. Bunda samimi olanların demokrasiden bahsedeceklerse bunların gereklerini başta İsrail olmak üzere gerçekleştirmeleri gerekmektedir. Filistinlilerin kendi öz iradesine saygı gösterilmelidir. Bu olmadı mı, siz insanları başka seçeneklere itmiş olursunuz.

KAN VE GÖZYASLARI ÜZÜ

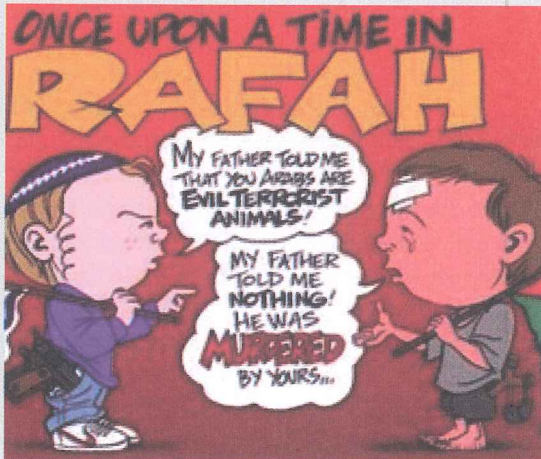
ORTADOĞU'DA YEŞEREN ÜMİTLER VE HAYAL KIRIKLIĞI(1948-67)

Yazının ilk bölümünde sermayenin Yahudilere geçişine, Herzl'in Yahudi Devleti kitabının genel mantalitesi-ne ve çalışmalarına, Balfour Deklarasyonu ve ardından Filistin'de manda dönemine ve İsrail'in kuruluşuna kısaca değinmiştik.

Filistin topraklarının %80'i üzerinde kurulan devletin bu başarısına tüm dünya Yahudileri oldukça şaşır-mıştı. Arap Devletleri'ni mağlup ettikten sonra Siyonistler yeni devletleri için meşruiyet elde etme çaba-larına girdiler ve bu amaçla çeşitli efsaneler öne sürdüler. Bunlardan biri "Anavatan Efsanesi" idi ve Siyo-nistler bu toprakların aslında en eski Yahudi yurdu olduğunu iddia ediyorlardı. Aslında, M.Ö. 2000 yılında ilk yerleşimciler Kenaniler denen bir kavimdi, daha sonra da Filistinliler gelmişti, Yahudiler o zaman bir kavim dahi değildiler. Kenan diyarında Filistinliler yüzlerce hatta binlerce yıl boyunca Araplara karışmış, onlarla kaynaşmışlardı. Bir diğeri "halksız toprağa topraksız halk" deyimiyile sloganlaşan "Çöl Efsanesi"dir. İsrail ilk kurulduğunda, Filistin'in çöl olduğunu ve verimli toprak getirerek bu bölgede tarıma başladıkları-nı söylüyorlardı. Bugün de halen Filistin zihinlerde "çöl arazisi" gibi hayal edilir. Hâlbuki seyahatname-lere, Osmanlı'dan kalan belgeler Filistin toprakları hububat ürünlerinin ve turuncgillerin ihraç edildiği bir yer olduğu gibi, zeytin yetiştirmeciliğinde de önemli seviyededir. "Soykırım Efsanesi" de bir diğer önemli propaganda malzemesidir. Bu efsane ortaya atılırken en önemli amaç Filistin topraklarına Yahudi göçünü hızlandırmaktır. İddiaya göre II. Dünya Savaşı sırasında Hitler'in toplama kamplarında "6 milyon" Yahudi katledilmiştir. Bugün gaz odaları olarak gösterdikleri yerlerin aslında ölü yakma fırınları olduğunu biliyo-ruz. Peki, 6 milyon Yahudi öldürüldüyse İsrail devletini kim kurdu, üç Arap devletini kim bozguna uğrattı! Soykırımı kabul eden batılı devletler iki dünya savaşında da güvenlik endişesiyle saldırgan politikaya sahip Almanya'nın belki de belini bir daha doğrultmasını istemiyordu. Belki de kısa süre önce dümdüz ettikleri Dresden'i unutturmak, belki de Afrika'da yaptıkları katliamları unutturmak, belki de Amerika'da İnka, Aztek ve Maya uygarlıklarının soyunu kazıdıklarını unutturmak, Nagazaki ve Hiroşima'da birkaç saniyede buhar olan insanları unutturmak için... Katliam haberlerinin yayılması üzerine Filistin topraklarına çok hızlı bir Yahudi göçü başladı. "6 milyon(!)" hiç azımsanacak bir rakam değildi ve Yahudiler artık mutlu olarak yaşaya-bilecekleri bir anavataana sahip olmak istemiyle Filistin'e kaçıtmaktaydılar. Filistinliler ise Mısır ve çoğunluğu Ürdün topraklarında olmak üzere göçmen konumuna düşmüşler, diğer Arap Devletlerine de sığınmışlardı.

Arap dünyası yalnızlığın, sahipsizliğin verdiği bir şok içe-risinde, Osmanlı'yı aramaktaydı.

İkinci Dünya Savaşı'nın ertesinde uluslararası arenada güçler dengesi değişmişti. Hegemonik güç olmak yalnızca deniz gücüne değil, artık kara ve hava gücüne de bağlıydı. Böylece İngiltere dünya sahnesinden çekilirken, yerini Amerika Birleşik Devletleri(ABD) ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği(SSCB) alıyordu. Avrupa gücünü yitirirken, Ortadoğu'daki devletler üzerinde emellere sahip olma hakkı Almanya, İngiltere ve Fransa'dan bu iki büyük güce geçiyordu. Değişen dünya konjonktüründe Ortado-ğu devletlerinde batı eğitim kurumlarında yani batılı tarzda yetişmiş liderler yerini askeri diktatörlere bırakıyordu. Bir anlamda, Avrupa'da 1930'ların modası Ortadoğu'ya henüz geliyordu. W.Bloom: "Milliyetçilik, toplumsal bu-

İRİNE KURULAN İSRİL - 2

Tahsin AY

nalım süreçlerinin bir ürünüdür. O sürecin bir kimlik arayışına cevap veren bir siyasal oluşumdur". Bu bağlamda hayatını İsrail'in kuruluşuna adanmış Weizmann kendini Osmanlı olarak tanımlamıştır. Aynı şekilde Mısır'da 1952 darbesini yapan Cemal Abdünnasır ve Enver Sedat da böyledir. Cemal ve Enver Beyler İttihat Terakki'nin aktivist adamlarıydı. Nasır ve Sedat gibi liderler kendilerini Osmanlı olarak gördüler, Mısır milliyetçisi oldular tıpkı Cemal ve Enver gibi, büyük ülkeler peşinde koşarken vizyonlarını onlar gibi geniş çizdiler. Nitekim Osmanlı'nın dağılışındaki toplumsal bunalım gibi, bu despotik düşüncede liderler de o günlerde İsrail'in kuruluşunun ve Filistin'in kaybedilişinin oluşturduğu toplumsal bunalımdan ortaya çıkmıştır. Nasır iktidara geldiğinde, önce kendisine karşı güçlü bir muhalefet olan Müslüman Kardeşler (İhvanı-Müslimin) hareketinin liderlerini öldürterek bu hareketi pasifize etmeye çalıştı. Nasır, Mısır'da kontrolü tam olarak ele geçirdiğinde ise ilk yaptığı şey ülke çapında millileştirme politikasıydı. Süveyş Kanalı'nı da millileştirerek 1956 Süveyş Krizi'ni ortaya çıkarmıştı. Fransa, İngiltere ve İsrail Mısır'a saldırmış, büyük biraderler SSCB ve ABD bu krize son vermişti. Nasır, bu askeri yenilgiden siyasi zaferle çıkmış ve Ortadoğu halkları nezdinde muhteşem bir karizmaya sahip olmuştu. İsrail yine güç gösterisi yapmış, ama işgal ettiği Sina Yarımadası'ndan çekilmek zorunda kalmıştı. Bazı siyasal oluşumların Sudan ile birleşmesine sıcak bakmamış, ama Sudan'ın özerkliğini ilan etse (1956) de iki sene sonra Sudan hükümeti tam bağımsızlığını ilan etmiştir.

Suriye'deki askeri yönetim de Nasır'la birleşerek Birleşik Arap Cumhuriyeti'ni (BAC) kurma niyetindeydi. Nasır milliyetçiliği onlara istedikleri her şeyi vaat ediyordu. 1958'de BAC kuruldu, ama Nasır'ın kendi yöneticilerini Suriye'ye atması ve sert politikalar gütmesi üzerine 1961'de birlik dağılmıştı. Aynı süreçte Irak da bu birliğe katılmak için çaba sarf etse de şartlar yeterince olgunlaşmamıştı. 1967 yılına gelindiğinde Nasır güçlerinin büyük bir kısmı Yemen'de isyan bastırmakla meşgulse de pek başarılı değildi. Bu kadar geniş hâkimiyet gücü aslında SSCB'nin gerek askeri, gerekse de ekonomik yardımlarıyla sağlanıyordu. Sovyetler, Ortadoğu'da büyük bir üstünlük kurmuştu. ABD ise İsrail, Türkiye ve İran'dan oluşan dinamo taşlarını hazır bir şekilde bekletiyordu.

Nasır, alınan yanlış bir istihbarat doğrultusunda beklentilere de cevap vermek için İsrail'e karşı harekete geçti (1967). Önce Sina'daki Birleşmiş Milletler güçlerini bölgeden uzaklaştırarak İsrail ile aradaki tampon bölgeyi aradan kaldırmış oldu. Şarm el Şeyh'teki BM mevzilerini işgal etti, amacı İsrail'e korku salmak, 1956'da bozulan imajı düzeltmek, asla savaşmak değil, bu yaptıkları blöf niteliğindedeydi. Zaten ordularının çoğunluğu Yemen'deydi. Nasır hızlı bir şekilde İsrail üzerine ilerlemesi ve Tiran Boğazı'nda İsrail gemilerine geçit vermemesi İsrail'i hemen harekete geçirdi. İsrail hava güçleri önce Mısır'ın sonra Suriye ve Ürdün'ün havalimanlarını uçakları henüz havalanamadan etkisiz hale getirdi. 4 günde Mısır ve Suriye, 6. günün sonunda da Ürdün ateşkes istedi. Doğu Kudüs, Batı Şeria, Golan Tepeleri, Gazze Şeridi, Sina Yarımadası İsrail'in eline geçti. Ürdün, turizm bölgesi Doğu Kudüs'ü ve tarım bölgesi Batı Şeria'yı bırakırken can damarını da kaybediyor, burada yaşayan Filistinliler İsrail sınırları içinde kalıyordu. Suriye ise Golan Tepeleri'ni verirken, Şam'ı İsrail'in vuruş alanına sokuyordu. Mısır, Sina'yı verirken petrol kuyularını ve Süveyş Kanalı gelirlerini de kaybediyordu. Tarihe geçecek meşhur "altı gün savaşları" ya da "Haziran Savaşı"nın hikâyesi kısaca böyleydi. Nasır'ın karizmasının hayli çizildiği, devlet kapitalizminin ve Arap sosyalizminin çöktüğü, askeri diktatörlüklerin meşruluğunu kaybettiği, rejimlerin devrildiği, Arap halkların hayal kırıklığına uğradığı bir döneme giriliyordu. Şerden bir hayır da çıkıyordu, Filistin halkı artık bir devlete güvenmek yerine kendi direniş örgütlerini kurarak Filistin'de direnişin temelini atıyordu...

Raşid Halidi: Gazze Hakkında Bilmedikleriniz

(The New York Times, Raşid Halil, What You Don't Know About Gaza, 7 Ocak 2009)

Çeviri: ekopolitik.org*

Gazze konusunda size telkin edilenlerin neredeyse tamamı yanlış, asılsız. Bu yazıda İsrail'in Gazze'ye gerçekleştirdiği saldırı konusunda medyada yer verilmeyen önemli bazı konulara dikkat çekmeye çalışacağım.

GAZZELİLER: Gazze'de yaşayan insanların büyük bir kısmı isteyerek gelip Gazze'ye yerleşmiş değil. Yaklaşık 360 km²'lik Gazze Şeridi'ne tıks tıks yerleştirilmiş 1,5 milyon insanın büyük bir çoğunluğu Gazze dışındaki Aşkelon ve Berşeba gibi şehir ve kasabalardan gelen ailelere mensup. Bu insanlar 1948 yılında İsrail ordusu tarafından Gazze'ye sürülüp burada toplanmıştı.

İŞGAL: Gazzeliler 1967'deki Altı Gün Savaşı'ndan bu yana İsrail işgali altında yaşamlarını sürdürüyor. Gazze Şeridi'ndeki askerlerini ve yerleşimcilerini 2005 yılında geri çekmiş olsa da İsrail hala dünyanın büyük bir kısmı tarafından işgalci güç olarak kabul ediliyor. Gazze'nin dış ticareti ve Gazze'ye giriş çıkışlar İsrail'in kontrolünde. Gazze'nin hava sahası ve sahil denetimi de İsrail'in kontrolünde ve İsrail bölgeye istediği zaman girebiliyor. İşgalci güç olarak İsrail, Dördüncü Cenevre Sözleşmesi kapsamında Gazze Şeridi'ndeki sivillerin zarar görmemesinden ve korunmasından sorumlu devlet.

ABLUKA: İsrail'in Gazze Şeridi'ndeki ABD ve AB destekli ablukası Hamas'ın 2006 yılının Ocak ayındaki Filistin genel seçimlerinden galip çıkmasıyla daha da sıkılaştı. Gazze Şeridi'ne verilen yakıt, elektrik, Gazze'ye yapılan ihracat, Gazze'ye giriş çıkışlar zamanla artan bir şekilde azaltıldı. Bu da nihayetinde sağlık, tedavi, su ve ulaşım koşullarının hayatı tehdit edecek derecede kötüleşmesine neden oldu.

Abluka nüfusun büyük bir çoğunluğunu işsizlik, yoksulluk ve açlıkla karşı karşıya bıraktı. Tüm bu olanlar demokratik haklarını kullanan sivil nüfusun Amerika'nın da gizli desteğiyle toplu olarak cezalandırılması anlamına geliyor.

ATEŞKES: Füze atışlarına son verilmesiyle ablukanın kaldırılması İsrail ve Hamas arasında Haziran ayında sağlanan ateşkes anlaşmasının en mühim noktalarıydı. Gazze'den atılan füzelerin sayısı Mayıs ve Haziran aylarında yüzden fazlayken bu anlaşmanın yapılmasıyla Gazze'den fırlatılan füze sayısı Haziran'dan sonraki dört ayda toplamda 20'den daha az bir rakamda kaldı. (Bunlar İsrail hükümetinin açıkladığı rakamlar). İsrail'in Kasım ayında gerçekleştirdiği ve altı Hamaslı'nın öldürüldüğü büyük çaplı hava ve kara saldırısıyla ateşkes bozulmuş oldu.

SAVAŞ SUÇLARI: Sivillerin ister Hamas tarafından olsun, ister İsrail tarafından olsun hedef alınması savaş suçudur. Her insanın hayatı değerlidir. Ama öte yandan rakamların da anlattığı bir şeyler vardır: Geçen yılın son günlerinde savaşın patlak vermesinden bu yana büyük bir kısmı sivil olmak üzere 700 Filistinli öldürüldü. Öldürülen İsraili sayısı ise büyük bir çoğunluğu asker olmak üzere bir düzine kadar. Görüşmelerin sürdürülmesi füzeler ve şiddetle başa çıkmada daha etkili bir yöntem. İsrail, Haziran ayında yapılan ateşkes koşullarına uysaydı ve Gazze Şeridi'ndeki ablukayı kaldırırsaydı görüşmelere devam edilebilirdi.

Gazze halkına karşı yürütülen bu savaşın aslında füzelerle bir alakası yok. Bu savaşın İsrail basınıncı ileri sürülen 'İsrail'in caydırıcılığının geri kazanılması' yönündeki iddialarla da bir ilgisi yok. Halbuki 2002 yılındaki İsrail Genelkurmay Başkanı Moşe Yalon'un şu sözleri hakikat adına daha çok şey anlatıyor: "Filistinlilere yenilmiş halk oldukları gerçeği, beyinlerinin en ücra köşelerine dahi girene kadar anlatılmalıdır."

Columbia Üniversitesi'nde Arap çalışmaları Profesörü olan Raşid Halid yakında çıkacak olan "Krizin tohumları: Soğuk Savaş ve Ortadoğu'da Amerikan Hâkimiyeti (Sowing Crisis: The Cold War and American Dominance in the Middle East)" adlı kitabın yazarıdır.

* ekopolitik: ADAM Sosyal Bilimler Araştırma Merkezi'nin web tabanlı bir yayın organı olup, dünya basınından yoğun çeviriler yapmakta ve web sitesinde güncel olarak yayınlanmaktadır.

Okullardan Haberler

Alperen GENÇOSMANOĞLU

İsrail'in Gazze Saldırısı Üzerine Konuşmalar

BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI
İLİŞKİLER BÖLÜMÜ
İSRAİLİN GAZZE SALDIRISI ÜZERİNE KONUŞMALAR

İsrail'in Kuruluşu Felsefesi ve Siyasal Süreç (A.Muhsin Yıldız)
1948 -67 Arası Dönem (Furkan Karakoç)
1967 Savaşı (Hüseyin Bilgen)
Dağılan Arap Dünyası ve Camp David Zirvesi (M.Emin Uzümsoy)
Batı Dünyası ve İntifada (Bekir Aydoğın)
Son Gazze Saldırısı ve Seyreden Dünya (İsmail Fıçıcı)
Oslo Süreci ve Sorunun Çözümü (Hakan Aydın)

14 OCAK 2009
14:30
SALON: E -225

Beykent Üniversitesi'nde farklı çevrelerden gelen ancak aynı amaçta birleşen bir grup öğrenci önce Uluslararası İlişkiler Kulübü'nün 14 Ocak tarihli seçimini kazandı. Yarım saat sonra da ilk faaliyetlerini yaptı. Amaç, dünyada olup bitenleri anlamak, anlamlandırmak ve diğer öğrencileri bilinçlendirmektir. Bu gayelerle bir araya gelen öğrenciler, özellikle Bölüm Başkanı Prof. Dr. Mithat Baydur'un destek verdiği, Prof. Dr. Yaşar Hacısalihoğlu ile Prof. Dr. Hasan Köni de dinleyici olarak katılarak onları onure ettiği bir program düzenlediler. Final sınavlarından çok kısa bir süre önce ve yeterince duyuru yapılamamasına rağmen sayıları

"elli"yi bulan üniversitenin öğrencileri de programı sıkı bir şekilde takip etti. Grubun ilk konuşmacısı Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden Abdullah Muhsin Yıldız, İsrail'in Kuruluş Felsefesi ve 1967 Savaşı'na kadar olan siyasal süreçten bahsetti. Özellikle vurguladığı Herzl'in çalışmaları, Balfour Deklerasyonu, İsrail Devleti'ne meşruiyet sağlama çabaları ve Weizmann'ın dış destek sağlama ile Ortadoğu'da Nasır liderliğinin yükselişiydi.

Bu bilgilendirici ve bugün gelişen olayların temelini anlatan konuşmanın ardından yine bölüm öğrencisi Hüseyin Bilgen 1967 Savaşı'nda Nasır'ın yanlış politikalarını ve savaşın sonuçlarını anlattı. Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden Mehmet Emin Üzümcü, dağılan Arap dünyasının ve Camp David Barış görüşmelerinin değerlendirmesini yaptı. Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden Bekir Aydoğın, I. ve II. İntifada süreçlerini ve Batı dünyasından bahsederken, İsmail Fıçıcı ise son Gazze kuşatması ve seyreden Dünya konusu ekseninde bir değerlendirme yaptı. Programın moderatörü Hakan Aydın da Oslo Süreci ve sorunun çözümüne dair kendi fikirlerini aktardı. Programın hemen ardından söz alan Bölüm Başkanı Prof. Dr. Mithat Baydur: Bugün için bir gazeteci tabir kullansaydı "Uluslararası İlişkiler Bölümü rüştünü ispat etmiştir" diyecekti. Türkiye'de yaklaşık 94 üniversitede bu bölümde iyikötü, verimli-verimsiz, kaliteli-kalitesiz diyebilirsiniz, bir şekilde ders yapılıyor. Önemli olan budur, bu şunu gösteriyor. Uluslararası ilişkilerin yakalamak istediği veyahut uluslararası ilişkilerle örtüşen meseleleri bölümün öğrencisi içselleştirdiğini gösteriyor. Bölümün öğrencisi onu süzerek, içine hapsedmek istiyor ve onun üzerine düşünce üretmek, kafa yormak istiyor. Bu bütün derslerden daha önemlidir. Onun için okul bugün bir dergi çıkarıyor olsa atılacak tek bir başlık vardır. "Bu bir milattır, bölüm bugün rüştünü ispat etmiştir" diyerek düşüncelerini dile getirdi. Katılımcılara teşekkür ederek yeni oluşumlar, yeni programlar beklediğini de dile getirerek programı sonlandırdı.

ODTÜ Öğrencileri Yemekhanede Askeri İstihbaratçı Yakaladı

du. Jandarma Üsteğmen Serkan Karakoç'un imzasını taşıyan formda personelin adının Uzman Çavuş Suat Yılmaz olduğu anlaşıldı.

19 Ocak günü öğle saatlerinde yemekhanede masa açan öğrencilerin fotoğrafını çeken sivil giyimli bir şahıs, bir öğretim görevlisinin fark etmesi üzerine öğrenciler tarafından yakalandı. Önce cep telefonuyla fotoğraf çektiğini inkâr eden kişi yemekhane görevlisi olduğunu söyledi. Çelişkili açıklamalarından şüphelenen öğrenciler şahsı yemekhaneye götürerek personelle yüzleştirdi. Ancak yemekhane personeli bu kişinin kendi birimlerinde çalışmadığını söyledi.

Öğrenciler el koydukları telefonda kendilerine ait fotoğrafların yanı sıra okuldaki çeşitli etkinliklerde çekilmiş fotoğrafları da gördüler. Rehberinde çok sayıda askeri personel numarası bulunan telefona kısa süre sonra "öğrenciler gazete standı açtı gidecek misin?" içerikli bir mesaj geldi.

Bu sırada çıkan arbede üzerine Rektörlük Genel Sekreter Vekili Tanju Mehmetoğlu olay yerine geldi ve öğrencilerin ısrarı sonucunda kişi hakkında bir tutanak tutuldu.

M.B adlı öğrenci, söz konusu kişinin kendisini "Ne yaptığını sanıyorsun hayatına mal olacak" diyerek tehdit ettiğini söyledi.

"Öğrenci giremez, istihbaratçı girer"

Öğrenciler, yaptıkları arama sırasında, Ankara İl Jandarma Komutanlığına ait "Tekerlikli Araç Günlük ve Koruyucu Bakım Formu"nu şüphelinin üzerinde bul-

du. Öğrenciler yaptıkları basın açıklamasının ardından kampüs içinde bulunan Jandarma Karakoluna yürüdü. Karakol, çevresinde yoğun güvenlik önlemi alan Jandarma yetkilileri sadece üç öğrencinin karakol komutanıyla görüşmesine izin verdi

Okula giren herkesin sıkı bir kimlik kontrolünden geçirilmesine rağmen bir istihbarat elemanının nasıl rahatça okula girebildiğini soran öğrencilere yetkililer "elimizden gelen bir şey yok" şeklinde yanıt verdi.

"Kahrolsun MİT-JİTEM-Kontrgerilla" ve "Jandarma defol, üniversiteler bizimdir" sloganları atan öğrenciler olayın takipçisi olacaklarını söylediler. Gazi olaylarının yaşandığı 16 Mart 1995'ten bir gün sonra da ODTÜ'de bir JİTEM mensubu takip ettiği öğrenciler tarafından yakalanmış, çok sayıda öğrenci olayı protesto etmişti.

Bir Dil Bir İnsan İki Dil İki İnsan: Üniversitelerde Kürt Dili ve Edebiyatı Bölümü

TRT 6'da Kürtçe yayına başlanmasının ardından üniversitelerde Kürtçe bölümü ete kemiğe büründü. YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan, Kürtçe yayın yapacak TRT 6'nın açılışında Kürt Dili ve Edebiyatı Bölümü için olumlu sinyaller verdi. Özcan, bilimsel olarak Kürt dilinin üniversitelerde okutulmasının faydalı olacağına inandığını belirterek, bir üniversiteden bu konuda

Yusuf Ziya Özcan

bir rapor hazırlamasını istediklerini dile getirdi. Rapor hazırlayacak üniversitenin adını vermekten kaçınan Özcan, “Hazırlanan rapor çerçevesinde adımlarımızı atacağız” dedi. Özcan, Mardin Artuklu ve Dicle üniversitelerinden Kürt Dili ve Edebiyatı bölümü için talep geldiğini belirterek, “Ancak biz öncelikle filoloji konusunda uzman büyük üniversitelerde Kürt Dili ve Edebiyatı bölümü açılabilirliğini düşünüyoruz. Ankara Üniversitesi Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi ile İstanbul Üniversitesi Edebiyat bölümü bunun için uygun olabilir” diye konuştu.

2010’da başlayabilir

Özcan, Kürt Dili ve Edebiyatı Bölümü’nün 2010’da bazı üniversitelerde eğitime başlayabileceğini söyledi. Özcan’ın bölüm için uygun bulunduğu Ankara Üniversitesi’nin Rektörü Prof. Dr. Cemal Taluğ’dan ise yurtdışında olduğu için konuya ilişkin görüş alınmadı. Ancak Taluğ daha önce, “Bu konuda memnuniyetle bir çalışma yaparız” demişti.

İlk olarak DTP Milletvekili Osman Özçelik’in, üniversitelerde Kürtçe bölüm açılması için teklif vermişti.

Rusya’da 1860 yılında kuruldu

Kürtçe ilk kez 1860 yılında, Rusya’da Petersburg Üniversitesi’nde kurulan Kürdoloji Enstitüsü ile üniversitelere girdi. Daha sonra Fransa’da 1945 yılında Sorbonne Üniversitesi’nde Kürdoloji kürsüsü kuruldu ve bu 1983’te enstitü haline getirildi. 1984 yılında İsveç’te Stockholm Yüksek Öğretmen Okulu’nda Kürtçe bölümü açıldı. Irak devletinin anayasasınca kabul edilen ikinci resmi dili olan Kürtçe, şu an Irak’ın kuzeyindeki üniversitelerde de öğretim dili olarak kullanılıyor. Türkiye’de ise Kürtçe, son yıllarda yasalarda yapılan değişikliklerle özel kurslarla gündeme geldi. Ancak Türkiye’deki üniversitelerinin hiçbirinde Kürt diline ilişkin bir yükseköğretim programı bulunmuyor.

Toplum olarak Kürtçe konusunda yapılan bu açılımları büyük bir sevinçle takip etmemizin yanında niye bu güne kadar beklendi sorusunu zihnimizden geçirmeden de edemiyoruz. Geçmişte bu yöndeki isteklerini dillendirdiklerinden dolayı türlü türlü cezalara reva görülen insanları her hatırladığımızda, yaşananlar akıllarımızı ve vicdanlarımızı kemirmeye devam ediyor. Unutulmamalıdır ki gelinen noktada bu açılımların yapılmasında en büyük pay, hakkı olanı her an korkmadan ve yılmadan kararlılıkla seslendiren insanların.

Okullardaki en önemli Sınav: Filistin

Milli Eğitim Bakanlığı'nın genelgesi doğrultusunda Türkiye'deki tüm okullarda İsrail saldırılarında hayatını kaybeden Filistinliler için, öğrenciler okul bahçelerine çıkararak 1 dakikalık saygı duruşunda bulundu.

Milli Eğitim Bakanlığı yayınladığı genelgede, "İlk ve ortaöğretim kurumlarında 13 Ocak 2009 Salı günü saat 11.00'de tüm sınıflarda veya toplu olarak gerçekleştirilecek saygı duruşu ile Filistin'de yaşanan zulüm telin edilirken Filistin halkı ile dayanışma sergilenenektir. Ayrıca ilk ve ortaöğretim kurumlarında 'Filistin'de insanlık dramı' konulu bir resim ve kompozisyon yarışması düzenlenecek, dereceye girenler ülkemizde ve yurt dışında çeşitli platformlarda sergilenerek kamuoyunda gerekli duyarlılığın sağlanmasına katkıda bulunulacaktır." denilmiştir.

Bunun yanında Türkiye'nin farklı yerlerindeki birçok okulda öğrenciler tarafından organize edilen yardım kampanyaları gerçekleştirildi. Ceplerinde ne varsa belki hiç tanışmadıkları Filistinli kardeşlerine göndermeleri, onlara içine düştükleri ateş kuyusunda bir damla su taşıyabilmekten başka hiçbir düşünceye ve hesaba bulaşmamış halis niyetlerle kampanyalar düzenlemeleri, ekonomik krizlerde dâhil hiçbir şeyin vicdanları öldüremediğinin en büyük kanıtı olsa gerek.

Üniversitelerde Büyük Bir Değişim

YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın açıkladığı ve üniversiteden atılmayı tamamen kaldıran projenin detayları belli oldu. Öğrenci aklarına karşı olduğu bilinen Özcan'ın talimatıyla geliştirilen yeni uygulamada üniversiteler artık öğrencilerin kaydını silmeyecek. Üniversitelerin halen 4 yıllık bölümlerde uyguladığı 7 yıllık azami öğrenim süresi uygulaması da kaldırılacak. Öğrenciler öğrenim harcını yatırdığı sürece yükseköğrenimlerini sürdürebilecek.

Af da Kalkıyor

Öğrenim harcını yatırmayan öğrencilerin de kaydı silinmeyecek ancak kayıtları dondurulmuş olarak kalacak. Üniversiteler ÖSS'de kazanan tüm öğrencilerin kayıt bilgilerini saklayacak. Öğrencinin eğitimini tamamlaması için istediği tarihte, yarım bıraktığı fakültenin öğrenci işlerine başvurması yeterli olacak. Öğrenci işleri ise öğrencinin okuldan ayrıldığı tarihten itibaren aradan geçen yıllardaki harç miktarlarını toplu olarak ödemesi şartıyla başvuru yapılan yılda öğrenmeye devam hakkı sağlayacak. Böylece bir daha öğrenci affına da gerek kalmayacak. YÖK Genel Kurulu'nda önümüzdeki ay görüşüleceği belirtilen projenin gelecek yıl uygulamaya konulması bekleniyor.

Öğrencilere üzücü bir haber: İnternet çıktı Mertlik bozuldu!

Milli Eğitim Bakanlığı'nın geçtiğimiz yıl ilköğretimde uygulamaya koyduğu bu yıl da liselerde dağıtacağı 'sana karneler' artık velilere de gönderilecek.

Zayıf notlarını karne üzerinde yaptığı oynamalarla düzelten hatta yeni karne dizayn eden 'uyanık' öğrencilere karşı önlemleri arttıran bakanlık internet üzerinden verilen karneleri isteyen velilerin e-posta adreslerine de gönderme kararı aldı.

Bakanlığa başvuran velilere gönderilecek sanal karnede çocuğun karne notları, okula devam durumu, okuduğu kitap, davranış puanları ve aldığı belgeler ayrıntılı bir şekilde yer alacak.

Veliler dışında ilköğretim ve lise öğrencileri de sistemden okul ve T.C. kimlik numaralarını girdikleri zaman karnelerini görebilecekler.

Okulda ücretsiz, bilgisayar çıktısı olarak elde edilen karneler için ücret isteyen okul yöneticileri hakkında ise soruşturma açılacak.

'Merkez'dekiler 'Çevre'yi de Sahiplendi!

Ömer Dervişoğlu

Geçtiğimiz haftalarda Açık Toplum Enstitüsü ve Boğaziçi Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Projesinin desteğiyle Prof. Dr. Binnaz Toprak'ın koordinatörlüğünde gazeteciler İrfan Bozan, Tan Morgül ve Nedim Şener "Türkiye'de Farklı Olmak-Din ve Muhafazakârlık Ekseninde Ötekileştirilenler" adlı bir araştırma gerçekleştirdi. Araştırma, Aralık 2007-Temmuz 2008 tarihleri arasında Erzurum, Kayseri, Konya, Malatya, Sivas, Batman, Trabzon, Denizli, Aydın, Eskişehir, Adapazarı (Sakarya) ve Balıkesir olmak üzere 12 Anadolu kenti ile büyük göç alan İstanbul Sultanbeyli ve Bağcılar ilçelerinde yüz yüze mülakat yöntemiyle yapıldı. 265'i erkek, 136'sı kadın olmak üzere toplam 401 kişi ile görüşüldü. Araştırmada varılan sonuç ise ülkede laiklerin ötekileştirildiği ve yoğun bir baskı altında yaşamak zorunda bırakıldıklarıydı.

Öncelikle, yapılan araştırmanın yöntemine göz atalım. Araştırmacılar, araştırma örneklemini sosyal araştırmalarda geçerli olan purposive sampling (amaçlı örnekleme) yöntemini kullanarak yaptıklarını belirtmektedirler. Bu teknik, belli bir kesimden seçilen insanların psikolojilerini ve toplumu algılayış biçimlerini tespit etmek amacıyla kullanılır. Amaçlı örnekleme yönteminden yola çıkarak tüm toplumu bağlayan bir sonuç üretmeye kalkışmak, abesle iştigal etmektir. Bu şekildeki bir yaklaşımın, her gün çeşitli gazetelerde yazılarıyla toplumda karalama faaliyetine girişmiş kalem silahşorlarının yaptığından pek bir farkı yoktur hattı zatında. Belli görüşlerden seçilmiş 400 insandan yola çıkarak bütün bir toplumu yargılamak, 'çağdaş' bir akılda nereye tekabül ediyor acaba. Bugün Anadolu'ya gittiğinizde insanların birbirlerinin hayatlarına oldukça saygılı bir şekilde bir arada yaşayabildiklerini rahatça gözleyebilirsiniz. Bu söylediğim yanlış anlaşılmasın, Türkiye'de insani istekleri doğrultusunda yaşayamayanlar olduğunu inkâr ediyor değilim. Ancak bunun müsebbibi halk değil, 80 yıldır sürdürülmeye çalışılan ulus-devlet projesinin bekciliğini yapan, halkı koyun

sürüsü olarak konumlandırmış, toplum mühendisliğine soyunmuş zihniyet olduğu unutulmamalıdır.

Tüm bunları bir tarafa bırakıp, araştırmaya bakmaya devam edersek: Bizzat ankete katılan Cumhuriyet Gazetesi Erzurum Temsilcisi Recep Kapucu, raporda çizilen Erzurum portresinin kendi söylemleriyle çizildiğini belirtiyor. Buradan anladığımız çalışmanın doğruluğu bile şüpheli. Raporun içeriğine gelince: Denizli'de okul kapısına kadar türbanıyla gelen öğretmeni 'uyaran', ama o kadının kocasının kendisini uyarmasını mahalle baskısı olarak anlatan laik bir öğretmen, Malatya'da ise okullarda artık laik bilinçlendirme çalışması yapamadıklarını söyleyen Kemalistler ve daha birçok buna benzer örnek. Burada karşılaştığımız tabloya karşı söylenebilecek tek söz, "Yavuz hırsız, ev sahibini bastırır." Durumu somutlaştırmak için bir örnek verirse, insanların en temel haklarından olan eğitim özgürlüğünü gasp edip, sonrada hakları elinden alınmış bu insanların suçluluk psikolojisine iterek masum olduklarını ispatlamaları için bin bir takla atmak zorunda bırakmak.

Araştırmanın en ilginç yönlerinden birine gelince, hiç tahmin eder miydik; insanları Amerikancı diye itham edenlerin, Amerikancılığın önde gelen temsilcilerinden George Soros'un finansörlüğünü yaptığı Açık Toplum Enstitüsü'nün araştırmalarına sığınarak, onları baş tacı edeceğini. Soros'un niçin böyle bir araştırma gerçekleştirdiği ise ayrı bir soru işareti...

Araştırmayı geçersiz kılan en acı gerçekse artık 'mahalle' denen olgunun geçmişe atfen kullanılacak bir kavram haline gelmesi. Mahallelerde yaşamıyoruz hiçbirimiz, onları çoktan kendi ellerimizle tarihin mezarlığına yolladık. Bundan daha da kötüsü ise gerçek manada farklı insanlar gittikçe azaldı. Her ne kadar içinde bulunduğumuz toplumda kendilerini isimlendirirken sıfatları farklı olsa da insanların, yaşam tarzlarımız tek tipleşiyor engellenemez bir biçimde. Mahalle baskısından korkanlar müsterih olabilirler bundan böyle.

Sabret!... Sabrin Sonu Cennet

Silkelesem atsam acılarımı üstümden bırakır mı beni geçmişim?...
Sesi kesilir mi vicdanımın?...

Hangi göz denizler kadar ağlayabilir?..
Hangi göz ağlamaktan yosun tutar?...

Suskunluğumu müsvette kağıtlar gibi buruşturdum ve umutla buluşturdum, huzura kavuşturdum....
Erteledim huzuru raflara kaldırdım...

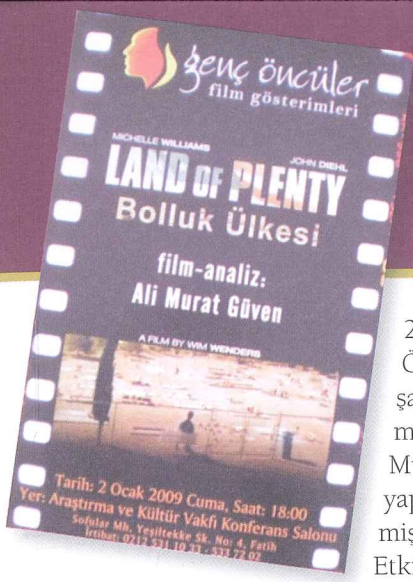
Bilmezdim , umudun sonunda huzur olduğunu!..Oysa umutlar bulutlar gibidir 'Gelir ve geçer...' Umudun sonunda huzur gizlidir!.. Ertelemeyin huzuru, raflarda tozlanmasın!...

Geç kaldım yolların yolcusu olmaya, çekmecelere kaldırdım, bir yerlere sakladım gerçekleri!...

Umutsuzluğa düştüm,yalnızlığa sürükledim kendimi, sıkıntılarımı büyük gördüm, BÜYÜK olanı unuttum!!!...
Şimdi dua anlamında kalkar mı semaya uzanan ellerim?...

Bilirim sıkıntının yüreğe nasıl kilit kilit vurduğunu...
Acının dört duvar içinde çarpıp çarpıp geri gelmesi gibi Rabb'in de yalnız bırakmadı seni!...

Tükenme, tüketme, tükettirme!...
SABRET!! ...SABRIN SONU CENNET...

Film Gösterimi

2 Ocak Cuma akşamı Araştırma Kültür Vakfı'nın Konferans Salonu'nda Genç Öncüler Üniversite Gurubu'nun muhteşem bir film gösterimi vardı. Cuma akşam trafiğine ve yağmurlu havaya rağmen gönül dostlarımız bizleri yine utandırmamış, yalnız bırakmamışlardı. Film gösterimine Yeni Şafak Gazetesi yazarı Ali Murat Güven'i davet etmiştik. Bizlerle gerek film öncesi gerekse film sonrasında yaptığı konuşmada oldukça değerli fikirlerini paylaşan Ali Murat Güven'i çok sevmiştik. Kendisinin de bizi çok sevmiş olduğunu köşesindeki yazısından gördük. Etkinliğimizi anlattığı yazısından bir kaç alıntıyla görelim:

Sayın Ali Murat Güven'in Yeni Şafak Gazetesi'nde 11 Ocak 2009 tarihli yazısından alıntılanmıştır:

Araştırma ve Kültür Vakfı'nda, güzel insanlarla geçirdiğim güzel bir akşam...

2 Ocak Cuma akşamı, Alman yönetmen Wim Wenders'in "Bolluk Ülkesi" filminin gösterimini gerçekleştirip, ardından hem o yapıt hem de sinema-TV sektöründeki genel manzara üzerine izleyicilerle söyleşmek üzere Fatih-Horhor'daki "Araştırma ve Kültür Vakfı"ndaydım. Adını defalarca duyduğum, fakat şimdiye kadar bir türlü ziyaret etme imkânı bulamadığım bu güzel mekânda, son derece coşkulu bir gençlik kitlesi tarafından karşılandım.

Gösteri, Vakıf bünyesinde faaliyet gösteren ve kendilerine "Genç Öncüler" adını veren bir ekip tarafından düzenlenmekteydi. Böyle bir buluşmayı gerçeğe dönüştürmek amacıyla geçen kasım ayının ortalarında benimle ilk bağlantı kuran kişi de aynı ekibin üyelerinden sevgili Alperen Gencosmanoğlu oldu. Bu genç dostumun teklifini memnuniyetle kabul edip söyleşi tarihini kararlaştırdıktan sonra, "Genç Öncüler" ekibi konuşma yapacağımız günü sinemaseverlere duyurabilmek için güzel bir afiş hazırladı ve bunu da bir çok kardeş kuruluşun panosuna astırdı.

2 Ocak günü şehrimize yavaş yavaş akşam karanlığı basarken, Bilim, Sanat ve Felsefe Akademisi'nde vermekte olduğum sinema derslerinden çıktıktan hemen sonra, bardaktan boşanırcasına bir yağmur altında Galatasaray'dan Fatih'e indim. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu denli kötü bir havada öyle aman aman bir katılım da beklemiyordum.

Fakat, dış cephesi zarif bir ahşap kaplamayla bezenmiş, iç ortamı ise son derece işlevsel bir biçimde tasarlanmış olan vakıf binasına ulaşıp Alperen ve arkadaşlarının eşliğinde konferans salonuna adımımı attığımda, kızlı-erkekli müthiş bir kalabalıkla karşılaştım.

Sonuç itibarıyla, ruhen zinde kalabilmeyi başarmış bir kitlenin karşısına çıktım o akşam... Ve davet edildiğim Vakfın genel havasını da çok sevdim. 2000'li yılların -ülkemizdeki pek çok mücahit ve mücahideyi sinsice kuşatıp sisteme entegre eden- "Neo-liberal / light İslamcı" atmosferinde kendilerini katıyyen salmamış, aksine gayet bilinçli durumdaki bir genç adamlar ve kadınlar topluluğu, "Bu halkı avuçlarımızın içinden kaçırıp şer odaklarının vicdanına terk etmemek adına daha başka neler yapabiliriz?" sorusuna samimiyetle cevap aramaktaydılar. Ben de dilim döndüğünce "sanat"ın, özellikle de sinema ve televizyonun bu mücadeledeki stratejik önemine vurgu yaptım.

Sinema odaklı "uyandırma" çabalarına karşı duyarsız kalmayıp beni o akşam aralarına davet eden ve büyük bir hürmet içinde karşılayan "Genç Öncüler" ekibine; yanısıra da onlar için müşfik bir çatı oluşturan "Araştırma ve Kültür Vakfı"nın değerli yöneticilerine bu konukseverlikleri için gönülden teşekkür ediyorum. Orada, en başta "Kur'an okuma ve yorumlama" dersleri olmak üzere, ümmet için bir çok hayırlı hizmetler veriyorlar. Yolları ve bahtları hep açık olsun inşaallah...

Şiir Gecemizin Yankıları Sürüyor

26 Aralık Cuma gecesi Feza Kültür Merkezi'nde gerçekleştirdiğimiz "Asım'ın Nesli Genç Öncüler Şiir Gecesi"nin yankıları sürüyor. Şiir gecemiz ile alakalı çok değişik mecralardan çok olumlu tepkiler aldık. Milli Gazete yazarı aynı zamanda şiir gecemizin de konuklarından Sayın Hüseyin Akın şiir gecemizi gazetede ki köşesine taşıdı.

Sayın Hüseyin Akın'ın Milli Gazete'deki 3 Ocak 2009 tarihli yazısından alıntılanmıştır:

Akif'in nesli diyordum ya...

Öncelikle şunu ifade edeyim ki "Genç Öncüler" dergisi etrafında bir araya gelmiş gençler mükemmel bir program hazırlamışlar. Seviyeli olduğu kadar içtenliği yüksek bir programdı. Yağmur ve soğuk havaya rağmen Feza Sine-ması hınca hınç doluydu.

Akif'in ölümünden bu yana tam 72 yıl geçmiş. Cılız birkaç mesajın dışında yine resmi anlamda doğru düzgün bir anma yapılmadı. Akif'in öldüğü günkü sessizlik hâlâ devam ediyor. Medya duyarsız okullar ilgisiz olsa da Asım'ın nesli Akif'i unutmadığını bir kez daha ortaya koydu. Konuşmacıların Akif bağlamında üstünde durduğu konular günümüz için de ışık niteliğindedir. Tarih tekrür mü ediyordu acaba? Safahat'ın 6. bölümünde (Asım'ın Nesli) yer alan tartışma ve meseleler ilginçtir ki bugün hâlâ aktörleri değişmiş biçimde devam ediyor.

Hocazade, Köse İmam, Asım ve Emin (Akif'in oğlu) cemiyetin tipik bir ifadesi olan "mahalle"yi yansıtıyor. Köse İmam'ın oğlu Asım haksızlığa ve kötülöklere tahammülü olmayan, edepsizliklerle tek başına mücadele eden gözü kara bir gençtir.

Ramazan günü sigara içip oruç tutanların yüzüne dumanını üfürdüğü için münasebetsiz birini Üsküdar'da sokak ortasında ağız burun girerek hastanelik etmiştir. Köse İmam oğlunun bu durumundan şikâyetçi olsa da Akif bu ruhu Çanakkale'yi geçilmez kılan ruhla özdeşleştirip tebci eder. Asım da Köse İmam da Müslüman mahallesinin muhayyel kahramanlarıdır. Asım'ın etkisi mahalleye kendini hissettirir. Asım'a rağmen kimse bu mahallede salyangoz satmaya kalkamaz. Şimdilerde "Mahalle baskısı" diye anılan şeyin dün bir duyarlık ve hassasiyet olduğunu görüyoruz. Acaba Binnaz Toprak gibiler Akif'in anlattığı mahalleyi gezip Asım'larla tanışıp görüşseydi nasıl bir rapor tutarlardı?

Haksızlık ve edepsizliğin karşısında durmak, zulmü alkışlamayıp, zalimi sevmemek, omurgalı bir insan olmak dün olduğu gibi bugün de "irtica" ile ilişkileneilmeye devam ediliyor. Bir tek fark var, dünün babaları (yaşlıları) bugüne nazaran daha bir yaşıyla mütenasip.

Kaybolan Asım'ların geri gelebilmesi için biyolojik yaşına rağmen genç ve yürekli babaların (Köse İmam'ların) eve dönmesi lazım.

Babaların eve dönmesi için de ümit öğreticisi Hocazadelerin rahlelerini tavan arasından kaldırıp yeniden tedrise başlamaları gerekir. İbret sofrasının başına oturup nasibimize düşeni alalım ki tarih hep bizi üzecek şekilde te-kerrür etmesin.

Bursa Gezisi

Genç Öncüler Yılbaşı Bursa gezisi Yeşil Camii Önü

Soğuk bir yılbaşı gecesi, belki birçok insanın partilerde, barlarda veya benzeri eğlence mekanlarında özenti hayat tarzlarının bir gereğini daha yerine getirdikleri bir gecede biz “Genç Öncüler” olarak hayırlarımıza yenilerini eklemek için Bursa yolculuğuna çıktık.

Hava muhalefeti sebebiyle son ana kadar gidip gidemeyeceğimiz meçhul olsa da yılın ilk namazını Ulu Camii’de kılma heyecanı ile akşamın erken saatlerinde hepimiz toplanmıştık. Ne bir eksik ne bir fazla... Havanın dondurucu soğuğuna inat hepimiz tam takım oradaydık.

Yolculuğumuz sırasında türlü meşgalelerden vakit bulup da sohbet edemediğimiz arkadaşlarımızla konuşup muhabbet ederken Bursa il sınırları içerisine girdiğimizi fark etmedik bile. Bursa’ya vardığımız da erken bir vakitti ve bir müddet otobüslerimizde bekledik. Sabah ezanı okunmaya başladığı andan itibaren hepimizde bir abdest alma telaşı oluştu. O kadar hızlı hareket ediyorduk ki sabah ayazında üşüdüğümüzü hissetmedik bile.

Zaman kısıtlıydı. Vaktimizi iyi değerlendirebilmek için çok hızlı hareket etmemiz gerekiyordu. Bu yüzden alele acele Ulu Camii’nin yolunu tuttuk. Caminin önüne geldiğimizde çok şaşırmıştık. Çok büyük bir kalabalık vardı. İçeriye girmek imkansız gibiydi, en azından sabah namazını kılmak için. Bu yüzden şansımızı başka bir vakit deneriz düşüncesiyle namazımızı başka bir camide kıldık. Bu duruma üzüldük desek yalan olur. Çünkü bir sürü insanın bir tatil sabahı sıcak yatağından kalkıp sabah namazına gelmesi etkileyiciydi doğrusu.

Kahvaltımızı yapmadan önce, Cevat Özkaya eşliğinde bir iki tarihi mekan gezdikten sonra kahvaltımızı yapmak üzere Gökdere Medresesine gittik. Önceden bir yıkıntı halinde olan bu yer belediye tarafından restore edilmiş. Normalde toplantı salonu olarak kullanılıyor. Ama biz Genç Öncüler’e özel olarak hazırlanmıştı. Yani zannetmeyin ki bir gün yolunuz Bursa’ya düşüğünde Gökdere Medresesi’nde kahvaltı yapabilirsiniz. Kahvaltımızı yaptık-

Bursa Gezisi

1412 - 1419

Genç Öncüler Yeşil Camii hakkında Cevat Özkaya'dan bilgi alırken

tan sonraki durağımıza ilerlerken Irgandı Köprüsü dikkatimizi çekti. Bir hayli yürüme yolu olmasına rağmen dayanamayıp daha yakından inceleme ihtiyacı hissettik. Daha sonra Emir Sultan Türbesi, Saat Kulesi, Osman Gazi ve Orhan Gazi Türbeleri, Bursa Tarihi Çarşı ve Hanlar Bölgesi gibi birçok tarihi yer gezdik.

Bursa'nın tarihi mekanları anlatmakla bitecek gibi değil. Zaten benim de bu yazının sahibi olarak dileğim siz bu geziye katılamayanları biraz meraklandırıp sizde de bu tarihi mekanları gezme isteği oluşmasını sağlamaktır. Yoksa zaten ben ne kadar anlatsam anlatayım, mesela Emir Sultan Türbesi'nin bulunduğu tepedeki muhteşem manzarayı görmeden o hazzı yaşayamazsınız.

Bakalım bir sonraki durağımız hangi şehrimiz olacak? Acaba Ahmed Hamdi tanpınar'ın 'Beş Şehir'inden bir diğeri mi; ne dersiniz?

Tarihi 2.Beyazıt döneminden kalma Gökdere Medresinde kahvaltı

Liseli Genç Öncülerin Yılbaşı Programı ve Genç Öncüler Gecesi

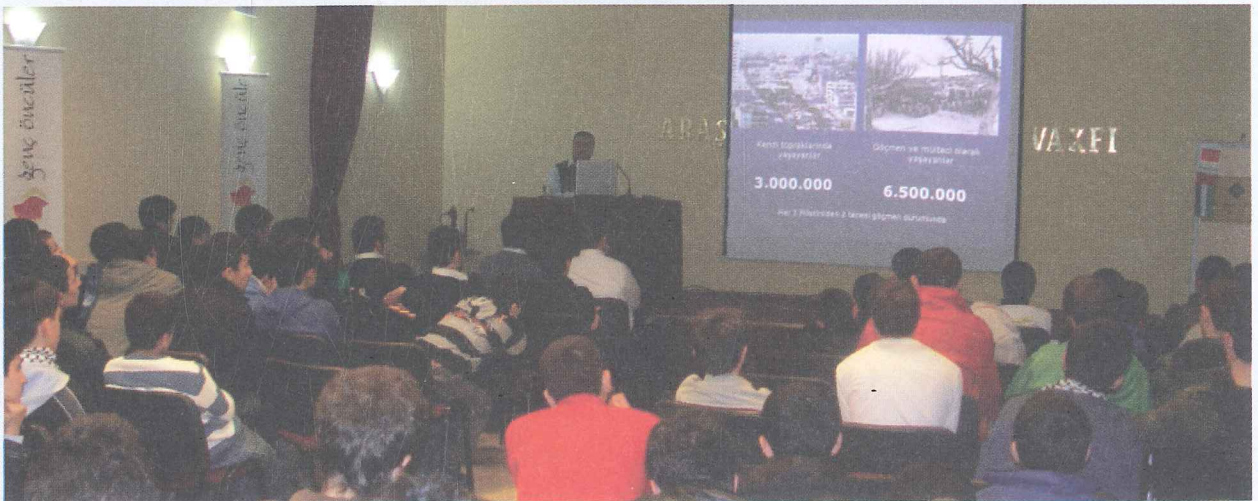
Liseli Genç Öncülerin Yılbaşı Programı

Liseli kardeşlerimizle yeni yıla girerken Yılbaşı alternatif programı gerçekleştirdik. Toplumda haramla neredeyse özdeşleşmiş hale gelen Yılbaşı eğlencelerine dur demek ve Gazze’de direnen kardeşlerimize selam ve dua göndermek için programımıza Kunut Namazı ile programımıza başladık. Oldukça yoğun geçen programımızda çok çeşitli faaliyetler gerçekleştirdik. Ağabeylerimiz Filistin, İsrail ve Siyonizm konusunda bizleri bilgilendiren açıklamalarda bulundular. Programımız Sabah Namazı’nı Şehzadebaşı Camisi’nde kılmamızla sonlandı.

Genç Öncüler Gecesi

Geleneksel olarak düzenlediğimiz Genç Öncüler gecelerinden birini 20 Ocak Salı akşamı Araştırma kültür Vakfı merkez binasının konferans salonunda gerçekleştirdik. İstanbul’un çeşitli okullarından gelen kardeşlerimiz salonu doldurmuşlardı. İlk olarak Yasir Aktulum kardeşimiz Şehid Şeyh Ahmed Yasin’in ümmetin suskunluğunu Allah’a şikayet ettiği mektubunu okudu. Ardından İ.H.H. Ortadoğu temsilcisi ve yönetim kurulu üyesi Ahmet Emin Dağ ağabeyimiz bizlere Gazze’nin öneminden bahsetti. Gazze’nin fiziki durumu, Gazzeli Müslüman kardeşlerimizin günlük yaşamlarını, çektikleri sıkıntıları ve Gazze için ne yapabilirizi hazırlamış olduğu slaytla çok güzel ve anlaşılır bir şekilde anlattı. Programımızın en sonunda ise Ahmet El-Acemî’nin duasını izleyerek kapattık.

سازمان تبلیغات اسلامی
سازمان تبلیغات اسلامی

Dergimizde gelenekselleştirmeye başladığımız ve gerçek kahramanlarımızla eserlerinden yola çıkarak yaptığımız hayali söyleşilerimizin bu sayıdaki konuğu, büyük dava adamı, öncüler öncüsü **Hasan El Benna**'dır. Hayatını İslam davasına adanmış, bu uğurda çok çeşitli ızdıraplara maruz kalmasına rağmen "Rabbim Allah'dır" demekten vazgeçmeyen, çağımızda Müslümanların şuurulanmasında, bilinçlenmesinde önemli rol oynayan **Hasan El Benna** ile gerçekleştirdiğimiz bu çok değerli söyleşimizin faydalı olacağını niyaz ederek beğenilerinize sunuyoruz.

Burak YAKUPOĞLU

"Müslüman Kardeşler" hangi amaçlar doğrultusunda kuruldu?

İslam'a hizmeti hedef alan birçok cemiyetler bulunmaktadır. Bunun neticesi olarak da çeşitli mücadele metotları ve çeşitli gayeler ortaya çıkmıştır.

Allah'a hamdolsun, bütün bu kuruluşlar faydalıdır, inşallah hem Müslümanlar için ve hem İslâm için hayırlı ve faydalı olacaklardır.

Bütün bu cemiyetler İslâm kültürünü yaymaya, cahilliği önlemeye, hastaneler, dispanserler, okullar kurmaya, iyilik yapmaya, yardımda bulunmaya, milleti irşad etmeye çalışmaktadırlar.

Şüphesiz ki bütün bunlar hoştur, güzeldir. Bu faaliyetlerin daha da çoğalmasını, istenilen gayeye kavuşmasını candan temenni etmekteyiz.

Ancak yaşamak isteyen, istikbalini kurmak isteyen genç bir millet; daha başka türlü tedaviye muhtaçtır.

Bu tedavi yolu, millet için daha faydalı ve gayesine ulaştıran daha yakın bir yol olabilir.

Bu yol, eğitim ve öğretim yoludur. İnsanları üstün bir ahlâk, sarsılmaz bir iman, samimî bir inanç sahibi yapmanın çaresi burada yatar.

İslâmî müesseselerden hangisi bu tedavi yoluna başvursa, millete büyük faydası dokunacaktır. Kalkınmaya yardım edecektir. Gaye ve hedeflere ulaştıracak en kısa yolu gösterecektir.

İşte Müslüman Kardeşler Cemaati, her şeyden önce bu gaye için kurulmuştur. Müslüman Kardeşler Cemaati dersler okutur, konferanslar verir, binalar tesis ederler.

Müslüman Kardeşler müteaddit meşitler, çeşitli okullar, fabrikalar ve enstitüler kurmuşlardır. Fakat asıl gayeleri bunların üstündedir. O da, insanları yetiştirmek, ahlâk kalesini kurmak, insanı yüce amellere sevk eden doğru itikada ulaştırmaktır.

Hakkının ne olduğunu bilen bir millet, elbette ki ondan asla taviz vermeyecektir. Başkaları da böyle bir milletin hakkına saldırmaya cesaret edemeyeceklerdir.

Şayet hakkını bilen bir milletin hakkı, çeşitli baskılar altında çignense veya gafletinden, cehaletinden istifade edilerek hakkı elinden alınsa bile, bunu idrak eden o millet, elbette susmayacaktır. Çignenen hakkını istemesini bilecektir. Böylece ne hak kaybolacak, ne millet susacaktır. (cilt1-41.s)

Müslüman coğrafyanın gaflet içinde bulunduğu bir dönemde Batılı milletler bilim ve teknoloji yönünden çaba göstererek üstünlüğü elde ettiler. Aradaki farkı kapatmak için Batı'yı körü körüne taklit etmek çözüm olarak görüldü, nitekim bu doğrultuda bir yol izlendi. Peki, körü körüne taklidin nihayetinde Müslümanlar ne duruma düştü, ne tür olumsuz durumlar ortaya çıktı?

Şu gerçeği itiraf etmeliyiz ki; Müslümanlar derin gaflete dalıp zevk ve sefaları peşinde koşarken, çok kuvvetli, yıkıcı bir akım, akıl ve fikirleri tesir altına almış, onlara hâkim olmuştur.

Böylece birtakım fikirler doğmuş, birtakım görüşler ve felsefeler ortaya çıkmıştır. Yepyeni fakat temelsiz birtakım medeniyetler kurulmuştur. Bu davalar, bu görüşler, bu felsefeler, bu asaletsiz medeniyetler; İslâm fikriyle yarışa girmişler, Müslümanlara kendi memleketlerinde saldırmışlardır. Müslümanları, her taraftan kuşatmışlar, memleketlerine evlerine, hatta harim-i ismetlerine kadar girmişlerdir.

Bununla da yetinmemişler, Müslümanların kalplerine, akıllarına ve hislerine hâkim olmuşlardır. Bu zararlı cereyanları hâkim kılmak için çeşitli aldatıcı yollara, kuvvetlere başvurulmuş ve bütün Müslüman milletler tesir altında bırakılmıştır. Hatta İslâm'ı ciddiyetle müdafaa eden devletler bile bu akımlara kapılmış, bunları körü körüne kabul etmişlerdir.

Bunun neticesi olarak bütün Müslüman milletlerde manevî ve ahlâkî yönden melez bir nesil türemiş, bu nesil İslâm'dan daha çok, İslâmî olmayan fikir ve görüşlere bağlanmıştır. Bu melez nesil, fikrî, siyasî ve idarî yönden İslâm liderliğini eline geçirmiş, Müslüman milletleri gaflet içinde istediği yola koşturmuştur.

Müslümanlar ne yaptıklarını, nereye gittiklerini bilmez olmuşlardır. Müslümanların arasında bâtil inanç ve fikirlere davet eden sesler yükselmiş, Müslümanlara: "Artık İslâm prensiplerinden elinizde kalan şu birkaç şeyi de bırakın. Bizimle beraber siz de, isteyerek hayatın şartlarını, yaşamın icaplarını kabul edin. Eskimiş, kokmuş fikirlerden kafanızda ve kalbinizde ne kalmışsa atın. Aldatıcı, ikiyüzlü ve softa olmayın. Gelin, Garplılar gibi hareket edin. Fakat Müslüman'ız da deyin." demek istemişler ve onları bu yola çekmişlerdir.

Şu gerçeği bilmeliyiz ki: Biz İslâm Nuru'ndan, İslâmî esaslar ve hükümlerden çok uzaklaştık. Evet... İslâm Dini, her faydalı şeyi almamızı, nerede bulursak hikmeti kabul etmemizi emreder. Fakat Allah'ın dininden olmayan şeylerde başkalarına benzememizi, İslâm inanç ve farzlarını, ceza ve hükümlerini bir tarafa atıp, dünyaya dalan ve şeytanlara kapılan bir milletin peşinde koşmamızı şiddetle yasaklar.

Hakikaten ilim ilerledi. Teknik gelişti. Fikir çeşitli merhaleleri aştı. Servetler arttı. Dünya ziynetlerle doldu, insanlar nimetlere gark olup zevk-u sefaya daldılar.

Fakat bunlar insanlığa bir saadet getirdi mi? Bunlardan herhangi biri, bu dünya hayatında, insanlar için emniyet temin etti mi? İnsanların ruhlarını sükûnete, kalplerini huzura kavuşturdu mu? Yatakta uyuyan insan emniyet içinde mi? Gözler yağ akıtmaktan uzak kaldı mı?

Suçlara karşı savaş açıldı mı? Cemiyet canilerin şerrinden kurtuldu mu? Sayılması mümkün olmayan milyonlarca açların karnı doydu mu? Fakirler zenginleşti mi? Her tarafı kaplayan çeşitli eğlence yerleri ve çirkef mahaller üzgünlerin kederlerini giderdi mi? Bağrı yanıklara çare buldu mu?

İnsanlar rahat ve huzura erdi mi? Saldırganların düşmanlığından, zalimlerin zulmünden emin oldu mu?

Ey insanlar!.. Bunlardan hiçbiri gerçekleşmemiştir, öyleyse günümüzün bu yaldızlı medeniyetinin diğer medeniyetlerden üstün tarafı nedir? Bu yıkıcı akımların zararı sadece bunlar da değildir. (cilt1-77.s)

Batılı değer sisteminin özü olan akıl temelli düşünce sistemi, insanların her türlü problemi akılları vasıtasıyla çözebileceğini, aklın her şeye yeter bir vasıta olduğunu iddia etmektedir. İslamî düşünce sistemine baktığımızda aklın yeri ve fonksiyonu hakkında ne söylenebilir?

Yeryüzünde insanoğlu var olduğundan bugüne kadar insan aklı şu üç düşünce arasında dönüp dolaşmıştır. Belki de, Allah'ın hidayeti gelinceye kadar bu istikrarsızlık devam edecektir.

a) Bu üç düşünce tarzından birincisi, hurafelere kapılma, kendisince bilinmeyen gaybe ve kendisinden uzak olan gizli kuvvetlere tamamen boyun eğme düşüncesidir.

Bu tarz düşünen insan, her şeyi o aklının ermediği gaybe bağlar, her şeyi gizli kuvvetler vasıtasıyla açıklamaya çalışır. Bunların yanında düşüncesinin ve çalışmasının hiçbir tesiri olmadığına inanır.

Bu düşünce tarzı, uzun müddet insanoğluna, muhitinden bihaber olduğu zamanlarda, hâkim olmuştur. Günümüzde bile bu düşünce tarzının tesiri altında yaşayan birtakım insanlar bulunmaktadır. Putperestler gibi...

b) İkinci düşünce tarzı ise, Materyalist tabiatçı düşünce tarzıdır. Bu fikirle hareket edenler, gözlerinin görmediklerine inanmazlar. Ruhânî âlemi tamamen inkâr ederler. Kâinatı, sadece maddî yönden ve tecrübe kanunları ışığı altında izah etmeye çalışırlar.

Bu materyalist düşünce tarzı asrımıza hâkim olan tiptir. Asrımızda tabiatın bilinmeyen birçok taraflarından sadece bazılarını keşfetmeye muvaffak olan ve varlıkların yalnız özelliklerini bilmeyi başaran insan; materyalist ve tecrübeye dayanan bu sistemle her şeyi bileceğini sanmaktadır.

Hâlbuki bu aciz insanın, bildiği şeyler, bilmediği şeylere göre, büyük bir çöldeki kumlardan bir zerrecik kadardır. Materyalist insanoğlu, bu düşüncenin tesiri altında ulûhiyeti ve onunla alakalı her şeyi inkâr etmiş, peygamberliği ve onunla alakalı her şeyi yalanlamış; ayrıca öldükten sonra dirilmeyi, herkesin yaptığından sorulacağını ve bütün âlem-i ervahı inkâr etmiş, artık gözü, bu geçici dünyadan başka bir şeyi görmez olmuştur. Maddî kanunlarıyla dünyada olup bitenleri izah etmeye kalkışmaktadır.

Bu «Hurafeci ve Materyalist» iki düşünce de hatalıdır, aşırıdır, sakattır. Her iki düşünce tarzı da, insanın kendisini kuşatan kâinatı hakkiyle tanımamasından doğmaktadır.

c) İslamî düşünce tarzı: Yüce İslâm dini geldi ve bu hususu aydınlığa kavuşturdu. Manevî âlemin varlığını tespit etti. İnsanın, bütün kâinatın Rabbi olan Allah-u Teâlâ ile ve dünya hayatından sonra kurulacak ahiret hayatı ile büyük bir irtibatı bulunduğunu beyan etti.

İslâm, âlem-i ervahı olan nefsi ıslah etmenin tek çaresi olarak Allah'a iman etmeyi emretti. Evet... İslâm bilinmeyen bu âlem-i gaybî akıllara yaklaştıracak bir tarzda vasıflandırıyor. Manevî âleme değer veren İslâm, maddî âlemi ihmal etmiyor, bilakis onun da üstünlüğünü ve insanlara bir hayır kaynağı olduğunu beyan ediyor. Göklerin ve yerin haşmetli mülkiyetine doğru bakışla bakmaya davet ediyor. Bunu, her şeyden yüce olan Allah'ı bilmek için en yakın yol kabul ediyor. İslâm dininin bu tutumu, beşeri aklı yeni bir tarzda düşünmeye mecbur kılıyor. Bu da "Hem Âlem-i gaybe iman hem de insanın aklından faydalanma" düşünce tarzıdır. Şüphesiz ki, bu düşünce tarzı en mükemmel, en mantıkî, gerçeğe en mutabık, insanlar için en faydalı olan tarzıdır.

Biz, tek bir âlemde değil, iki âlem içinde yaşıyoruz, içinde yaşadığımız bu kâinatın birçok belirtilerini izah etmekten aciziz. Etrafımızı kuşatan hakikatleri idrak edemiyoruz. Bunları öğrenmeye çalıştığımızda bilmediğimiz şeylerle karşılaşmaktayız. Sonunda aciz olduğumuzu itiraf edip Allah'ın büyüklüğünü ikrar ederiz.

Bizler, kalbimizde kuvvetli bir iman hissi duyuyoruz. Çünkü iman yaratılıştan ruhumuzda mevcuttur. Bedenimiz gıdaya, havaya ve suya ne kadar muhtaç ise, ruhumuz da Allah'a iman etmeye o kadar muhtaçtır. Zira ruhumuzda manevî gıdalara ihtiyaç duymaktadır.

Biz, İnsan topluluğunun ancak manevî inanç yoluyla düzeleceği kanaatindeyiz, insanların kalbine Allah korkusunu ve Allah'ı bilme saadetini yerleştiren bir inanç vasıtasıyla kurtuluşa erebileceğine inanmakta-

yız. Bunun içindir ki, bütün insanların Allah'a, Peygamberlere, âlem-i ervaha, ahiret âlemine ve herkesin yaptığından mesul olacağına iman etmeleri zaruri bir vecibedir:

“Kim zerre kadar hayır işlerse onu görür, kim de zerre kadar kötülük işlerse onu görür.” (Zilzal / 7-8)

Bu inançlar yanında insan, aklını tamamen kullanmaya çalışmalı, bilmediklerini bilmeli, öğrenmediklerini öğrenmeli, icat etmeli, keşfetmeli, bu kör maddeyi kendisine hizmetçi kılmalı, kainattaki nimetlerden faydalanmalıdır. (cilt4-103.s)

Kendisinin insanlığın kurtuluşu için sorumlu olduğuna inanan ve bu sorumluluğun gereklerini yerine getirmeye çalışan gençlerin, bu ulvi amaçlarına ulaşmaları için kuşanmaları gereken şeyler nelerdir? Bu konuda neler tavsiye edersiniz?

Bir fikir ancak kuvvetle inanıldığı, uğrunda ihlâs ve hamaset gösterildiği, gerçekleşmesi için gayret ve fedakârlıkta bulunulduğu zaman başarıya ulaşır. Bu dört esas yani: İman, ihlâs, hamaset ve amel mücahit gençlerin hususiyetlerindedir.

Çünkü imanın esasını uyanık kalp, ihlâsın esasını arınmış gönül, hamasetin esasını sağlam şuur, amelin esasını ise kuvvetli azim teşkil eder. Bütün bu esaslar ancak mücahit gençlerde bulunur.

Bu sebeple gerek mazide, gerekse hâli hazırda bütün milletlerde görülen kalkınma ve ilerlemenin temeli, direği, belkemiği, gizli sırrı, fikrî hareketlerin bayraktarları gençler olmuştur.

“Ashabı Kehf. Rablerine imân etmiş olan gençler topluluğu idi ve biz de onların hidayetlerini ziyade eylemiştik.” (Kehf / 13)

Ey gençler! Bu sebeple vazifeniz çoktur, mesuliyetiniz büyüktür, milletinizin üzerinizdeki hakkı her gün biraz daha artmaktadır. Dolayısıyla omuzlarınızdaki emanet yükü ağırlaşmaktadır. Çok düşününüz, çok çalışınız. Hareket tarzınızı, stratejinizi iyi ayarlayınız, kurtarmaya koşunuz ve milletinizin hakkını kâmilen eda ediniz.

Eğer bir genç müreffeh, zengin, sözü geçer ve gelişmiş bir cemiyet içinde yetişirse milletinden daha çok kendini düşünür. Hiç bir derdi olmadan oynar, eğlenir. Ama bir genç başkalarının istilâ ve istibdadı altında kaldığı için elinden alınmış haklarının, gasp olmuş kültürünün, kaybedilmiş hürriyetinin şeref ve hay-siyetinin geri alınması için çalışan ve devamlı cihad eden bir cemiyet içinde yetişirse o gencin başta gelen vazifesi milletin işlerini kendi işlerine tercih etmektir. Kendinden daha fazla milleti için çalışmaktır. Böyle bir genç bunu yaptığında hem dünyada zafer meydanlarında peşin mükâfata nail olacaktır, hem de ahirette Allah'ın mükâfatını kazanacaktır.

Allah'a hamdolsun ki biz birinci gruptan değiliz, ikinci gruptanız. Hak ve hakikat yolunda durmadan cihad eden bir milletin içinde doğup büyüdük.

Arkadaşlar!.

Hazırlanınız... Zafer müminlere çok yakındır. Çalışan, say ü gayret gösterenlerin başarısı çok büyük olacaktır.

Gençler!.

Ağyarla işbirliği yapmak, değişik davet yollarına başvurmak, birbirine zıt plân ve projeler hazırlamak, layık olmadığı halde lider ve başkanlığa talip olmak kalkınmakta olan bir millet için en tehlikeli şeylerdendir.

Çünkü bu, bütün çalışmalarını aksatır, kuvveti parçalar ve gayeye ulaştırmaz. Bunun içindir ki ıslahatçıların davet yollarını incelemeleri ve en iyisini seçmeleri gerekir. (cilt1-48.s)

İnsan Ne ile Yaşar?

Şeyma Özel

İnsan sever. Yaşatana sever, yaşayana sever, yaşamayı sever. Yaşamak için mi sever, yaşayabilmek için mi? Yaşayabilmek için onu bir şeyin yaşatması mı gerekir? Yaşadığı şey mi onu yaşatır? Onu yaşatan şeyle yaşamasaydı yine de yaşar mıydı? İnsan soruları sever, onlarla yaşar. Sahi, insan ne ile yaşar?

Tolstoy da soruları sever. Kafasına en çok bu "İnsan ne ile yaşar?" sorusu takılmış olacak ki hikâyenin adını bu soru almış.

"İnsan ne ile yaşar?" hikâyesinde, bir kadının canını almak için dünyaya gelen, ama iki çocuğuna acıyarak görevini yerine getirmeyen ve bunun nedenle cezalandırılarak dünyaya gönderilen bir melekten bahsedilir. Melek dünyada üç büyük gerçeği öğrenecektir: İnsanın içinde ne vardır? İnsana verilen ve verilmeyen nedir? İnsan ne ile yaşar? Bu sorulara cevap bulduğu taktirde geldiği yere geri dönecektir.

Melek ilk olarak kendisini eve alan ve kendisine yardım eden ailede sevgiyi görür. Böylelikle insanın içinde sevgi olduğunu öğrenir.

Daha sonra meleğin kaldığı eve, bir yıl sonrasına çizme ismarlamak için bir adam gelir, ama adam o günün akşamı ölür. Bunu düşününce, insana kendi gereksinimlerinin bilgisinin verilmediğini fark eder melek. Şöyle der:

"...; Tanrı kullarının ayrı ayrı değil beraberce yaşamalarını istiyor.; bundandır ki, her birine kendi gereksinimlerini değil, her birine, hepsi için gerekenleri esinliyor."

Gerçekten de Allah insanlara tek tek ne gereksinimleri var söylemez. Ama her insan da bilir ki su içmeden yaşanmaz.

Melek son olarak da, canını almak istediği annenin çocuklarının, çocuğunu kaybetmiş başka bir anneye birlikte, hayata sınımsız tutunarak mutlu bir şekilde yaşadığını görür ve bunu şu şekilde ifade eder:

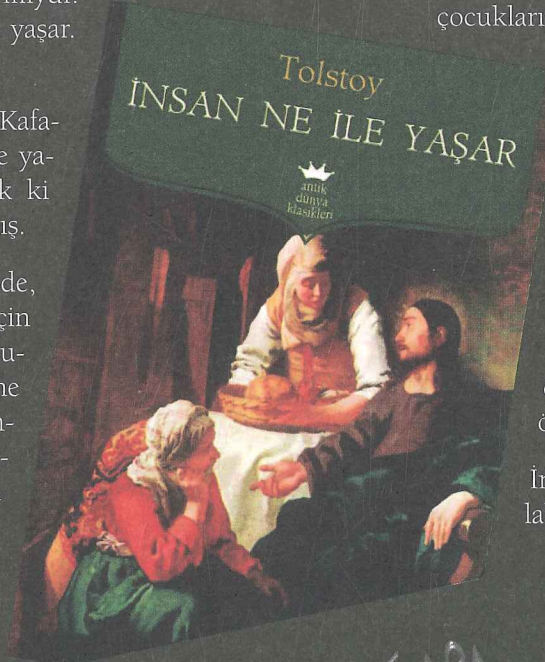
"Kadının onları öz çocuğu gibi sevdiğini görünce göz yaşları döktüm; kadında can bağışlayan Tanrı'nın varlığını sezdim; insanları yaşatan şeyi, öğrenmem gereken son şeyi de öğrendim."

İnsan Allah'la yaşar, her şeyi Allah yarattığına göre insan her şeyle yaşar, sevdiği her şeyle yaşar... İnsan bir şeyden koparak bu dünyaya gelmiştir ve yine ona bağlanmak ister. O bağlanmak istediği şeyi sever. İnsan Allah'ı sever, insan Allah'tan gelen her şeyi sever. Evet evet insan sever...

"Kimselere, karanlık çöktüğünde, çizmeye mi, cesedine giydirilecek terliklere mi ihtiyacı olduğu

açıklanmadı. ...İnsanların tümü kendilerini nasıl rahat ettireceklerini düşünerek değil, insanlara verdikleri sevgiyle var olurlar.

Biliyorum ki, insanlar sadece kendilerini düşünerek var oluyor gibi görünseler de aslında onlara hayat veren tek şey sevgidir. Seven Tanrı'ya, Tanrı, sevene yaklaşır. Sevgiyi var eden sadece O'dur çünkü."

tarikte

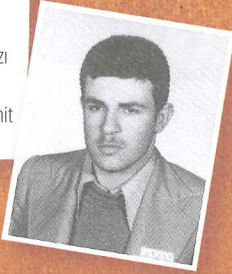
Şubat-1969:

ABD Altıncı Filosu'na bağlı gemiler İstanbul'a geldi. Üniversite öğrencileri başta olmak üzere birçok kişi protesto düzenledi.

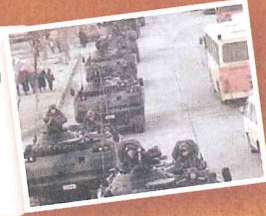

Şubat-1979:

Bir dönemin öncü Müslüman gençlerinden Metin Yüksel, 23 Şubat günü cuma namazı çıkışı Fatih Camii avlusunda uğradığı silahlı saldırıyla şehit edildi.

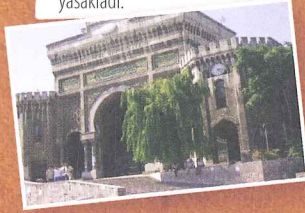
Şubat-1997: Sincan'da belediyenin düzenlediği Kudüs Gecesi'nin ardından, 15 tank ve 20 kariyer kentin ortasından geçirildi.

Şubat-2001: Türkiye ekonomisinde 'Kara Çarşamba' olarak anılan ekonomik kriz patlak verdi.

Şubat-1998: İstanbul Üniversitesi rektörlüğü; sakallı ve başörtülü öğrencilerin yerleşke ve binalara girişini yasakladı.

Şubat-2003: Irak krizi konusunda Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yabancı ülkelere gönderilmesi ve yabancı silahlı kuvvetlerin Türkiye'de bulunması için hükümete yetki verilmesine ilişkin Başbakanlık Tezkeresi TBMM'ye sunuldu. Tezkereler 1 Mart'ta reddedildi.

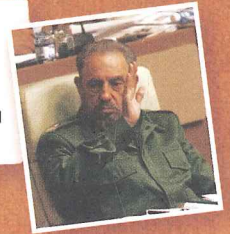
Şubat-1992: Hocalı katliamı gerçekleşti. Rus ordusunun 366. birliğinin de desteğiyle Azerbaycan'ın Hocalı kentine giren silahlı Ermeni Gruplar, aralarında çok sayıda kadın ve çocuğun da bulunduğu 613 kişiyi öldürdü.

Şubat-1997 : Susurluk kazasıyla ortaya çıkan karanlık ilişkileri protesto etmek ve 'temiz toplum, temiz siyaset' özlemini duyurmak amacıyla "Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık" eylemi başlatıldı. Ancak geçmişte gösterilen bu duyarlılık örneği, Ergenekon sürecinde sergilenmedi.

Şubat-2008: Küba Lideri Fidel Castro, 32 yıllık görevini sağlık sorunları sebebiyle bıraktı.

Şubat-1997: Cumhurbaşkanı Demirel'in başkanlığında toplanan MGK'yla birlikte Postmodern Darbe sürecinin tarihi kararları alındı. İrticayla mücadele stratejisi belirlendi.

Şubat-2008:

Türkiye, Irak'ın kuzeyine, son zamanlarda artan terör olaylarını engellemek için Güneş Operasyonu'nu başlattı.

bu ay

Hüseyin Buladı

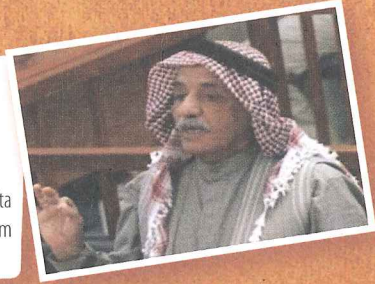
Mart-2002: Mart 2002: 11 Eylül olaylarından sonraki işgaller zincirinin ilk aşamasına geçildi. ABD askeri kuvvetleri, Taliban'ın tehditlerine rağmen Afganistan topraklarına girdi.

Mart 2007: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, 'laikliğe aykırı eylemlerin odağı haline geldiği' iddiasıyla Adalet ve Kalkınma Partisi'nin kapatılması için Anayasa Mahkemesi'nde dava açtı

Mart 2007: Irak'ın işgalinin 4. yılında, eski başkan yardımcısı Taha Yasin Ramazan 20 Mart'ta sabaha karşı asılarak idam edildi.

Mart-2003: Ak Parti Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, usulsüzlük nedeniyle yenilenmesine karar verilen Siirt seçimlerinde milletvekili seçilerek TBMM'ye girdi.

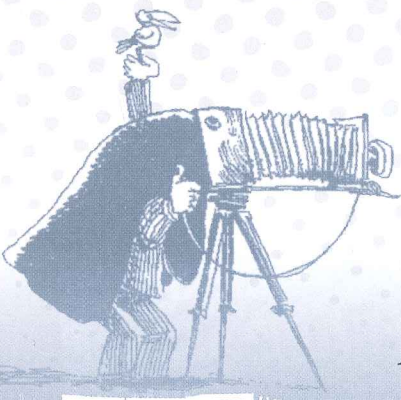

Mart-2005: Mersin'de Metropol miting alanında yapılan Nevruz kutlamalarının ardından Türk bayrağını yere atıp yakma girişiminde bulunuldu. Olay yurttan infiale yol açtı.

Şubat-2008: Üniversitelerde kılık kıyafet serbestliği öngören kanun değişikliği tasarısı TBMM genel kurulunda 411 oyla kabul edildi. Bu kararlar başörtüsü sorununa artık çözüm getirildiği ve sanclı süreçlerin geride kaldığı düşünceleri, belki de 411 gibi büyük bir çoğunluğun uzlaşmasına güvenmişti. Birkaç üniversitenin yasağı kaldıran uygulamaları 'acaba sorun çözüldü mü?' diye düşünmeyi sağlamışken, üniversitelerden üst üste gelen bildirimler, ana muhalefetin bildik tavizsiz tavrı ve kartel medyasının taarruzları devranın hala dönmediğini, döndürülmediğini kanıtladı. Çünkü kartele göre 411 el, 'kaosa' kalkmıştı. Buna inananlar kartelin kaos çıkartmadaki başarısını bir kez daha görecektirdi. Kaosu çözmek de toplum mühendislerine kalmıştı. Aslında yeni bir süreçten de geçmediğini anladı kamuoyu. Zira samimi mi yoksa samimiyetsiz mi yapıldığı hiçbir zaman net olarak anlaşılamayan, ciddi konular üzerindeki bazı çabalar hep aynı akıbete uğramıştı. Hangi zaman diliminde yazıldığı bilinmeyen eserlerle, televizyon kanallarında boy gösteren 'ülkenin gerçek sahipleri' entelektüeller başörtüsünün geçmekte hikâyesinde olduğu gibi şimdi de kendilerine biçilmiş rolleri oynuyorlardı. Başörtüsünün dini bir vecibe olup olmadığından, geçmişte onu kimin niye kullandığına, rejim için bir tehdit unsuru olarak görülüp görülmeyeceğine kadar birçok konu dün olduğu gibi bugün de, büyük bir medya bombardımanı ile hararetle tartışmaya başlandı. Seçimlere az zaman kala çarşafa sarılan politikacılar, bildik görevlerini yaptı, 'kaosa kalkan eller' Anayasa Mahkemesi'nin huzurunda yargılandı. Sonuç hiç şaşırtmadı, zira söz konusu rejimse gerisi teferruattı. Başörtüsüne, müebbet hüküm giydiği zihniyetlerden yine 'tahliye' çıkmadı. 'Kaosa kalkan 411 eli' mahkemenin 9 eli indirdi. Başörtüsü yasağı ülkenin en üst yargı organınca tescillenmiş oldu. Karar verildi, hüküm giyildi ve bir anda her şey unutuldu. Gündemi alt üst eden, hükümetin pehlivanca savunduğu, televizyonların ve köşe yazarlarının temel geçim kaynağı bir konu piyasaya sürüldü ve ardından geldiği yere geri gönderildi. Gündem değişti, her şey idarenin ve idare edilenlerin balık hafzasından silindi gitti. Mazide olduğu gibi . . .

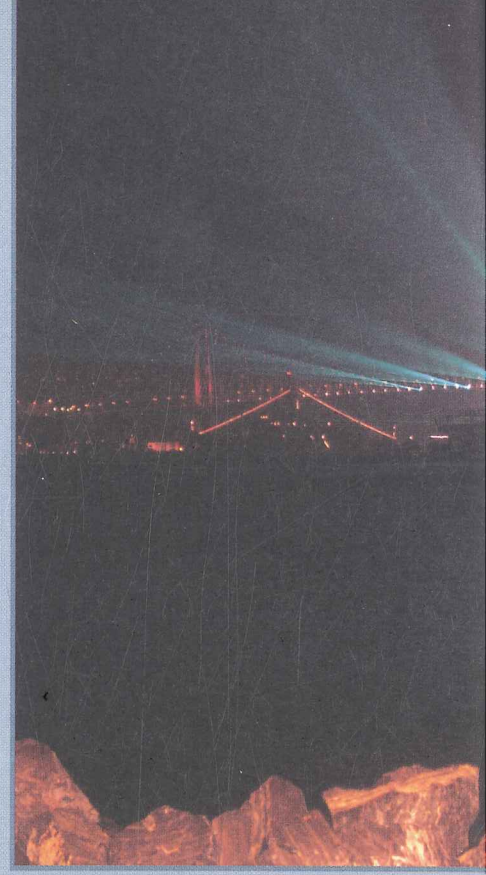

Abdullah Muhsin Yıldız

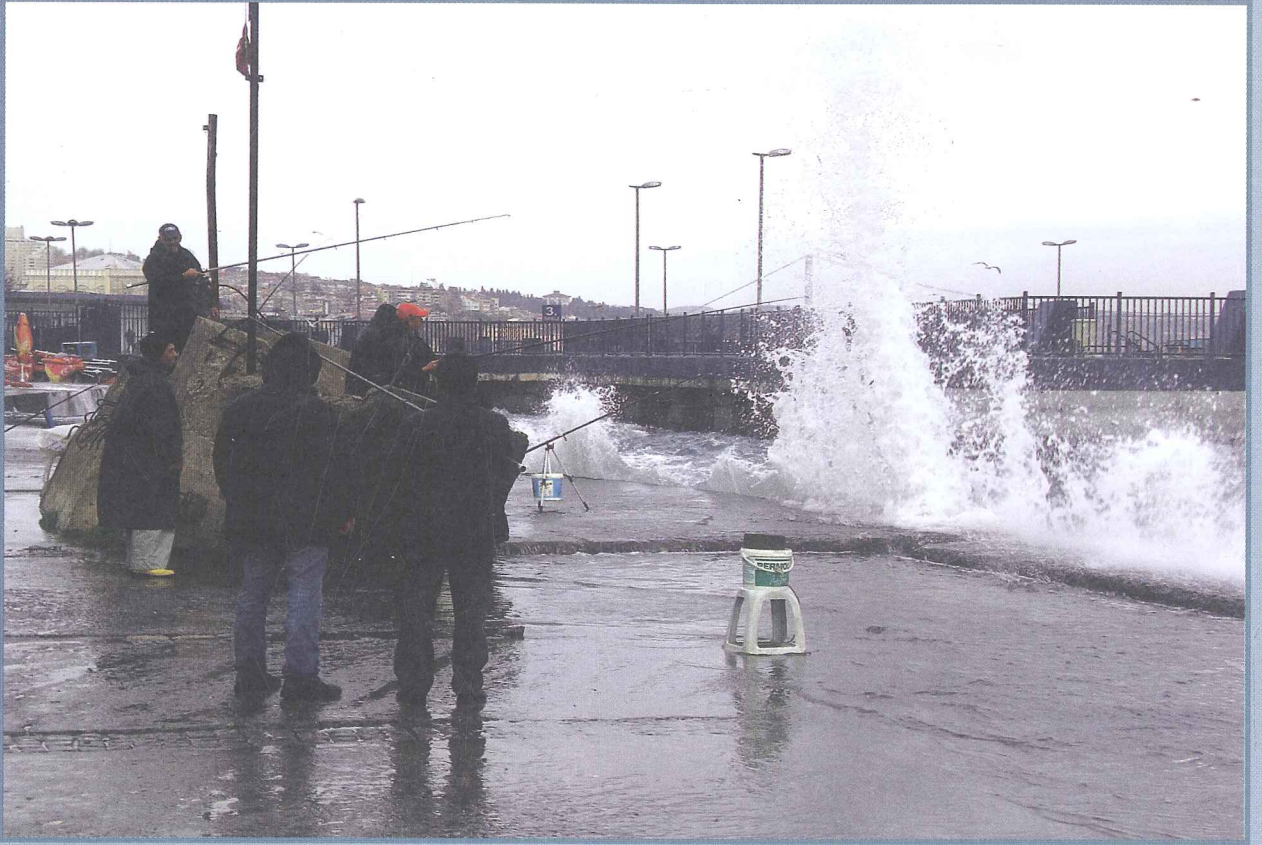
OBJEKTİFİMİZ

TAJIKIYANLAR

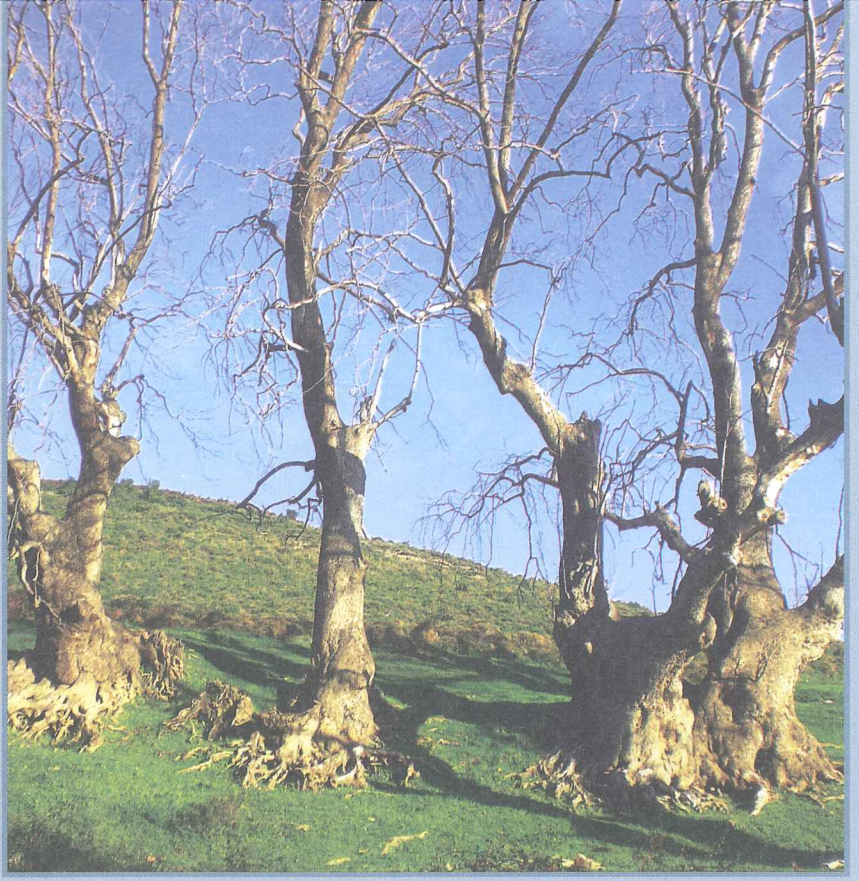
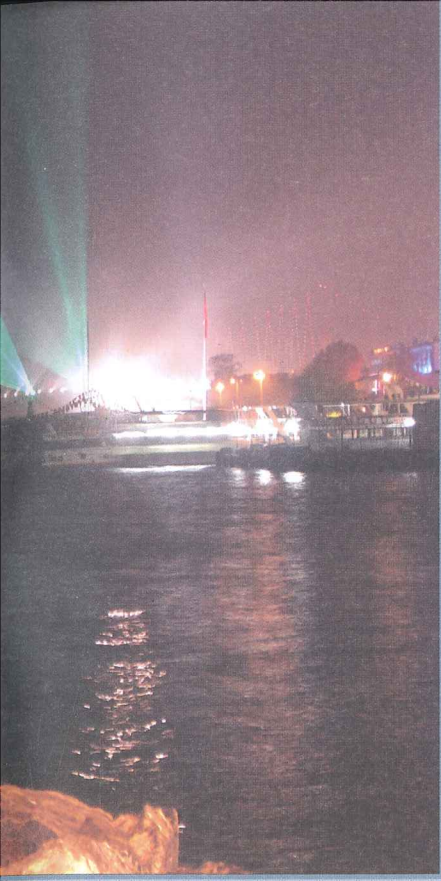
“Dünyanın tüm güzellikleri sadece görenlere verilmiştir.” Cemil Meriç

Boğaz'da lazer gösterisi.

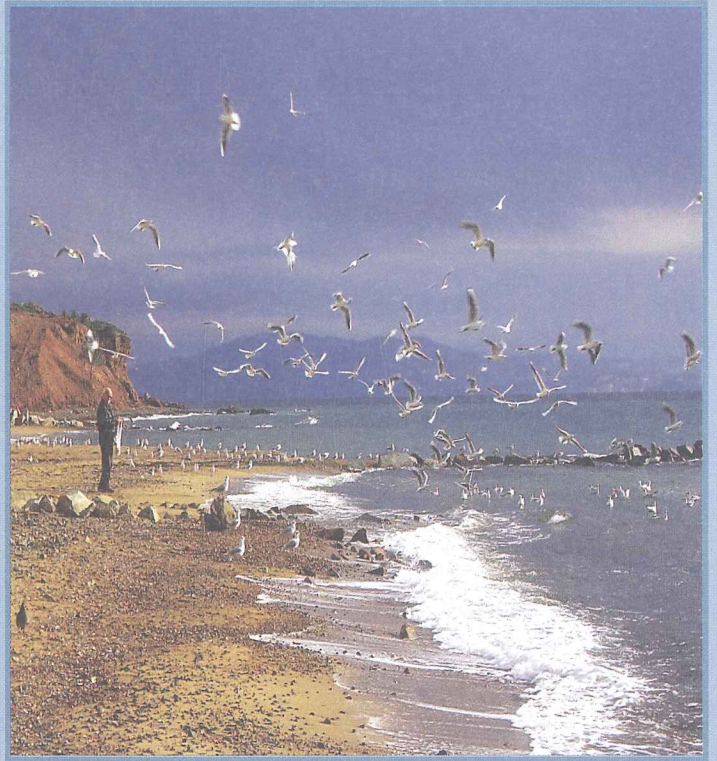
Sert güney rüzgârlarının oluşturduğu dalgaların yüksekliğine aldırış etmeden balık tutmaya devam /Kabataş.

Kökleri dışarı doğru büyümüş ilginç ağaçlar.

Diplomat nedir? Siyonist kimdir? Bilmem! Ama bildiğim bir şey var: Kardeşlerimi kim öldürürse defolsun gitsin buralardan.

Sahildeki martıların neden bu kadar coşkulu olduklarını anladığım an.

söz sizde

Filistin meselesinin çözümü ilk önce Filistinlilerde. Birlik içinde hareket etmeleri gerekiyor. Güçlerini aralarındaki ihtilaflar yerine düşmana karşı harcamalılar. Ayrıca içlerindeki ajanları belirlemeye çalışıp onlara cezalarını veremeliler.

İslam dünyası duyarlı olmalı ve Filistin'e sahip çıkmalıdır.

Filistin meselesinin çözümü;

—Filistinlilerde

—Türklerde

—Ve diğer İslam ülkesi Müslümanlarındadır. *Kevser Alamehmet*

Aslında bu sorunun cevabı şu an için zor gibi gözükse de Allah'ın yardımıyla Filistin meselesinin çözümü Müslümanların kendi ellerindedir. Bu da Müslümanların birliğiyle ve direnişiyle mümkündür. Gazze'nin şu anki durumunun bu vahim duruma gelmesindeki en büyük sebep Müslümanların gerçek manada birlik olmamasından kaynaklanıyor. Özellikle bu konuda Arap devlet liderlerinin takınmış oldukları tavır bunun en açık örneğidir. Kâfirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır. . . *Esra Aydın*

Müslüman devlet başkanlarının sessiz tutumu bu sorunun en büyük sebebidir. Zaten Müslümanlar birliğini kaybettikten, birlikleri bozulduktan sonra bu saldırgan köpekler üzerimize çullandılar. Allah hepsinin belasını versin. *Ayşe Kalın*

Görüldüğü üzere sivil adımlar, yardım, bilinçlendirme faaliyetleri ve eylemlerden öteye gidilemiyor. Sivil Müslümanların şuanda cihadın görev olduğunu unutmaları, bilinçli bir unutturulma faaliyetidir. Cihad ruhunun yeniden neşve bulması için bir süreç gereklidir. Bu nedenle caydırıcı adımlar diplomasi alanında atılmalıdır.

Merve Kor

Filistin meselesi ümmetin meselesidir. . . Ümmet tek-ortak amaç için bir araya gelmediği sürece güç kazanamayacak. Ümmetin güç kazanması demek Filistin'in ırkçıların, Siyonistlerin elinde yok olup gitmesi demektir. Gözlemediğimize göre ümmette bir uyanış ve toplanma var. Rabbim davamızı bir kılsın, Filistin'i özgür kılsın. . .

Safiye Karabacak

Bence Filistin sorunu diye bir şey yok. İsrail sorunu var, çünkü dünyadaki müslümanların başına sürekli sorun çıkaran o. Ve bu sorun da demokrasi, insan hakları çerçevesinde maalesef çözülemez. 50

yıldır demokratik girişimlerle çözülmediğine şahit oluyoruz. uluslararası platformda ülke başkanları geçici çözüm yolları arayadursun, kalıcı çözüm yolunun müslümanların bilinçlenerek birlikte hareket etmesinden geçtiğini düşünüyorum.

Elif Koçak

Tek bir kişide olmadığı açık. . . Ümmetin toparlanması gerek.

Filistin Meselesinin Çözümünü Sizce Kim Sağlayabilir?

Unutmayalım ki Tel-Aviv'den Gazze'ye füze gidiyorsa Mısır'dan da ambargoyla Gazze'ye kurşun gitmiştir. Elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz. Hükümetin tutumu da çok önemli. Söylemlerine hareketi de eklemeli. Milyon dolarlık anlaşmaları iptal etmeli. Savunma Birliği anlaşması saçmalığına son vermeli. İsrail'e Türkiye'nin ortak düşmanı hangi ülke olabilir ki? Ümmet olarak birlik olabilirsek zafer yakındır inşaAllah.. "Müslümanlar ayağa kalkmadıkça, zalimler asla diz çökmez." *Zehra Yurdan*

Filistin sorununun çözümü İslam dünyasının ellerinde. Fakat günümüz dünyasında öyle ince siyasi dengeler kurulmuş ki herkes kendi çıkarlarına uygun olacak çözümü istiyor maalesef. Medyada, direnişin öncüsü haline gelen Hamas terör örgütü olarak yansıtılıyor, dolayısıyla bölgedeki ülkeler açısından gerçekten de bir tehdit unsuruymuş gibi düşünDÜRülüyor. Bu yanlışlığı yıkıp mücadele bilincini tekrar inşa etmeliyiz. Buna önce kendimizden ve çevremizden başlamalıyız, şuan Filistin'e gidemiyorsak, ya da İsrail'e bir bomba da biz atamıyorsak, bu hiç bir şey yapamayacağımız anlamına gelmez. En azından boykotla bizde kendi direniş duruşumuzu sergileyebilir ve İsrail ekonomisine bir darbe vurabiliriz. *Meryem*

Müslüman ülkelerin toplanıp biran önce Filistin için bir çözüm arayışına girmesi gerekir. Ayrıca İslam ülkelerinin iktidarları bu konuda daha duyarlı olmalı ve somut adımlar atmalı. Ki öyle olursa Müslüman kardeşlerimiz hak ettikleri özgür ve huzurlu dünyaya kavuşur. *Zehra*

Murat Kekilli

Murat Kekilli ile 25 Mart 2008 tarihinde Genç Öncülerin yaptığı söyleşi.

SORU-YORUM Ammar Kılıç bizden sizden

Murat Kekilli; bir dost, bir arkadaş, bir yoldaş. Kendisiyle ilk olarak geçen sene düzenlediğimiz Genç Öncüler gecesinde tanışmıştık. Aynen televizyonda gördüğümüz gibi yere sağlam basan, sanat dünyasının o cafcıflı ancak kirli dünyasından uzak kalabilmeyi başarmış bir ağabeyimizdi, Murat Kekilli. Kendisini çok sevmiş, beraber çok güzel bir Genç Öncüler gecesi geçirmiştik. O geceden beri münasebetimiz devam etmişti. Bu sayımızın "Soru-Yorum (bizden-sizden)" bölümünde Murat Kekilli'nin samimi cevaplarını bulacaksınız.

- Hayatınızda dönüm noktası olarak nitelendireceğiniz bir olay var mı?

Serkan Yaren'in beni İstanbul'a gelmeye ikna edişi hayatımın sanırım dönüm noktası olmuştur.

- Müzisyen olmasaydınız ne olmak isterdiniz?

Astronot olmayı isterdim herhalde. Hayatım boyunca dünyanın dışından mavi gezegene bakmak istemişimdir hep.

- Kahramanınız kim?

Benim kahramanım Hz. Muhammed Mustafa (s. a. v.)'dir. Çünkü yeryüzünün en büyük devrimcisidir. İnsan hakları, kadın hakları, çevre koruma, engelli hakları, hayvan hakları dahil bir çok konuda hiç bir insanın cesaret edemeyeceği ve ailesinin bile karşı çıktığı halde Allah'ın emirlerini harfiyen uygulamış ve hayata geçirmiştir. Sanırım bundan büyük bir kahraman da devrim de olamaz.

- Boş zamanlarınızı nasıl değerlendirirsiniz?

Müzik dinleyerek, spor yaparak, kitap okuyarak, çoğunlukla da sohbet ederek ve şükrederek geçiriyorum.

- İcra ettiğiniz tarzın dışında ne tür müzikler dinlersiniz?

Genelde rock müzik dinlerim ama etnik müzikleri ve Türk Halk Müziğini de severim. Bunun dışında bir tarz daha var ki ben ona Abdussamed tarzı derim ve dinlerim... Sadece insan sesi...

- En son dinlediğiniz albüm?

Sanırım en son olarak Hindistanlı müzisyen Zakır Huseyin'i dinledim...

- En son hangi mekâna gittiniz?

En son hangi mekânlara gittiğimi anımsamıyorum. Fidan Botanic Garden'a gitmiş olabilirim veya Sütüş... Ama son cumayı hangi camide kıldığımı anımsıyorum...

- En sevdiğiniz yemek hangisidir?

Patlıcan ve Yaprak sarması türleri.

- En son okuduğunuz kitap hangisidir?

En son okuduğum iki kitaptan birinin ismi A.kadir Geylani'nin "Sırların keşfi", diğeri de Bülent Akyürek'in "İçinizdeki öküz oha deyin!" adlı kitabıdır.

- En son izlediğiniz film hangisidir?

En son bir Müslüman'ın dramını anlatan "Yargısız İnfaz" adlı sinema filmini seyrettim sanırım.

- Dini hassasiyetleri olan gençlerin sanata olan ilgisini nasıl buluyorsunuz?

Dini hassasiyeti olan insan sanatla ilgilendiği zaman neden soruların şekli değişir anlayamıyorum. Sanki İslam ile sanat tezatmış gibi gösterilir. Oysa Kuran-ı Kerim'i bir notalı bir de notasız okuyun bakalım, hangisi daha tesirli? Notalar kalbe ulaşmanın başka bir yoludur. Beyazperde, tiyatro, resim de öyle. Sanat insanı olgunlaştırmanın ve geliştirmenin en güzel yollarından biridir. Çünkü sanat hayal edebilir. Ve bu hayalini notayla, beyaz perdeyle ve tuale gösterir. Öyle ki bilim dahi sanatı takip etmek zorunda kalır. İşte bu kadar önemlidir sanat.

kültür - sanat - Elyesa Koytak

www.dunyabizim.com

Genç nüfusun internetle iyice alakadar olduğu bir dönemde, gençliğin dikkatini çekecek, ilgilerini karşılayabilecek ve belli değer yargılarına sahip, üzerinde iyice düşünülmüş, güzel bir site hazırlamak "dünya bizim" ekibine nasip olmuş. Sitede sanattan, edebiyata; müzikten, sinemaya; karikatürden, fotoğraf galerilerine dair bir gencin arayıp da bulmak istediği her şey var. Özellikle bölüm başlıkları enfes düşünülmüş ve her biri okuyucu çeker nitelikte. Kaliteli yazar kütlesine sahip site; yazarları, şairleri, müzisyenleri takip ediyor, organizasyonlardan haberdar ediyor, kitap ve filmleri okura sunuyor, mizahı es geçmiyor, alıntılar yapıyor, dünya gençlerinden haberler getiriyor, gerçeklere ufak eklemeler yaparak pek de yalan sayılmayacak haberler hazırlıyor. . . Sitedeki her birini tek tek incelemek isteği duyacağınız bölümler:

Önemli Adamlar, İyi Müzikler, Kalite Dergiler, Baba Kitaplar, Sivil Aktiviteler, Ne Yapıyor?, Sinema, Konuşa konuşa, Olsa Keşke, Yalan Haber, Dünya Gençleri, İyi Haberler, Polemik, Güzel Mekanlar, Çalıntı, Gezi Notları, O Şimdi Nerede?, Mizah, Radyo Haberleri, Yeni Şeyler.

Ahlâki sınırlara sahip, tam da bana hitap edecek bir site arıyorum diyen herkese önerilir.

İNTİFADA

1947 öncesi

Birinci Dünya savaşıyla beraber Filistin bir İngiliz mandası haline gelmişti. Bu dönemden sonra bölgeye Yahudi göçü planlı bir şekilde artırılıyordu. Siyonistlerin kurduğu çeteler Müslüman ahalinin arazilerini gasp ediyor ve gelen Yahudileri bu arazilere yerleştiriyordu. Bu durum, bir müddet sonra bölgede çatışmaları artırmıştı.

1948

Kasım 1947'de BM, Filistin'de biri Arap diğeri Yahudi olmak üzere iki devletin kurulmasını karara bağladı. Tel Aviv'de toplanan Yahudi Milli Konseyi, İsrail Devleti'nin kuruluşunu duyururken İngiltere, askerlerini çoktan çekmeye başlamıştı bile. İsrail Devleti'nin kuruluşunun ilanından 24 saat sonra Mısır, Suriye, Ürdün, Irak; İsrail'e saldırıya geçti.

1948-1973

Birleşik Arap Orduları'nın bu ilk saldırısını ABD ve Sovyetler'in yardımıyla geri püskürtten İsrail; dahası işgalini biraz daha genişletme fırsatı bulurken düşmanlarını, kendisini tanımak zorunda bıraktı. 1956 Süveyş krizinde, 1967 altı gün savaşında ve 1973 Yom Kippur savaşlarında Arap devletlerini mağlup eden İsrail ordusu meşhur yenilmezlik payesini alıyordu.

Allah'a İsmarladık Kudüs - Sefer Turan - Pınar Yayınları

İnsanlar silah zoruyla kabul ettirilmeye çalışılan yalanlarla baş etmek için büyük bir mücadele veriyor bu topraklarda. Sefer Turan'ın Pınar yayınlarından çıkan kitabında birçok insan portresi var o diyardan. Halit Meşal, Arafat, Ebu Ammar, Hanzala ve Naci El Ali, Kudüs müftüsü Muhammed Emin El Hüseyini, kadın gerilla Leyla Halit, Filistin'in öteki yüzü Rim Keylani... Örneğin Umeyye Cuha ile görüşmesinde, Arap dünyasında çok meşhur olan genç kadın karikatürist çizdiği siyasi karikatürlerin bir yazgı olduğunu söylemiş. Kocasının ve birçok tanıdığının öldürülmesine tanık olan Cuha, Filistinli olmasaydım belki de karikatürist olmazdım diyor. Çünkü sanat direnmenin teslim olmamanın bir yolu.

Şiddet bir şal gibi kapatmak istedikçe bu halkın üzerini, örtüyü kaldırmak, yaşanan hakikati duyurmak için neredeyse herkes şair, herkes siyasetçi olmuş.

Yazar, kitapta Kudüs'ün düşmesini de şu sözlerle anlatıyor: "İngilizler var güçleriyle işgal için hücum edenken Filistin bölge komutanı Ali Fuat Paşa biliyordu ki, birçok cephede savaşa girmiş İstanbul hükümetinden isteyebileceği bir şey yoktu. İngiliz birlikleri ilerlemiş ve onları mevcut koşullarda durdurmanın imkânı kalmamıştı. Şam'daki ordu karargâhına içi kan ağlayarak 8 Aralık 1917'de son mesajı geçti: "Düşman kuvvetleri buraya bir buçuk saat mesafede. Allah'a ismarladık Kudüs."

Bu vedadan sonra dünyanın büyük Filistin imtihanı başladı. Onun için 9 Aralık 1917'yi hiç unutmamalı. Kudüs'e "Allaha ismarladık" demenin, kutsal kente tamamen veda değil, bu sözü tarihin derinliklerine varan, bitmez tükenmez bir özlemle Kudüs'ü içimizde ve gönlümüzde taşıyacağımızın ifadesi olarak görmek gerekir"

Rim Keylani:

"Kudüs bizim kalbimizdir. Filistin bir bedense, bu bedenin kalbi Kudüs'tür. Bu şu demektir: Bizler Filistin dışında yaşıyor olabiliriz. Tarihi şartlar bunu böyle zorlamış olabilir. Ama her birimiz bir kalp taşıyoruz. Yani Kudüs'ü. Ve o kalbi yerinden söküp alabilecek bir güç yoktur". Doğrusunu söylersek Filistinli kadın her Filistinli gibi konuşuyordu! Filistin meselesi nasıl çözümlenir sorusuna herkes gibi onun da yanıtı yok.

"Filistin meselesi nasıl çözümlenir onu bilemem. Ama bu çözümün nasıl başlayacağını çok iyi biliyorum" dediğinde sözünü kestim; "Nasıl?" diye.

"Herkes önce kendi direnmeli. Birey olarak. Ve her Filistinli, topraklarında var olmaya devam edecektir. Herkes de bu gerçeği kabul edecek..." Filistinli ölen gençleri hatırlattığımda ise yine beni şaşırtan sözler etti:

"Ben Filistin için ölmeyeceğim. Ama ben Filistin için yaşayacağım! Ölüm haktır... Bu inkar edilemez. Zamanı geldiğinde herkes onu tadacak. Ama ben hayatta iken hep Filistin için yaşayacağım!"

Filistinli kadın sanatçının, Filistin meselesine yaklaşımı şöyle özetlenebilirdi: Filistin davası bir din ve toprak davası olmanın ötesinde kimlik meselesidir. İsrail bu kimliği Filistinlilerin elinden alarak kendine giydirmeye çalışıyor. Buna asla müsaade etmeyeceğiz"

Şeyma Nur Ekren

1987 öncesi

Bu dönemden sonra bölgede kendisini tehdit edebilecek bir düşmanı kalmayan İsrail; işgal ettiği topraklarda Filistinlilere karşı alabildiğince zalim bir şekilde işleyebileceği tüm insanlık suçlarını işliyordu. Ve tüm bu zulüm karşısında Filistin halkı hâla ayağa kalkmış değildi. Zillet günden güne artıyordu. Bir gündüz vakti kimin bir İsrail kurşununa hedef olmayacağı, kimin tutuklanacağı, kimin evinin yıkılacağı belli değildi. Artık Filistin için kan ve gözyaşı vardı sadece.

1987 Birinci İntifada

İsrail tarafından trafik kazası sonucu öldüğü duyurulan Filistinli altı işçinin ve öncesinde esrarengiz bir biçimde öldürülen Yahudi yerleşimci ile İslami cihat mensubu altı mücahidin İsrail hapisanesinden kaçışı gerilimi artırmıştı. İşçilerin İsrail tarafından misilleme olarak öldürüldüğü iddiası ve İsrail'in Cebeliye kampına saldırıp cenazeleri ailelerinden zorla almak istemesi fitili ateşledi. O gün olaylar esnasında İsrail askerlerine Filistinli gençlerin attığı taşlar intifadayı başlattı.

1944-2000

Dünya siyasi dengeleri değişmiş ABD ve İsrail lehine dönen düzende intifada gücünü yitirmeye başlamıştı. 1991 Madrid Konferansı ve nihayet Oslo Barış İlkeleri doğrultusunda bir dizi barış anlaşması imzalayan İsrail Başbakanı İzak Rabin ve Arafat barışın sağlandığını düşünürken İzak Rabin suikast sonucu öldürülmüştü. İsrail, imzalanan anlaşmaların hükümlerine uymamış ve Arafat'ı suçlu göstererek eski düzeni aynen yürürlüğe koymuştu.

Amerika Sen Busun - İsmail Kılıçarslan • Nirengi Kitap

Şiir bu topraklarda insanların Varlığı, olanı biteni, milletin akıbetini en mükemmel formda ifade ettikleri alan. Belki de en doğru ifade ettikleri tek alan. Bu sebepten türk şiiri, ayakları bu topraklara basan herkesin dünyaya, varlığa, hayata yaklaşımlarında vazgeçilemez bir dayanak, bir sütun olmak zorunda. Sütun diyorum; temel olan nass ve sünnet çünkü.

Şiirin bize sunacağı anlam dünyası bizi karşılaştığımız varlık dünyasını yeniden ele almamıza götürmekte. Yani şiir bir bilinçlenmenin adı. Bilinçlenmeden kasıt belli bir bilinç oluşturmak; Yunus Emre şiirle tasavvufi bir hayat algısını öneriyordu, Mehmet Akif hatırlamamız gereken değerlerimize dönmemizi, Tevfik Fikret pozitivist ve materyalist bir toplum tasavvuruunu... Şairler her zaman bize kendilerince bir anlam dünyası sundular. Geçtiğimiz sonbahar çıkan şiir kitabı Amerika Sen Busun'da şair İsmail Kılıçarslan tam da bunu yapıyor işte; alını secdeye varan bir şair olarak bizim değerlerimizle başlıyor gündelik hayattan en politik meselelere kadar olanı biteni yeniden yazmaya.

Kitabın en başındaki şiir "Cinnet Modern", en sonundakiyse "Amerika". İlki 21. yüzyıl sosyal hayatına dair fitratın başkaldırısı, ikincisiyse 21. yüzyıl lanetine, Amerika'ya dair insan olanın hıncı. Kitaptaki tüm şiirler sanki okuyucu yazmış gibi samimi, İstanbul'lu, Türkiye'li imgeler. Türk şiirinin ihtiyaç duyduğu yeni ses belki de Kılıçarslan'ınki. Çok uzatmayalım, dönüp dönüp tekrar okunacak bir şiir kitabı bu. Hayata dair tecrübeler ve kavramlara bakışımızı değiştirecek bir marifet olarak şiir ve bu marifet için bir kapı olarak Amerika Sen Busun. Hayırlı olsun.

"sana bir şey anlatayım: bir kıyamet sahnesini yerin dehşetli sarsılışını, toprağın kalkışını ve insanın bana ne oluyor değişimini sokakları, tanımsız kalabalıkları, yenmiş ekin tanelerini, kış mevsimini sonra bir geniş meydan bulalım kardeşim, oturup söyleyelim eskiyi ve yeniyi olup bitsin geçiş gitsin müzik sussun kadınlar evlerine saklansın biz geldik erkekliğimiz geldi ağlamamız geldi bizimle birlikte başka şeyler de dansa kaldırdık kızları, olmadık işler aldık başımıza, belalar sardık, yenildik bu yenilgiden yeni bir yenilgi onardık ve düştük, sürdürükçe sürdürdük yalnızlığımız damağımız tuttu, bir bardak su bulsak, bir işiği açıp kapasak, bir nun, bir elif kıyamet işte böyle kopsa, sana bir şey anlatırken, sana dair bu mısrayı yazarken..."

Yedinci Mühür • Orjinal Adı: Seventh Seal • Senaryo, Yönetmen: Ingmar Bergman - Yapım: 1957, İsveç - Süre: 1 Saat, 36 dk.

Ölüm ve hayatın anlamını sorgulamak Hakikatın farkında olan Müslüman için gereksiz. Peki ya Vahiy'den bihaber olan insan için? Avrupa, elinde kayıtsız teslim olduğu sahipsiz bir vahiy bulunmadığı için hep bir arayışın, bir sorgulamanın ülkesi olageldi. Bizim için Allah'a döndürülmenin adı olan ölüm, bir Avrupalı için her zaman korkulacak, insanın sahip olduğu tek gerçek sandığı bu hayatın elinden alınması, bir lanet olarak bilindi. 1957 yapımı Seventh Seal – Yedinci Mühür filminde yönetmen Bergman'ın hesaplaştığı kavram da ölüm.

Hikaye Ortaçağ'da ülkesine dönen bir şövalyenin ölümü temsil eden bir karakterle rastlaşıp onunla hayatı pahasına bir satranç maçına girişmesi. Şövalye ilk sahnede deniz kıyısında uyanmakta; nereden geldiğini bilmediği bir hayata ve hikaye boyunca ölüm her hamlesinde başarılı olmakta ve bu, şövalyeyi sonu bilmesine rağmen oynamaya devam etmeye götürmekte. Varoluşçu felsefenin etkisiyle, bu hayatın sonunda tek gerçeğin ölüm olduğunu ve bu trajediyi bile bile insanın yaşamayı devam ettirmesi, hiçbir anlamı olmamasına rağmen hayatta kalmayı sürdürmesini savunuyor yönetmen.

Trajedi diyorum çünkü eğer filmde şövalyenin dediği gibi "ölümün bilinecek bir tarafı yok"sa, ölümün ardında hiçbir anlam yoksa hayat insan için bir trajedi oluyor. Mustafa Kutlu'yu, "Allah varsa trajedi yoktur" diyordu. Yine filmde şövalye "Tanrı'ya dair en ufak bir bilgi kırıntım olsaydı öyle rahatlardım kil" derken de bizi aynı düşünceye götürüyor: Allah insana kendini vahiyle bildiriyor, insana bir anlam dünyası sunuyor. Bu bilgi "emanet"ini bilmeyen ya da kabul etmeyen insana trajedilerin, nihilizmin, anlamsızlığın arasında kaybolup gidiyor. Bütün bir modern Avrupa düşüncesi tarihi bunun örneğidir. Yönetmen Bergman'ın bu filme gerçeği arayışı ise bize hem bunları hatırlatıyor hem de durup ne oluyor diye düşünemesiyle takdir ettiriyor.

İNTİFADA

2000 İkinci İntifada

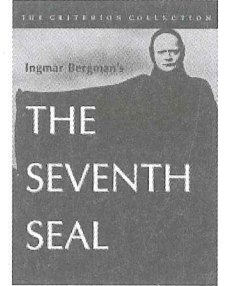
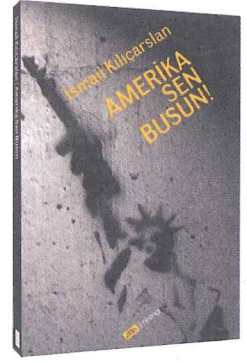
İsrail Başbakanı Ariel Şaron'un 1000 İsrail askeriyile Mescid-i Aksa'yı ziyaret etmeye kalkması gergin olan ortamı karıştırdı ve ikinci intifada başladı. İkinci intifada, sert çatışmaların olduğu dört yılın ardından Mahmut Abbas ile Ariel Şaron arasında Mısır'ın Şarm el Şeyh kentinde 2005 yılında imzalanan ateşkes ile resmi olarak sona erdi. İkinci intifada Haremüş Şerif'te başladığı için el Aksa intifadısı da denir.

2006

Filistin halkının temsilcisi sayılan FKÖ ve onun en etkin grubu El-Fetih davaya büyük zararlar veren yolsuzluk ve usulsüzlük olaylarına bulaşmıştı. Ve demokratik seçimlerde halk emaneti HAMAS'a verdi. Bu sonuç Batı'nın ve İsrail'in ikiyüzlülüğünü ortaya koydu. Demokrasi ve insan haklarından dem vuranlar halkın tercihine saygısızca davranıp Filistin'e ağır ambargo uygulamaya başladılar.

2008

Hizbullah yenilgisi ile bir şeylerin değiştiği aşıkardı. Ortadoğu'nun yenilmez ordusu artık sağlam düşmanlarla karşı karşıyaydı. Mahmut Abbas'ı ve Batı Şeria'yı yanına katan İsrail, Gazze ve Hamas'a iki yıl ambargo uygulamış ve nihayet saldırmıştı. Lübnan'da olduğu gibi burada da hedeflerine ulaşamayan İsrail, tüm gücüyle Gazze'yi vurdu. Ama geride sadece 1500'e yakın şehit ve 6000'e yakın yaralı ile yıkık bir şehir ama daha güçlü bir HAMAS ve muzaffer bir halk bırakarak çekilmek zorunda kaldı.

acı

seni de vururlar bir gün ey acı
uçuşup durduğun kanatlarından
sazın sözün türkülerin tükenir
ellerin koynunda kalakalırın

şakaklarına kar yağıyor bilesin ey acı
gül açan yüzlerimizde
göğeriyo rengin senin de

biz seni
tâ eskiden tanırsız hani
gögüslerimize taş olur inerden
avuçlarımızda hira dağıydın

al atların tan yerine ayarlanmış yelelerinde
akdeniz rüzgarlarına karışan sendin

biliyorum
hiçbir tarih yazmayacak ve bir
sır gibi kalacak yakılan kitaplarda
göbek bağı anasından henüz çözülmemiş
bebelerimize mitralyözlerin okyanus ötesinden
ayarlandığını

seni de yakarlar bir gün ey acı
bir taptuk kul gözlerinden vurursa
parmakların eğri ağaç tutmaz
çığlıkların çağlar aşar duymazsın

ve ben biliyorum
örümceği, mağarayı, güvercini, asâyı

ve ibrahim'in baltasını
biliyorum

nereden başladı bu kesik dans
ve bu dansa karşı afyonlanmış hecin yüzlü
insanlar kim?

kim kimin yanında
kim kimin karşısında

meclis kürsüsünden konuşan bu adam kim

üşküdür kız lisesinde okuyan genç kız
çantasında kimin fotoğrafını taşıyor

kadıköy vapurunda sigara tüttüren
delikanlılar
neden gülüyorlar ki

seni de vururlar bir gün ey acı
filistin'de sapan taşı çocuklar
dalın, kolun, fidelerin, budanır
kuru bir kütükle kalakalırın

öyle bakmayın balkonlarımızdan
fırat nehri ayrılık çibanına tutuldu,

damarlarımızı yırtıyor
tuna nehri, onulmaz boşnak sızıları
pompaıyor yüreğimize

pilevne türküleri ağıtlara dönüşürken,
çeçenya'da yiğitler
inancın emeğin/ve aşk'ın
kılcal damarlarına ulanıp sustular..
ve ne bağdat'tan
ne şam'dan
ne mekke'den
ne diyaribekir'den
ne istanbul'dan
ne buhara'dan
bunca telefon direğine rağmen kimse kimseyi
duymuyor

seni de vururlar bir gün ey acı
halepçe'de soldurulmuş gül gibi
bu sevdaya düşsen, sen de yanarsın
suskun, sıcak, uzun yaz geceleri

ve siz
ey analar,
hani siz, gecelerinizi böler, çocuklarınıza ninniler
söylediniz

hani siz, fatihler doğururdunuz...

gelin-kızların giysileri kirletildi
çocuklar hep yetim kaldı

'elem yecidke yetimen feava'

ve ben biliyorum
ben biliyorum
istanbul'un
bağdat'ın
diyaribekir'in
mekke'nin
buhara'nın
birbirine nasıl bağlandığını, nasıl çözüldüğünü/sonra
ey insan
ey insanlık
ayağa kalk

kolları ve bacakları budanmış delikanlıları
boyunları gövdelerinden ayrılmış insanları
gözleri uyur gibi kapanmış, kan pıhtıları içindeki bu
çocukları

gelişmiş laboratuvarlarımızda dikkatle inceleyin
ve bir gün
bu dünya
gül bahçesine dönecek
bunu böyle bilin/ ve
unutmayın

Ferman Karaçam

fil dişi

kuleden notlar

Elyesa Koytak

Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümler sanma. Bilakis onlar diridirler, Rableri katında Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği nimetlerin sevincini yaşayarak rızıklandırılmaktadırlar. Arkalarından kendilerine ulaşamayan (henüz şehit olmamış) kimselere de hiçbir korku olmayacağına ve onların üzülmeceklerine sevinirler. **(Al-i İmran 169-170)**

Kim de benim zikrimden (Kuran'dan) yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz. **(Taha 124)**

Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimse, komşusuna eziyet etmesin. Allah'a ve ahiret gününe iman eden, misafirine ikramda bulunsun. Allah'a ve ahiret gününe iman eden ya hayır söylesin ya da sussun. **H.z. Muhammed**

Bizi aldatan bizden değildir. **H.z. Muhammed**

Yenilenenlerin tarihini, yenenler yazmıştır. **Bertold Brecht**

Cevapları tanıyabilmek için soruları yaşamış olmak gerekir. **Rilke**

Bilmeyen ahmak, bilip de söylemeyen suçludur. **Fransız Atasözü**

Kabul edilen bir yanlışlık, kazanılmış bir zaferdir. **Gascoigne**

Kibir, bele bağlanmış taş gibidir. Onunla ne yüzülür ne de uçulur. **Hacı Bayram-ı Veli**

Sakladığın sır, senin esirindir. Açığa vurursan sen onun esiri olursun. **H.z. Ali**

İnsan ne ise o olmayı reddeden tek varlıktır. **Albert Camus**

Adalet gerçekten, saadet ise adaletten doğabilir. **Emile Zola**

Bir neslin kaderini, bir evvelki nesil tayin eder. **Konfüçyus**

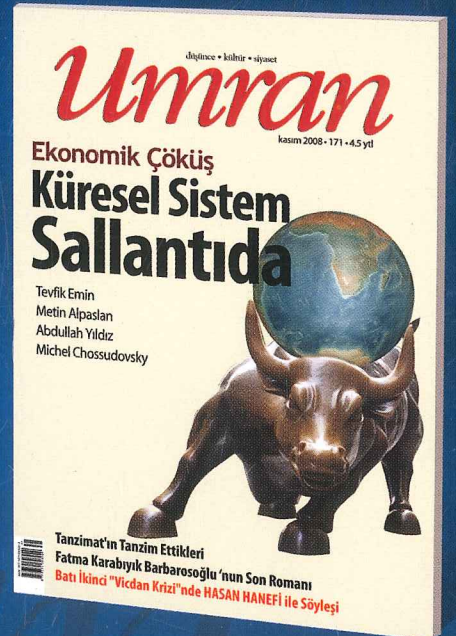
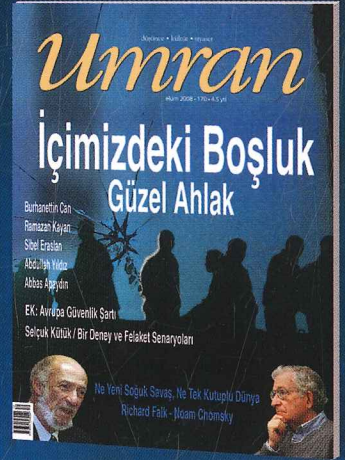
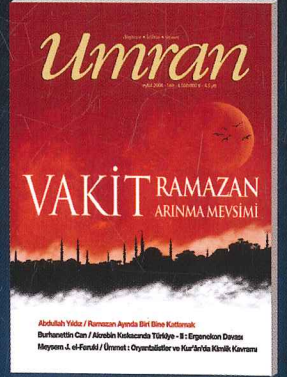
Allah'ın her yaptığımızı, her düşündüğümüzü bildiğini unutmamalıyız. İnsanlar birbirinin dışını görür. Allah ise, hem dışını hem içini görür. Bunu bilen bir kimsenin işleri ve düşünceleri edepli olur.

Gazali

DERİN BİR NEFES ALIN!

"UZUN SOLUKLU YÜRÜYÜŞ"E

SİZİ DE DAVET EDİYORUZ...

ABONE HATTI 0 212 640 44 83

www.umrandergisi.com • abone@umrandergisi.com

Sustum artık. Konuşsam kalbim çıkacak.
Ciğerim yanacak Afrika gibi.
Asya'nın çekik gözleri tutacak beni
Kan tutar gibi olacağım biliyorum
Ben coğrafyası mazlum bahtı karayım
Afrika'yım; gözleri karayım
Bağdat'ta kâfir kıranım
Kudüs'te Müslüman...

Sustum artık. Bana ne tabip lazım
Ne de kurşun döksünler bundan böyle
Zaten kurşun döküyorlar artık
Kurşunu çocukların göğsüne saplıyorlar
Yoksul Afganlıları vuruyorlar
Çeçen milletini imha ediyorlar
Sesim yok; kör olasın kör kurşun
Kör mü sağır mı dünya; bilemiyorum.

Sustum artık. Sustuğumu duysun dünya.
Ey yaralı yürekler başı belalı topraklar
Afrika'ya sunulan ölümün müsebbibi
Karasineklerin çağı, ucuz ölümlerin
Bahanesi zalimin, bahanesi altın mı?
Kara elmas mı, metan mı, petrol mü?
Peki, Irak bize ne kadar ırak kardeşim
Bir ahla vuralım mı alnından düşmanı?

Senin askerlerin kiralık katil
Senin ölümün kanser, hayatın cinayet
Bir taş ataydım da vuraydım alnından
Alnın ki zifiri karanlık,
Alnın ki cehennem kuyusu...
Biteydi bu keder, bu acı, bu soy kıırım
Kudüs'ün açaydı çiçekleri ne olurdu
Filistin'in biteydi ağıtsız geceleri.

Sustum. Silahlar sussun diye sustum.
Bir taş gibi bağrıma bastığım öfkemle
Sustum ki karışayım artık dünyaya.
Düşmanım kurşun siktikçe kalbime
Kalbimde güller açsın
Daha da çoğalsın umudum.

Umudum ki Müslüman
Umudum ki Allahuekber...

Coğrafyası Mazlum

Nurettin Durman